І чужому научайтесь,
Й свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N. J.
Тел.: HEnderson 4-0237
УНС: HEnderson 5-8740
Тел. в Ню Йорку: BArcly 7-4125

РІК LXVII. Ч. 167. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 31-го СЕРПНЯ 1960 — 6 ЦЕНТІВ — 6 CENTS — JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, AUGUST 31, 1960 No. 167. VOL. LXVII.

КОНҐРЕС СХВАЛИВ ЗАКОН ПРО ОПІКУ НАД СТАРШИМИ ОСОБАМИ

СЕНАТ ЗБІЛЬШИВ ФОНДИ НА ЗАКОРДОННУ ДОПОМОГУ; ПАЛАТА МАЄ ЗАЙНЯТИ СТАНОВИЩЕ ДО ЦЬОГО ЗБІЛЬШЕННЯ; ЗБІЛЬШЕНО ДО $1.800 СУМУ, ЯКУ ПЕНСІОНЕРИ ЗМОЖУТЬ ДОРОБЛЯТИ

Вашинґтон. — 29-го серпня Конґрес закінчив акцію в справі законопроєкту про допомогу старшим особам, коли Сенат прийняв більшістю 74-ох до 11-ох голосів законопроєкт, що його устійнила була спільна конференція, складена з сенаторів і конґресменів. Ухвалений проєкт вислано до підпису президента Айзенгавера, і є повна надія, що він його підпише, бо це є компромісовий проєкт, і не містить в собі нічого такого, проти чого виступав уряд Айзенгавера. Сенатор-демократ із Луїзіяни Расcел Б. Лонґ продовжував промовляти проти цього законопроєкту, як це він робив в суботу 27-го серпня, коли виголосив обструкційну 8-годинну промову. Сен. Лонґ домагався скреслити з проєкту суму $120 мільйонів, призначену на лікарську допомогу умовохворим особам і туберкульозникам. Сенатор Лонґ противився також тому, щоб збільшувати суму, яку може заробити собі особа, що дістає платню з соціяльного забезпечення. Але сенат ухвалив цю суму збільшити з теперішніх $1,200 до $1,800 річно. Демократично - республіканська коаліція в Сенаті більшістю 56-ох до 31-го голоса ухвалила збільшити допомогу закордові на $190 мільйонів. За голосував 31 демократичний сенатор і 25 республіканців. Цю зміну в сумі видатків на закордонну допомогу має ще затвердити Палата Репрезентантів, яка не радо збільшує фонди на ту ціль. Підсекретар в державному департаменті Даґлес Діллон конферував із провідниками в Палаті і заявив пізніше, що є надія на те, що і Палата затвердить збільшену Сенатом суму. Новий закон про опіку над старшими особами зовсім не вдоволяє ліберальніших демократів і деяких республіканців, які пропонували, щоб лікарська допомога старшим особам відбувалася в рямках соціяльного забезпечення. Прийнятий Конґресом законопроєкт має коштувати річно $263 мільйони, з чого федеральний уряд видасть $202 мільйони, а решту мали б фінансувати стейти. Згідно з цим законом тільки коло одного мільйона осіб у віці понад 65 років дістануть допомогу на лікування. Це будуть ті особи, які живуть із міської допомоги, або ті, яких окремі органи визнають за таких, що з власних фондів не зможуть платити коштів лікування під час довшої недуги. Коло 15 мільйонів осіб у віці понад 65 років не користатимуть із нового закону. Ліберальні демократи з кандидатом на президента сен. Кеннеді на чолі заявили, що в новому Конґресі старатимуться про те, щоб ухвалити новий закон про допомогу на лікування всіх старших осіб, які є обняті соціяльним забезпеченням. Згідно з новоухваленим законопроєктом допомога на лікування буде виплачувана не недужим особам, тільки тим, що їх будуть лідувати. Особи, що потребуватимуть фондів на лікування, будуть контрольовані щодо своїх фінансових засобів. Федеральний уряд зможе кожного місяця видавати по $12 на лікування старших осіб, а решту повинні виплачувати стейти. Сенат має ще узгіднити, до якої висоти має бути збільшена мінімальна заробітня платня від години праці. Палата збільшила цю платню до $1.15, а Сенат до $1.25. Сенат поширив цей проєкт на нових 5 мільйонів робітників, а Палата тільки на один мільйон нових працівників.

Ніксон мусить два тижні в шпиталі лікувати ногу

Вашинґтон. — Пресовий секретар віце - президента Ричарда М. Ніксона Герберт Дж. Кляйн 29-го серпня повідомив, що Ніксон перебуває в армійському шпиталі Волтера Ріда, де впродовж двох тижнів мусить лікувати заражену ногу, і тому не зможе брати участи в запланованій виборчій кампанії. Зараза в нозі розвинулася внаслідок удару до дверей авта, коли Ніксон 17-го серпня вів виборчу кампанію в Ґрінборо в Північній Каролайні Кляйн заявив, що віцепрезидент вповні здоровий, але за порадою лікарів переїхав до шпиталю, щоб не допустити до можливих ускладнень в коліні, яке терпить від зараження. Обидва демократичні кандидати сенатор Кеннеді і Джансон висловили депешами своє співчуття Ніксонові і бажають йому якнайшвидшого повороту до здоров'я, щоб він міг змагатися з ними у виборчій кампанії. Ніксон може ходити. В шпиталі був він в суботу 27-го серпня. В понеділок 29-го серпня віце - президент приймав спортовців, а після цього переїхав до шпиталю.

Республіканці хваляться рекордовим ростом економіки

Вашинґтон. — Сенатська республіканська політична комісія видала друком летючку про стан економіки в ЗДА під майже 8-річним урядуванням президента Айзенгавера. В ній заявляється, що „республіканський уряд привів країну до найвищого добробуту в історії ЗДА". На основі окремих статистичних даних стверджується теперішній стан економіки і закінчується цю статистику таким твердженням: „Більше число людей заробляє більше грошей. Вони краще живуть, ліпше їдять, дістають гарніше виховання і мають кращу опіку та користають більше з дозвілля і культурних імпрез; коротко: вони почуваються щасливішими і їхній життьовий стандарт є вищий як давніше!"

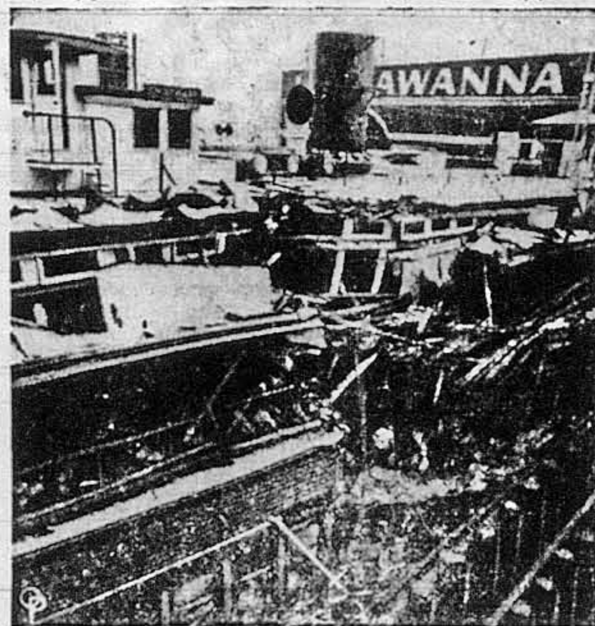
В АМЕРИЦІ

● **З Білого Дому повідомляють**, що президент Айзенгавер 8 вересня відвідає місто Гантсвілл в Алабамі, де переведе інспекцію і відкриє новий центр для космічних летів, який збудувала Крайова Аеронавтична і Космічна Адміністрація. Цей центр дістане назву покійного генерала армії і шефа штабу армії під час війни Джорджа К. Маршалла.

● **Річна конвенція** консервативних баптистів стейту Міннесота, яка відбулася в Міннеаполісі, прийняла резолюцію, в якій римокатолицизм називає такою самою „небезпекою для Америки, як атеїстичний комунізм". В резолюції говориться про те, що американці стоять в листопадових виборах перед „критичним періодом для країни".

● **З Флориди повідомляють**, що експериментальна стація Флоридського Університету винайшла таку хемікалію, яка може спричиняти стан „тимчасової бездіяльности" в цитринових деревах, які зможуть тоді переносити морозні температури, які деколи спричиняють великі шкоди в цитринових садах.

ЩЕ ОДИН НЕЩАСЛИВИЙ ВИПАДОК НА ГУДСОНІ

Гирло ріки Гудсон в Ню Йорку бачило вже багато нещасливих випадків, як безліч більших і менших кораблів, що причалюють чи відпливають з місцевого найбільшого в світі порту зударяються, головно в мряці. Ще один такий нещасливий випадок на водній „гладкій дорозі" трапився минулого понеділка, 29-го серпня рано, як 8.000-тонновий корабель „Джорджія" зударився з поромом (ферою) „Четгем", яка в ранніх годинах перевозила багато пасажирів з Гобокен на Вол стріт у Мангеттені. На щастя, не було жертв в людях, хоч після зудару на поромі повстала паніка і багато людей поскакало в воду. Їх врятували рятункові човни і тільки кількоро потребували лікарської допомоги. На фото: пором Лакаванської залізниці, з великим виломом в боці, що його вчинив зудар з кораблем „Джорджія".

Президент за повну участь Америки в Світовому Трибуналі

Вашинґтон. — Президент Двайт Д. Айзенгавер висловився в понеділок, 29-го серпня, за скасування деяких обмежень і застережень, що додані до участи Америки в Світовому Трибуналі. Це відноситься зокрема до застереження Коннелі, названого іменем його автора, колишнього сенатора Коннелі з Тексасу, яке застерігає за Америкою право вирішувати, що вона вважає своєю домашньою, а що міжнародною справою, отже у практиці сама Америка має рішати, чи і коли вона підлягає Міжнародному Трибуналові. Це застереження обстоюють деякі правники і президент Айзенгавер, промовляючи на конвенції Асоціяції Американських Правників, досить гостро виступив проти цього застереження і тих, що його обстоюють. Президент говорив, що саме правники повинні б причинитися до повної участи ЗДА в Світовому Трибуналі, ціллю якого є збереження правопорядку і тим самим миру в світі.

ЗДА в жовтні плянують вислати мавпу в космічні простори

Вашинґтон. — Представник летунства повідомляє, що ЗДА вже в жовтні ц. р. плянують вислати в сателіті довкола Землі мавпу і повернути її назад живою на Землю. Голова дослідного відділу летунства генерал - поручник Бернард А. Шрівер заявив на пресовій конференції, що він не вірить, що в СССР вдалося з успіхом вислати довкола Землі собак, і що ті собаки живими вернулися на Землю. Генерал Шрівер не сумнівається в тому, що Совєти пустили були довкола Землі кабінку з собаками, але не може повірити в те, що ті собаки живі вернулися назад. Ген. Шрівер гадає, що ця кабіна розбилася, коли впала на Землю. Досі ще не є відома докладна дата, коли відбудеться проба з випущенням мавп в космічні простори, але це має відбутися в жовтні ц. р.

ПЛИВАК ТОБІЯН ДІСТАВ ПЕРШУ ЗОЛОТУ МЕДАЛЮ ЗДА В ОЛІМПІЙСЬКИХ ІГРИЩАХ

Рим. — 25-річний студент з Південно-Каліфорнійського університету, Ґері Тобіян, дістав в понеділок 29-го серпня на Олімпійських ігрищах в Римі першу золоту медалю для спортової репрезентації ЗДА. У скоку з 2-метрової відбивної з зануренням він осягнув 170 пунктів, перемігши американця Голла з Огайо і мексиканця Ботеллю. Дотепер італійці здобули 5 золотих медаль, Совєти 3, німці й австралійці по дві, а мадяри, ЗДА, англійці, данці і шведи по одній.

Представники СУСТА беруть участь в Конґресі Американської Студентської Асоціяції

В днях 22-го серпня до 1-го вересня ц. р. в Університеті Міннесота, Міннеаполіс, Міннесота, відбувається 13-й Конґрес Американської Національної Студентської Асоціяції (U. S. N. S. A.) на тему „Світ у зміні: студенти в дії". В Конґресі бере участь приблизно 1000 студентських делеґатів, які репрезентують коло 400 американських коледжів та університетів. Учасниками Конґресу є також представники Союзу Українських Студентських Товариств Америки (СУСТА) зі статусом обсерваторів. До делеґації СУСТА входять: Константин Савчук — президент СУСТА та Іван Вівчар — голова Комісії Зовнішніх Зв'язків.

Антикомуністична американська публікація цитує „Свободу"

Портленд, Індіяна. — Тут від деякого часу появляється американський патріотичний місячник „Світанок" (Dawn), що його видає Незалежницька Фундація, яка ставить собі ряд патріотичних цілей та має гострий антикомуністичний напрямок. У cьомому числі того місячника за вересень ц. р. поміщена на заголовній сторінці фотографія Нікити Хрущова з підписом, що це „кат України", а на другій сторінці велика фотографія з розкопок масових могил у Вінниці з відповідним підписом та виясненням, що фотознімку і вияснення взято з українського щоденника „Свобода" в Джерзі Сити. Ці матеріяли були надруковані в „Свободі" з 16-го вересня 1959-го року, що появилася англійською мовою спеціяльно з нагоди відвідин совєтського диктатора в цій країні.

Прем'єр Конґа Люмумба тимчасово перестав цькувати проти білих

Леопольдвіль. — Прем'єр центрального уряду Конґа Патріс Люмумба, якого багато західніх коментаторів вважають головним винуватцем труднощів в Конґо, виголосив в Стенлейвіллі промову до кількох тисяч автохтонів, в якій закликав „любити і гостювати" білих, які приходять до Конґа з добрими замірами, та ставитись вороже тільки до експлуататорів. Між тими, що є приятелями Конґа, Люмумба назвав бельгійців, французів, англійців, еспанців, американців і росіян. Але в тій самій промові Люмумба кричав: „на шибеницю!" — під адресою свого суперника й політичного противника з провінції Катанґа, Мойсе Чомбе. Цей зворот тону пропаґандивних виступів Люмумби приписують гострій реакції на побиття конґолійськими вояками 10-ох американських вояків, летунських техніків, і на інші інциденти з членами військ Об'єднаних Націй в Конґо, як теж порадам членів пан-африканської конференції в Леопольдвілі, що перестерігали Люмумбу проти провокування світової публічної опінії атакою проти Об'єднаних Націй. — Тим часом закінчується повна евакуація бельгійських військ з Конґа, навіть з двох летунських баз, що їх Бельгія дістала на основі договору з Конґо напередодні проголошення конґолійської державної незалежности. Конґолійський уряд Люмумби став на становищі, що цей договір неважний. Заступник ген. секретаря ОН Гаммершилда, д-р Ралф Банч заявив, що хоч він терпеливий чоловік, проте його терпеливість дійшла до краю після всього того, що він пережив у Конґо. У провінції Касай десять конґолійських вояків були поранені в сутичці з опозиціоністами Люмумби. — Провінція Катанґа приготовляється до збройного спротиву наступові військ Люмумби.

В Ірані криза уряду внаслідок скарг на пофальшування виборів

Тегеран. — Іранський прем'єр Манухер Ехбаль зголосив на руки короля Різи Палеві готовість димісіонувати внаслідок щораз численніших скарг на спосіб переведення недавніх парляментарних виборів, які дали урядовій партії 104 мандати на всіх 200 посольських місць. Сам король признав, що він чув про ті скарги, і заявив, що він також не цілком вдоволений отими виборами, але скинув вину на перестарілу 54-річну виборчу ординацію, яка не дозволяє на вияв цілком правдивого образу народних настроїв. Король Різа Палеві звернув увагу, що він не має конституційних прав розв'язувати парлямент, чи уневажнювати вибори. Він поручав, щоб новообраний парлямент сам перевів зміну виборчої ординації, після чого можна б перевести нові вибори. Лідер найбільшої опозиційної Народної партії, яка здобула 47 мандатів, Асcодолах Алям, який був товаришем забав короля з дитячих років, заявив, що члени його партії зречуться своїх мандатів. Король прийняв димісію уряду Ехбаля і призначив міністра промислу Яффер Шаріфа-Імамі новим прем'єром.

Західня Німеччина хоче злагоди з Польщею

Бонн. — Західньо - німецький міністер народного господарства д-р Людвіґ Ерґард, найбільш впливовий і популярний член уряду Німецької Федеративної Республіки, передбачений на наступника К. Аденауера на становищі канцлера, заявив у своїй промові в минулу неділю на з'їзді організації прогнаних з Горішнього Шлезьку німців, що ті німці „мають право до своїх домів", але, що Німеччина хоче жити в добросусідських взаєминах з Польщею. Тому він підкреслив, що справу німецько - польських кордонів треба поладнати мирно за обосторонним порозумінням. Едґард признав, що Польща натерпілась від обох імперіялізмів, німецького і російського, та що вона зокрема зазнала на собі трагічні наслідки нацистсько - большевицької співпраці за останньої війни. Тому Ерґард поручав вести супроти Польщі таку політику, яка переконала б її, що не можна стосувати супроти Німеччини ту саму мірку, яку колись вороги Польщі стосували супроти поляків: Польща впала була кількакратно жертвою поділів між чужі тичні затії супроти нинішньої діл Німеччини не лежить в інтересі Польщі.

Німецькі комуністи кажуть, що добровільно зголосились шпигуни ЗДА

Берлін. — Східньо - німецьке міністерство державної безпеки, себто тайна поліція, проголосило комунікат, за яким „багато" осіб добровільно зголосилось, виявивши, що вони були шпигунами ан службі Америки. Ті „покаяні шпигуни" прийшли до переконання, що вони не можуть бути далі „знаряддям провокаційних махінацій американської шпигунської служби, яка приготовляє війну" — кажеться в тому комунікаті. Ці „шпигуни" ніби - то добровільно зголосилися і принесли з собою різні докази шпигунської служби, технічний шпигунський виряд і т. п., що їх комуно-німецькі власті внедовзі публічно покажуть. Водночас німецькі комуністи повідомили про арештування „групи західньо-берлінських хуліганів", які нібито переводили саботажі на Берлінській міській залізниці, що стоїть під віданням східньо - німецьких властей. Західньо - берлінська поліція повідомила у зв'язку з цим, що їй не відомо, кого східньо-нумецькі комуністи схопили з західнього Берліну, не маючи права переводити леґальні арештування.

УКРАЇНСЬКА ХРОНІКА

● **Згромадження Сестер Служебниць у Филаделфії** відзначує цього року срібний ювілей — 25-річчя своєї місійної праці на терені ЗДА. Митрополит Кир Константин Богачевський, архиєпископ Филаделфії, переслав настоятельці матері Вінкентії окремого листа з архиєрейським благословенням та з побажаннями дальших успіхів у праці.

● **Урочисте відкриття виставки української книжки** відбулося в Римі дня 23 серпня ц. р. Виставку влаштувало Українське Олімпійське Інфармаційне Бюро на час Олімпійських Ігрищ в Римі. Виставка відбувається у великій книгарні „Анкора" в центрі міста, при Віа делля Кончіліяціоне ч. 63. Велика вітрина з українськими книжками звертає увагу перехожих по цій рухливій вулиці.

● **Григорій Шабатура**, видатний відомий американсько-український діяч, один з основників братської організації Українська Народна Поміч у ЗДА, що її осідком є Питсбурґ, Па., помер дня 16 серпня ц. р., на 71-му році життя. Покійний походив із Кривич на Перемищині і до ЗДА прибув у 1909 році. Брат Покійного Василь Шабатура є предсідником Української Народної Помочі.

● **Д-р Михайло Яремко**, професор гебрейської й грецької мови в Манітобському Університеті в минулому році, переходить на посаду професора модерних чужих мов в Університеті Савт Дакоти. Там він буде викладати російську мову. Д-р Яремко через довгий ряд років був головним бібліотекарем в Юнайтед Коледж, у Вінніпеґу.

ПРЕМ'ЄР ЙОРДАНІЇ ЗГИНУВ В БОМБОВОМУ АТЕНТАТІ

Йорданський прем'єр Газа-аль-Маяль

Амман. — Прем'єр маленької кої середньо-східньої арабської країни Йорданії, Гацца Маялі, і десять інших осіб згинули в двох майже одночасних бомбових атентатах в столиці тієї країни, Аммані, в понеділок 29 ц.м., коло полудня. Це були сильні годинникові бомби, з яких одну підкинено в кабінеті прем'єра, а другу буля будинку міністерства закордонних справ й департаменту преси. 44-річний прем'єр Газа Маялі був короткий час прем'єром в грудні 1955 року, а вдруге став ним 6 травня 1959 року. Він проводив курс формальної невтральности, фактично був наставлений про-західньо і тому радіопропаґанда з Каїро таврувала його раз-у-раз, як „чуру англійсько-американського імперіялізму". Тіло прем'єра добули з-під звалищ стелі й стін, що завалились внаслідок вибуху. У цих двох бомбових атентатах згинули ще заступник міністра закордонних справ, директор туристичного департаменту, один шеїх, один член родини прем'єра, якась жінка й одна дитина. 49 осіб було поранених. Король Гуссейн назвав померлих „невинними жертвами зради, злоби й аґресії" і „мучениками за правду і віру та жертвами аґресорів, що не цураються вдаряти ножем в спину". Король проголосив призначення нового уряду на чолі з прем'єром Баньятом Тальгуні, дотеперішнім шефом канцелярії короля. Закордонним міністром в новому уряді є Муза Нассер. Абдуль Монем Ріфай, представник Йорданії при Об'єднаних Націях, перевів двогодинну нараду з генеральним секретарем Даґом Гаммершилдом, складаючи йому докладний звіт про ситуацію в Йорданії, на тлі якої сталась ці трагічні події. Якраз напередодні атентату на панарабській конференції в Бейруті в Ливані представник Йорданії погодився, щоб арабські країни проголосили взаємне політичне перемир'я і заперестали вести одна проти одної нацькувальну пропаґанду. Погиблий прем'єр затвердив був ту ухвалу. Загально — за першими коментарями — вважають, що цей останній атентат був ділом або націоналістичних звеличників президента З'єдиненої Арабської Республіки Нассера, який постійно таврував короля Гуссейна за його прозахідню орієнтацію, — або ділом лівих елементів, що хочуть з'єдинення Йорданії з Іраком під правлінням прокомуністичного прем'єра-диктатора Абдул Каріма Касcіма. З'єдинена Арабська Республіка настоювала на згаданій панарабській конференції в Бейруті, щоб з частини Йорданії створити зав'язок окремої держави палестинських втікачів. Йорданія цьому спротивилась і остаточно обрано комісію, яка має ще раз перестудіювати проблему понад мільйона арабських втікачів з території, що її тепер займає Ізраїль.

63 особи згинули в катастрофі літака біля берегів Африки

Дакар. — Великий французький пасажирський літак розбився в минулий понеділок 29 серпня ц. р. об хвилі океану за одну милю від західньо - африканського міста Дакару, столиці Сенеґалії, причому згинули 55 пасажирів і вісім осіб залоги — всі, що були в тому літаку. Катастрофа скоїлась під час доцевої бурі, яка примусила досвідченого пілота, капітана Люсієна Буар, двічі завертати над море та ждати нагоди на кращі можливості приземлення. Летовище в Дакарі лежить над самим морем і для приземлення на ньому треба знижуватись вже над морським плесом. Припускають, що літак летів дуже низько над поверхнею моря і несподіваний сильний подув вітру стягнув його вниз та вдарив ним об хвилі. Між загинулими є також репрезентант фірми машин Зінґера на Африку. Врештою, між пасажирами були французи, бельгійці, канадійці, еспанці, але не було американців.

Ґана дістане від Москви кредит і „фахівців"

Москва. — В минулу неділю підписано в Москві договір про економічну і технічну співпрацю та торгівлю між СССР і Ґаною. Совєти признали Ґані довготерміновий кредит у висоті 160,000,000 рублів, себто офіційно $40,600,000, а за фактичним курсом $16,000,000. Призначення того кредиту — на покриття коштів технічної програми, яка охоплює головно експлуатацію ґанських природних багатств. Ґансько-совєтська співпраця передбачує совєтську допомогу у збудуванні в Ґані різних фабрик, електрівень і „зразкових державних господарств". Совєти мають прислати Ґані машини, виряд, нафтові продукти і будівельний матеріял. Взаміну Ґана дає кокосове зерна, каву, копру, ґуму і овочі.

У СВІТІ

● **Комуно - китайський уряд** переносить вглиб китайського континенту фабрики, корисні для механізації хліборобства, себто — тракторів і інших сільсько-господарських машин, штучних навозів і т. д. В одній тільки Харбінській окрузі діють — за твердженням комуністів — 34 фабрики, перенесені туди з усім вирядом, робітниками і адміністрацією в останніх двох роках.

● **Ген. Семаль Ґурзель**, диктаторський президент - прем'єр Туреччини, димісіонував 10-х міністрів із 18-членного кабінету. Він склав був свій уряд після того, як 27-го травня ц. р. військовим переворотом відсунено від влади президента Сеdля Баяра і прем'єра Аднана Мендереса. Не подано причини теперішніх персональних змін.

● **У Москві**, в окремій установі, яка приміщена всього в кількох кімнатах, збирають і магазинують всі дані, здобуті вченими та дослідними експедиціями й усіми штучними сателітами — з ділянки геофізики, астрономії й метереології. Входять туди висліди дослідів 66-х народів, учасників Міжнародного Геофізичного року 1957—1958. Совєти роблять мікрофільми й відписи з актів у 66-х державах світу і концентрують їх у тій установі, що стає — за твердженням західніх газет, — одним з найбільших архівів у світі, приміщеним в можливо найгірших умовинах.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Suns, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc., 81-83 Grand St. Jersey City, N. J.
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N. J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917. — authorized July 31, 1918
Subscription Rates: One year $12.00; six months $6.25; three months $3.25.—Jersey City and Foreign Rates: One year $14.00; six months $7.50; three months $4.00. For UNA members monthly 65c.
Адреса: SVOBODA", P.O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

Декларація в Сан Хозе

Проголошена минулої неділі 28-го серпня ц. р. постанова конференції міністрів закордонних справ американських держав, яка прийняла офіційну назву „декларації з Сан Хозе", увійде в історію Америки і світу, як потвердження доктрини про політичну сукупність американського континенту, як заява солідарности всіх американських країн проти комуністичної агресії в усіх її формах, і як маніфестація вірности демократичним устроєві. Ці три пункти становлять суть декларації з Сан Хозе. Хоч у цій декларації ніде не згадано доктрини Монро з 2-го грудня 1823 року, не названо Куби і не наведено московських погроз бомбардувати З'єдинені Держави „в обороні" Куби, проте власне всі ці справи стали сутним змістом цієї декларації, ясним і видним крізь дуже ріденький і прозорий серпанок дипломатичної фразеології.

Як тільки Організація американських держав скликала цю свою останню конференцію до Сан Хозе на 16-го серпня ц. р., згори було відомо, що вона засудить авантюрницьку політику режиму Кастра на Кубі і втручання Москви та Пейпінгу в кубинсько - американський конфлікт. Проте, йшло про форму того засуду і такий його зміст, який подавав би надії, що прийнята постанова не залишиться клаптиком паперу, що його легковажитиметь Хрущов і Кастро, а стане базою для пізнішої практичної акції проти нинішнього режиму на Кубі. Коли в першій частині конференції в Сан Хозе гостро засуджено диктаторсько-фашистським режимом Трухілльо в Домініканській республіці, і поручено всім американським країнам зірвати з тим режимом дипломатичні взаємини, то стало ясно, що комуно - диктаторський режим мусить бути також натаврований. Симпатії до революційних гасел Фіделя Кастра, сполучені з антипатією до „дипломатії доляра" в деяких латинських республіках, особливо в Мехіко, не дозволили прийняти супроти Куби однаково рішучих і виразних постанов, як їх прийнято супроти Домінікани. Не заплановано ніякого — військового чи навіть дипломатичного — хрестоносного походу проти Куби. Але завдано Фіделеві Кастрові і його комуністичним протекторам з Москви і Пейпінгу поважного морально-політичного удару і створено базу для дальшої, вже конкретнішої акції.

Програ Куби і її китайсько - совєтських опікунів полягає передусім в одностайності, з якою відкинено резолюцію Куби проти ЗДА: голосували проти неї всі 18 учасників (домініканська делегація не брала вже участи в нарадах), а за резолюцію була тільки Куба. З такою самою одностайністю прийнято остаточну декларацію, яку сформульовано після довгих закулісових нарад, ведених під кутом можливості мирного наладнання спору з Кубою. Але кубинці рішучо відмовились виректись московсько - пейпінґської протекції і визнати принцип солідарности країн американського континенту й вирішування їх спорів виключно на терені Організації американських країн. Вони відмовились і від суґестії завернути до режиму демократії, загибленої режимом Фіделя Кастра. Тому, хоч і не названо в декларації імени Куби, а тим паче її гістеричного диктатора, проте зміст декларації так виразно б'є по режиму Кастра і його політиці, що не чекаючи остаточного голосування, делегація Куби вийшла з конференційної залі, заманіфестувавши своїми демагогічними окликами ще раз, що з тим режимом не може бути злагоди.

Як довго буде квасити кубинський фермент, скільки нових провокацій додасть Костро до вже вчинених, як Москва й Пейпінг боротимуться за свій кубинський форпост, все це належить до майбутнього. Покищо ЗДА дістали морально - політичний атут для своєї політики супроти Куби, а від рішучости і зручности дальшої їх політики залежить, як вони практично використають декларацію з Сан Хозе.

Політика, а не служіння Богу

Виряджаючи в березні ц. р. до ЗДА митрополита Бориса на становище екзарха московського патріярхату в Північній і Південній Америці, совєтський патріярх Алексій супроводив його спеціяльним посланням до архиєреїв, священиків і вірних цього екзархату, в якому заспокоював їх „з чистою совістю, спокійною душею і непохитною вірою", що, відношення їх, як громадян ЗДА, Канади й інших країн Америки, до московського патріярхату „базоване тільки і виключно на вимогах церковних канонів", і що це „відношення мас виключно духовний, церковний характер". Усе це послання було спрямоване проти тих, хто відважується говорити про політичний характер місії митрополита Бориса і про політичну акцію московського патріярха, спрямовану на дезорганізацію незалежних від Москви Православних Церков у вільному світі і на встановлення над ними найвищої влади московського патріярха.

Прибувши до ЗДА, митрополит Борис, що йому з політичних оглядів надано титул „Алеутського митрополита", значить митрополита приналежних колись до царської території Алеутських островів включно з Аляскою, яка належить тепер до ЗДА і творить їхній 49 стейт, почав негайно широку акцію, спрямовану передусім на підпорядкування московському патріярхові незалежної досі Руської Церкви в Америці, яку очолюють митрополит Леонтій, єпископ Сан Франціско Иоан та інші. Для тієї цілі він сам, з одного боку, почав ряд спроб увійти у переговори з російськими православними єрархами у ЗДА, що йому частинно й повелося, а з другого боку підлеглі йому священики почали ширити серед православних священиків і вірних пропаганду за перехід їх під „власть московського патріярха". Водночас із цим митрополит Борис започаткував заходи для судової ревіндикації різних маєткових об'єктів — парафіяльних будинків і церков, які були колись під юрисдикцією московського екзархату.

Репрезентанти Православної Церкви в Америці, зокрема єпископ Сан Франціско Иоан, заявляють, що вони не ведуть ніяких переговорів з екзархом московського патріярха Борисом, не заперечуючи водночас категорично інформацій самого митр. Бориса, що він такі переговори з деякими архиєреями американської православної митрополії відбув, і що з єпископом Иоаном бачився його представник протоєрей В. Боровой, доцент Ленінградської Духовної Академії. Не заїняли представники названої вище російської Церкви в Америці виразного становища і до запропонованої їм митр. Борисом в імені совєтського патріярха „... автономії й обіцянок не втручатися у внутрішні справи американської православної митрополії, оскільки вона „не буде порушувати догматичного вчення Церкви", і не претендуватиме на будь-які фінансові прибутки від неї.

Політичний характер діяльности і місії митрополита Бориса дуже яскраво виявив факт веденої ним чистки серед духовенства екзархату. Так, наприклад, згідно з повідомленням видаваного митр. Борисом журналу „Единая Церковь", виключено за „недисциплінованість" диякона А. Кумановського, який, як виходить з його опублікованій в російській еміграційній пресі заяви, сам відлучився від екзархальної церкви, переконавшися, що митр. Борисові йде не про служіння Богові, а про політику.

Совєтські спроби привести православних різних країн світу під „єдину власть" Москви не обмежуються російськими Православними Церквами. Закидає московський патріярх свою вудку й на інші національні Православні церкви, як це доказує послання патріярха Алексія до лемків і карпатських українців православної віри та використовування Совєтами внутрішніх непорозумінь і труднощів в деяких українських православних середовищах.

Ярослав Курдидик

АМЕРИКАНСЬКИЙ ВІДПЛАТНИЙ АРСЕНАЛ

В останніх десятьох роках щораз виразніше зарисовується і насилюється боротьба між західним бльоком держав, що їх очолюють ЗДА, і совєтським бльоком держав за так звані невтральні країни, що постали з колишніх колоніяльних володінь в Африці, Азії і в південних морських просторах.

Боротьба ця, хоч покищо і без включення в неї нуклеарної зброї, ведеться безпощадно і всіма можливими засобами і у різних своїх фазах проявлялася назовні „кульмінаційними завершеннями". Для конкретного прикладу слід нагадати Панмунджом (1951), Женеву (1955), Мадярщину (1956). На жаль, треба сказати, що з усіх цих більше або менше замаскованих зударів між Сходом і Заходом большевики виходили завжди, як „переможці", використовуючи нерішучість ЗДА, які поступалися, щоб не занадто дратувати противника, готового спровокувати нову світову війну.

За період цієї нерішучости ворожі сили зросли настільки, що для вдержання західнього балянсу прийшлося витратити, самим тільки ЗДА, понад 400 мільярдів долярів, не враховуючи видатків їхніх альянтів, які теж досягли астрономічної суми. Така політика „потурання" основною метою якої було вдержувати „псевдокоекзистенцію", а за її допомогою мирне дала ніяких успіхів, і нині світ входить у стадію політики найгострішого воєнного поготівля з непередбаченим розвитком завершення.

Відомий американський мілітарний коментатор, Р. Роджерс, подає дуже понуру статистику втрат, що з ними мусять рахуватися ЗДА у випадку, коли б вибухла нуклеарна війна із Совєтським Союзом. За його здогадом, у перший день війни коло 50 мільйонів американців згинуло б, а коло 20 мільйонів було б поранених. Половина американських будівель різної величини, яких нараховується 47 мільйонів, була б знищена або пошкоджена до такої міри, що для їх направи потрібно було б довшого часу. Радіяція, що витворилася б після першої атаки, створила б кошмарну ситуацію. Але в міжчасі прийшла б відплата, яка завдала б по ворогові з ще більшою нищівною силою.

Цифри для своєї жахливої статистики Р. Роджерс узяв з Сенатського Комітету Атомової Енергії. Спеціяльна комісія згаданого комітету взяла до уваги найгірший випадок, коли б ворогові вдалося закинути на територію ЗДА 131 гідрогенну та 132 атомові бомби за допомогою бомбовиків, ракет і підводних човнів, знищивши при цьому 70 головних міст, 20 атомових споруд і 132 мілітарні інсталяції.

І якраз ця евентуальна загроза з ворожого боку послужила за поштовх для створення в ЗДА окремого „центру тотальної відплати", в якому розроблено до найменших подробиць типи зброї і визначено місця, які мають включитися в „шахівницю відплати", що в ній не пропущено ані одного ворожого осередку, вартого знищення. Схема ця охоплює 40 совєтських міст та портів і приблизно стільки ж мілітарних інсталяцій.

Саме для цієї відплати мають ЗДА коло 2,000 нуклеарних бомбовиків, з яких половина розміщена на базах у самих ЗДА, а друга на базах закордонних. До бомбовиків доходять ракетні викидні з суходільних баз, ракети з підводних човнів і ракети, що їх можуть підвезти до визначених наперед місць авіоносці.

Американські військові фахівці вираховують, що навіть у найгіршому випадку, коли б ворогові вдалося знищити чи вивести з ладу велику частину „відплатного арсеналу", на його територію завжди можна буде перекинути щонайменше 1,000 гідрогенних і атомових бомб.

Совєти мають під сучасну пору коло 1,000 літаків, які можуть перевозити атомові бомби, в тому числі понад 100 далекого засягу, решта — середнього типу. Але всі вони разом не дорівнюють навіть половині переносної сили, якою розпоряджає SAC (Стратеджік Ейр Комменд). Щоправда, большевики мають ще підводні човни, які можуть вистрелювати атомові ракети, але західня розвідка твердить, що число цих човнів не перевищує ще двадцяти.

Мають повну слушність деякі спеціялісти від нуклеарної зброї, які заявляють, що у такому обопільному озброєнні важко уявити собі майбутню війну, і чи взагалі можливий такий зудар. Але ім відповідають інші спеціялісти: — Як довго існують державні провідники такого „формату, характеру й настанови", як Хрущов, не виключене, що майбутню війну може спровокувати навіть незначний випадок або така ситуація, якої не можна буде змінити ніякими іншими засобами, як тільки атомовою зброєю.

КОНГО З ПАРИЗЬКОЇ ПЕРСПЕКТИВИ

Париж. — Париж ще порожній. А наскільки він спорожнів, свідчить факт, що хоч у неділю 21-го серпня ввечері вже десятки тисяч машин повернули до столиці, все ж їх ніби не видно. Крамниці позамикані. На урядових будинках нема пралорів, бо навіть невтомний де Голь виїхав на село.

Своє обличчя віднайде Париж щойно після 1-го вересня, але урядові чинники мусіли скоротити свої відпустки, і вже 24-го серпня відбувається перше засідання ради міністрів. Такого перед переобранням влади де Голем не бувало.

Але на це є свої поважні причини. Треба підготовити бюджет на парляментарну сесію, з між міністерствами ще не осягнено погодження, бо і міністри, і всі комісії на відпустці. За десять днів починається засідання Генеральної Асамблеї ОН, де арабські держави лянсуватимуть знову справу Альжиру, а підпілля домагатиметься плебісциту. Федерація Малі розлетілася, і постала небезпека „нового Конга". А взагалі міжнародна ситуація дуже неясна, і де Голь уважає, що ЗДА аж до кінця року будуть відсутні як лідер західнього світу, а це — на його думку — накладає окремі зобов'язання на Францію і дає їй виїмяткові шанси.

Французьку, як і всю світову пресу в літній період цього року найбільше хвилює справа Конга. З паризької перспективи, ця справа виглядає в багатьох відношеннях інакше, як з перспективи Ню Йорку. Для Америки це справа політично-ідеологічна, для Франції — ідеологічно - практична.

У справі Конга французька преса поділилась так само, як у справі Альжиру: ліві вважають винними бельгійців, праві — Люмумбу. Ліві закидають Бельгії, що вона за час свого там панування не підготовила ніякої еліти, праві — що передчасно дала самостійність. Звідси два висновки в справі Альжиру: ліві вважають, що треба якнайскорше приступити до переговорів з усіма альжирськими чинниками включно з підпіллям, щоб підготовити майбутнє цієї території, праві — що не слід спішитися із змінами, бо це доведе до того ж самого результату, що в Конго.

І створюються парадокс: капіталістична Америка має симпатії в справі Конга у лівих французів, французькі капіталісти й взагалі праві — уважають Америку на чому світ стоїть, вважаючи, що ЗДА в якомусь запамороченні завжди признають рацію афро-азійським народам і ніколи европейським союзникам. При цьому часто падає слово „Суец", якого французи забути не можуть. При чому інтерпретація „справи Суецу" знов дуже різна, залежно від належности до групи даного часопису.

Але в усій пресі переважають коментарі, які підносять факт, що Франція своїм колишнім колоніям підготовила до самостійности краще, як Бельгія, що рішуче відповідає правді, бож поза Альжиром зміна статуту пішла гладко, і в решті колоній панує спокій. Вони осягають свою самостійність і ніхто їм не перешкоджає виходити з Французької Спільноти. Можна з певністю сказати, що конфлікт між французьким Суданом і Сенегалем покінчиться мирно, бо обидві ці держави мають доволі зрілі провідні еліти.

У хвилині, коли пишемо ці рядки, представники обох згаданих держав, що раптово розірвали свій федеративний зв'язок, який проіснував ледве півтора року, прибули до Парижу, щоб скористатись посередництвом де Голя. Не знати ще висліду цієї зустрічі, але є всі підстави сподіватись, що ніякого вибуху, а тим паче громадянської війни в цих державах не буде.

І ліва, і права преса занепокоєна ненавистю до білих, що виявляється так виразно в Конго. З тією лише різницею, що права вважає, що там симпатіями тішаться москалі, а ліва каже, що — помінаючи спекуляцію Люмумби — чорне населення так само плює на москалів, як і на шведів. Праві стверджують це для того, щоб витягнути висновки, що треба бути обережним в усамостійнюванні колоній, а ліві пояснюють це помилками колоніяльних імперій в минулому.

Репортер не сміє мати опінії, і тому стримуємося від наших коментарів. Але ясно, що праві ніколи не бачитимуть ясно справ колоніяльних народів, коли кожен із визвольних народів Африки чи Азії підтримує — бодай морально — альжирське підпілля. Ліві своїми балачками нічого не осягнуть, бож у цьому відношенні не переплюнуть ані москалів, ані французької компартії.

Але на маргінесі цієї справи слід сказати, що ліві таки мають рацію, коли вважають, що колеса історії назад не повернути. Недавно „Експрес" писав, що навіть у справі Фіделя Кастра слід мати на увазі, що краще ліва революція, як революція большевицька. Розуміється, щодо вирішення питання — чи Кастро комуніст чи ні, немає згоди й між французами, навіть між лівими.

В загальному Конго поставило на вістря меча питання Альжиру. Де Голь уважає, що нічого нового не сталося. Тому альжирське питання на форумі ОН напевно зачинить багато вітру.

О. Д-вич

НАПЕРЕДОДНІ НОВОГО ШКІЛЬНОГО РОКУ

Американська виховна система завжди притягала уваґу европейських виховників, і після першої світової війни в багатьох европейських країнах почали були переймати деякі американські виховні пляни, головним чином ті, які вимагали більше прав для індивідуальности окремих дітей. Ці американські виховні пляни видко було і в Україні, де після революції створено так звану „трудову школу".

До першої світової війни Европа дивилася на ЗДА трохи згори, гадаючи, що з-за океану не може прийти нічого такого, що варто було б в Европі наслідувати. У зв'язку з цим один американський педагог розповідав таку історію: Европеєць, аж зігнувшись під тягарем, ніс на плечах мішок зерна. Побачив це американець і порадив йому зробити з того мішка „бесаги", щоб розподілити тягар на дві частини, мовляв, так легше буде нести. Европеєць послухав американця і ствердив, що дійсно в бесагах легше нести. Але по якомусь часі він зсипав знов зерно до мішка, бо соромився наслідувати практичного „янкі".

Коли ж ЗДА вибилися на першу в світі країну, тоді вже Европа не соромилась користати з американської практичности, яка на першому місці ставить вимоги життя і не тримається надто строго історичних традицій.

Оця американська практичність не дозволяє й самим американцям спочивати на лаврах. Після другої світової війни життя поставило перед американськими виховниками нові проблеми. Сталося це, головним чином, у зв'язку зі змаганнями між ЗДА і СССР в здобуванні космічних просторів.

Минулого року колишній американський високий комісар в Західній Німеччині проф. д-р Джеймс Конант опрацював плян, як треба змінити виховну систему, щоб вона більше відповідала вимогам теперішнього життя. В половині серпня ц. р. Крайове Виховне Т-во ЗДА повідомило, які зміни в шкільництві цієї країни будуть запроваджені вже в цьому шкільному році, що почнеться у вересні.

Тож в новому шкільному році згідно з рекомендаціями д-ра Конанта, мають: 1) збільшити число шкільних годин; 2) підсилити навчання чужих мов; 3) краще використовувати шкільний час і 4) поліпшити навчальні методи.

У Сиракюзах, Н. И., пляную ть завести 7-годинний день навчання, а в місті Вайт Плейнс, Н. И., — 6-годинний. У Маямі на Флориді навчання буде починатися вже о год. 7:30 вранці в тих середніх школах (гай скулах), які в свою програму мають додаткові предмети, як, наприклад, музика або писання на машині. В Колумбусі, Огайо, в цій ранній годині навчатимуть за допомогою телевізії тих учнів молодших кляс середньої школи, які відстають в англійській мові. Інші учні будуть поглиблювати свої знання з англійської мови після закінчення нормального шкільного навчання.

Д-р Конант ствердив, що на навчання чужих мов в американських школах призначається замало часу, внаслідок чого учні не можуть опанувати чужої мови настільки, щоб користатися нею для практичних цілей.

У місті Йонкерс під Ню Йорком в цьому шкільному році навчатимуть чужих мов уже в народній школі. В Акроні, Огайо, чужу мову вводять вже в п'ятій клясі народної школи і навчатимуть її впродовж 8 років аж до 4-ої кляси середньої школи. В Гайленд Парку, Ллиной, навчати чужої мови почнуть уже в дитячому садку, щоб учні, які закінчують 8 клясу народної школи, були дійсно „двомовними". Отже, в Гайленд Парку навчання чужої мови триватиме 12 років.

Щоб найкраще використовувати час, присвячений на шкільне навчання, в Ст. Луїсі організують для здібних учнів середніх шкіл телевізійні курси з викладом матеріялів, на рівні коледжів. В Мінеолі, Н. И., плянують зорганізувати навчання таким способом, щоб здібні учні середніх шкіл могли переробити за три роки навчання матеріял, заплянований на чотири роки. Для тих учнів навчальний рік, замість 9 чи 10 місяців, триватиме 11 місяців.

Виховники здають собі справу з того, що поліпшення шкільного навчання залежить передусім від вчителів. Тому в Ню Йорку організують для вчителів телевізійну „роботню", щоб вони могли вдосконалювати методи навчання англійської мови та інших дисциплін. У Дітройті вчителі народних шкіл, матимуть подібний телевізійний курс для навчання аритметики. Подібну працю поведуть серед учителів і в Боффало, Н. И.

У Філадельфії, Питсбурґу, Клівленді, Дітройті, Шикаґо, Ст. Луїсі і Мілвокі в найбідніших дільницях „виловлюватимуть" здібних учнів, щоб вони не загубилися у великоміських нетрях.

Всі згадані вище зміни та інновації — це лише пробні акції в напрямку поліпшення навчання в народних та середніх школах, які мусять іти врівень з життям, що ставить перед ними нові вимоги до майбутніх громадян цієї країни — найбільшої твердині в боротьбі вільного світу проти комуністичного поневолення.

ОНО

ДО НАШОГО ВИМБЛЕДОНУ!

Правду кажучи, для нас наша „Союзівка" під одним поглядом переважає Вимблєдон. Бо, коли щорічний тенісовий турнір на згаданому передмісті Лондону переможцеві дає звання тільки неофіційного чемпіона світу — то переможець нашого турніру, на „Союзівці", завдяки УСЦАК-ові, має право пишатися титулом офіційного українського чемпіона в вільному світі. Автор цих рядків навмисно пише таку провокацію, щоб подразнити амбіцію наших австралійців. Здаємо собі справу, що в країні, де тенісний корт є складовою частиною кожної шануючої-себе загороди, а тенісові м'ячики для змагунів до природі „торби" збирають кенгури — повинен бути добрий наш теніс. Але чи він насправді є?... Прийдіть раз на „Союзівку", здетронізуйте нашого короля Юрія ІІ — „Першим", як відомо, Юрій Годів був — і тоді ми повіримо...

Правда, за чемпіоном „Союзівки" не ганяють так репортери, ніякий Джек Креймер, чи інший менаджер, не пропонує йому $100.000 за перехід до професійного „тенісового цирку", — як це буває в вимблєдонському випадку. Але слід не забувати, що 1. турнір на „Союзівці" тільки три роки від роду а Вимблєдон — сива сивина історичних і 2. що дві американські стипендії на студії для чемпіона „Союзівки" — як на початки нашого тенісу в Новому Світі — теж чогось варті. А, в загальному, це індивідуальний спорт, у якому молода людина таки мусить показати, що вміє; футбольні хованки за суперника і складання вини на співтоваришів тут, на жаль, чи на щастя..., нема. І це таки рідний спорт. Для аматорів „пропаганди українського імення" ставмо приклад перуанця Алєксандра Ольмедо: сам один, з ракеткою в руках, він для своєї батьківщини зробив велику й заслужену пропаганду.

Як відомо, турніри на „Союзівці" ростуть швидшими темпами, ніж проценти УНСоюзу: з сімох змагунів першого року стало вісім з-половиною десятків у третьому. Як так далі піде то УНСоюз таки швидко мусить женитися з УРобітничим Союзом і відпочинкову оселю перенести „туди" — а „Союзівку всецільо в „Тенісівку" перемінити. Сюди зарахувати б і рекордове зацікавлення турніром серед наших громадян (короткоречинцевих відкендистів так же, як і серед довгодистансових вакаційників). Мій знайомий з Лорейну, Огайо, оповідав мені, що в минулому році, в час турніру, він спав на „Союзівці" разом з вісьмома іншими нічліжниками в кімнаті з двома ліжками (навіть Бельгія не виказує такої густоти населення!...).

Очевидно — як і в минулому році — всіх електризують питання: чи дітройтчанин Король візьме на власність чашу УНСоюзу і вдержить гегемонію династії Юріїв. Його дітройтський кузин Воробкевич робить другий наскок на неї, намагаючися скинути її і встановити свою династію Левів. Такі ж амбіції має рід Микол (Миколенко й інші). З інших категорій цікавлять питання приімату жіноцтва і доросту (хто зробить сета з зіркою-Андреюю Кейбідою?), ну й, очевидно, серед ковбо... пробачте, олдбоїв.

ІІ.

Для автора цих слів цьогорічні змагання на „Союзівці" будуть у всіх відношеннях історичні. По-перше, йому (сиріч, мені) стукнуло півстоліт від роду, по-друге він, у такому віці, „здурів восени" й хоче конче змагатися за чемпіонат своєї кляси, а по-третє, його останні змагання за тенісовий чемпіонат сягають 27 (словами: двадцять сім) років назад. Хіба це не шматок історії?...

А змагання ще були неабиякі — ювілейні. Десяті Крайові чемпіонати Західньої України у Львові!... Ваші слуга ніколи величиною в тенісі не був — цей спорт був у нього тільки доповняльною до основного футболу (що правда, критичного 1933 року я мав на своєму кредиті звання українського чемпіона Перемишля і Станиславова — проте ці титули не були сердечно мало). Моя поїздка мала за мету в першу чергу сконтактуватися з якимось нашим спортовим клюбом, щоб допоміг би мені за мою гру дістати якусь працю (бо без такої наш брат рокам поневірявся) і тільки при нагоді взяти участь у турнірі, в якому я не мав ніяких зиглядів не тільки коло такіх асів, як Сасик, Рожанківський (Ярослав), зірка Колоді — Любко Чайківський брати Кулечки — але й серед плеяди золотої середини.

Поїздка?

Про поїздку може говорити людина, яка купить квиток, людським входом увійде на перон, а там до поїзду й сяде спокійно в купе. На таку люксусу пересічний український інтеліґент підпольської дійсности 30-их рр. не міг собі дозволити. Він (в даному випадку, автор цих слів) не мав при душі не тільки десяти злотих на квиток їзди, але навіть двадцяти грошів на „перонівку". Тому його поїздка була більше скомплікована, ніж можна гадати: після футбольного тренінгу залишитися на грищі, продрімати на трибуні до „других півнів", тоді пробратися до залізничного двірця перелізти високий парканий паркан (хіба не легкоатлетична вправа?) й зайцем проскочити до купе. А тут нові стратегічні завдання: слідкувати за кондуктором що провіряв квитки й відступати перед ним так довго на заздалегідь приготовані становища, доки поїзд не зупиниться на якійсь стації. Тоді миттю вийти з поїзду, скоро пробігти повз нього і вілізти знову в середину з того боку, який уже проконтрольовано. А, поблизу Львова, вилізти на якійсь малій стації, де не відбирають квитків їзди — і тоді вже „ногами апостолів" добратися до Академічного Дому, вул. Супінського 21, де мав відбутися тенісовий турнір.

(Закінчення на стор. 8-ій)

ПОКЛІН ТОБІ...

Поклін тобі,
моя зів'яла квітко,
Моя розкішна,
невідступна мріє,
Останній цей поклін!
Хоч у життю
стрічав тебе я рідко,
Та все ж мені
той спогад серце гріє,
Хоч як болючий він.

Тим, що мене
ти до себе не приймила,
В моїх грудях
заглушила і вгасила
Любовний дикий шал
Тим ти в душі
сумній і одинокій
На вік вписала
ясний і високий
Жіночий ідеал.

І нині, хоч
нас ділять доли й гори,
Коли на душу
ляжуть злії змори,
Тебе шука душа,
І до твоєї
груди припадає,
У стіп твоїх
весь свій тягар скидає,
І голос твій
весь плач її втиша.

Я як коли
у сні тебе побачу,
То бачиться
всю злість і гіркість трачу
І викидаю, мов гадючий звій;
Весь день мов щось
святе в душі лелію,
Хоч не любов,
не віру, не надію,
А чистий, ясний образ твій.

ІВАН ФРАНКО

ПОЧИНАЄТЬСЯ НОВИЙ СЕЗОН ГРОМАДСЬКОЇ ПРАЦІ! АКТИВНОЮ, НАПОЛЕГЛИВОЮ УЧАСТЮ В ОРГАНІЗАЦІЙНІЙ КАМПАНІЇ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ ЗА ЗБІЛЬШЕННЯ КІЛЬКОСТИ ЙОГО ЧЛЕНІВ ДО 75,000 ПРИНЕСЕМО НАЙБІЛЬШУ КОРИСТЬ НАШІЙ ГРОМАДІ І НАШОМУ НАРОДОВІ! СКРІПЛЮЙТЕ УКРАЇНСЬКУ ЗАМОРСЬКУ ТВЕРДИНЮ — УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ! СТАВАЙТЕ В РЯДИ ЙОГО ТРУДОВИКІВ ЗА ПЕВНІШЕ МАЙБУТНЄ ВАШИХ РОДИН, ЗА КРАЩУ ДОЛЮ НАШОГО НАРОДУ!

ТРИБУНА У.Н.СОЮЗУ

Рік VI. СЕРПЕНЬ, 1960 Ч. 8 (65)

Д. Галичин

МУСИМО ДВИГНУТИСЬ ВПЕРЕД

Коли я наголошую слово „двигнутись", то маю тут на увазі в першій мірі, що ми мусимо двигнутись в нашій організаційній праці для УНСоюзу. Бо фактом є, що вже впродовж кількох років ми стараємося досягнути загальної кількости активних членів, яка виносила б 75,000, та, на жаль, це нам не вдається. Ми були зблизились найбільше до цього числа з кінцем минулого року, коли осягнули вже більше як 74,000 членів, одначе, під теперішню пору знову віддалились від згаданого числа. Бо впродовж січня, лютого та березня цього року ми постійно зменшували загальну кількість активних членів, так що знову віддалювались щораз далі від нашої остаточної цілі. Називаю цю нашу ціль остаточною тільки тому, що вже довгий час ми стараємося осягнути це вимріяне число 75,000, а все щось стає на перешкоді. Бо хоч УНСоюз нараховує вже більше як 79,000 членів, проте в цій цифрі ми маємо більше як 4,000 таких членів, які не платять вже своїх вкладок, а тим самим не є активними.

Давніще ми взагалі не зараховували таких членів до загального членського стану, але коли інші допомогові організації почали враховувати їх до загальної кількости членства, тоді й ми змінили наше дотеперішнє становище в цій справі і почали їх включати. Це головно такі члени, які виплатили вже свої грамоти і тепер забезпечені до смерти без плачення будь-якої додаткової вкладки.

Та хоч ми почали зараховувати такого роду членів до загальної кількости членства УНСоюзу, все таки ми мусимо звертати особливу увагу на таких членів, які платять свої вкладки, і тим самим є активними та повноправними членами нашої організації. А таких членів під теперішню пору немає навіть 74,000.

Супроти цього ми мусимо таки двигнутись вперед з нашою організаційною працею для УНСоюзу, а це значить — дістати конечно відповідну кількість нових членів, щоб зреалізувати намічений плян, який вже кілька років тому передбачив загальну кількість активних членів — 75,000. Така праця вийшла б напевно на користь не тільки членства, але й всієї української спільноти, бо збільшені ряди УНСоюзу означають також збільшення всього громадського активу.

Коли ми ще досі не осягнули наміченої цілі, то це головно тому, що досі незначна кількість наших відділів виконує свої завдання щодо організування нових членів. Вистачить тільки переглянути місячні звіти про стан членства, щоб переконатись, що майже завжди одні й ті самі Відділи виказують успіхи своєї організаційної праці. Та цього не вистачає, бо кілька Відділів не можуть виконати того, що повинна виконати ціла організація. Тому крайня пора, щоб ми всі двигнулись в нашій організаційній активності. Це правда, що літня пора не сприяла розгортанню організаційної праці але ця пора вже минає і нам тепер треба з подвійною енергією взятись до праці, щоб надолужити втрачене. Ще тільки чотири місяці залишається до кінця кампанії і за цей час мусимо досягнути цього наміченого числа 75,000 активних членів!

тивних членів!

ОСІНЬ — ЧАС СОЮЗОВИХ ЖНИВ

Замість цієї короткої статті я бажав написати збірного листа до наших працьовитих секретарів та організаторів із пригадкою, що вже поза нами літні гарячі місяці й що вже тільки чотири місяці залишилися до кінця цього року. Ця пригадка секретарям та організаторам тим потрібніша, що в їх руках є доля росту нашого УНСоюзу й що, від їх власне праці та запалу буде залежати вислід ще одного нашого союзового року. Власне цих коротких чотири місяці вирішать, чи цей наш 1960 рік стане гордо побіч довгих рядів попередніх років, років успіхів та росту, чи він засоромлено й осамітнено буде стояти поміж тими нечисленними роками, які відступили від союзової традиції й замість сподіваного успіху, принесли невдачу.

Є причина, поважна причина, боятися цієї невдачі. На всіх сім дотеперішніх місяців нашої праці п'ять покінчилися поважним дефіцитом у числі союзових членів, а тільки два місяці увінчалися невеликим приростом, який далеко не вирівняв втрат принесених початковими місяцями. Якщо всі без вийнятку осінні місяці не будуть по вінця сповнені нашим наполегливим трудом й якщо всі вони до одного не принесуть нам поважної надвишки прибутків над втратами, тоді є велика небезпека в тому, що наш 1960-ий рік, перший рік після дуже успішного ювілейного року союзового 65-ліття, буде роком, якого прийдеться всім нам соромитися. Всім нам, а передусім нашим відділовим секретарям та організаторам.

Тільки подумати, що після року величезного підйому, після року, який своїми успіхами був найкращим від 1952 року, який гордо звіщав всьому українському громадянству, що Батько Союз покінчив своє 65-річчя в повному здоров'ю і з молодечим розмахом, після цього соняшного року мав би прийти рік поважної невдачі!

Дорогі Пані й Панове, Секретарі й Організатори! Не допустіть до цього. Подивіться взад і дуже мало поміж Вами, зваживши на точній вазі свої успіхи та втрати в цьому році, будуть вдоволені зі себе. А Ви були вдоволені зі себе й УНСоюз був вдоволений з Вас у минулому році. Ви ж в тому році привели до Союзу нову армію членів, повних 5,000 осіб! Доложивши тільки частину минулорічних трудів й минулорічного запалу, Ви зможете ще й цей рік покінчити чималим успіхом.

На другому місці цього випуску „Трибуни УНСоюзу" Ви прочитаєте заклик Головного Екзекутивного Комітету в цій самій справі. Мусить бути велика пора й велика потреба для УНСоюзу, коли Екзекутива серед року звертається до Вас із своїм гарячим закликом. Ось саме настає золота осінь, найкращий час американської землі. І найлегший час для важкої союзової праці. В минулому році в самому місяці грудні ми здобули майже повну тисячу членів. Закінчім із літньою спекою та вологістю також наш мало чи зовсім недіяльний час союзових невдач. Відгородімся від них високим муром й всі разом візьмімося до щирої праці для нашої великої організації. Осінь була все часом плодовитих союзових жнив. Ставаймо до них і цього року, ставаймо від першого дня вересня і не відставаймо від них до останнього дня цьогорічного грудня.

Не кажім, що вже неможливо здобути більшу кількість нових членів. Ось дивіться — секретар 63-го Відділу Михайло Турко вже у цім році здобув 110 нових членів у своїй невеликій місцині Форд Сити. Ось погляньте, як секретар 191-го Відділу Василь Колодій здобув в однім, одинокім місяці липні 20 членів й то в такій невеличкій місцевости, як Трой. Вони оба не чародії. Що вони можуть вдіяти, може багато з Вас. Тільки зачніть свою послідовну працю й ведіть її у глибокій вірі в корисність Ваших трудів та їх певний успіх.

Як же прикро писати ці терпкі слова і як присмно буде за місяць проголосити союзовому світові, що ми вже круто повернули на шлях від невдач до успіхів. Допоможіть це здійснити, Пані й Панове Секретарі! Не відмовте в цьому своєї досвідченої помочі й Ви, Союзові Організатори, Відділові, Спеціяльні й Постійні! На кожного з Вас спрямовані наші очі й наша надія. Не заведіть її.

Ярослав Падох
Ваш головний секретар

Степан Куропась

ДО ТОРОНТА НА НАРАДИ УНСОЮЗУ

З Шикаго до Торонта дорога проста. Через Дітройт і Канаду або Клівленд-Бофало рахують однаково по 500 миль. Кудою краще їхати? Я їхав обома шляхами і оба до нічого.! Канадійські гайвеї вузенькі, круті, і крім тютюневих сушарень, краєвиди не цікаві. Нехай не ображуються канадійці, але хоч поліції на шляху не зустрічав, і не було страху дістати кару за помилкову їзду, то зате був страх, що можна заспати. По американському боці озера Ірі „тирнпайк" і скорість, як теж поліція не дають спати, а коли є з ким розмовляти, то час іде скоріше. Як стейти Огайо і, головно, Пенсилвенія сполучать північний „трувей" з південним „тирнпайком", а це має статися ще цього року, тоді поїздка до Торонта американськими дорогами буде скора, коротка і весела. Скористає на тому теж Союзівка, бо матиме пряме получення „тирнпайком" з Шикагом і взагалі — заходой. Та як кажуть, кожний шлях веде до Риму. Тому теж головні контролери Петро Пуцило зі своїм кедилаком 1960 і я вибрали окружну дорогу через Пенсилвенію, Ню Джерзі. Вибрали тому, бо все одно їхали ми до Джерсі Сити на контролю УНСоюзу, а відтак щойно на річні наради Головного Уряду до Торонта. Контроля починалася в понеділок, а ми вже в п'ятницю рано попереднього тижня виїхали. Треба було десь поступити, подивитися, як живе стара союзова братія, старі піонери-лемки і — як каже п. Павчак з Бруклина — старі „вор горси". Чи живуть ще, а якщо так, то чим живуть! Новоприбулі перебрали по наших громадах владу, а старим поселенцям навіть автономії не дали. Приговорював я до мого товариша подорожі і контролі Петра Пуцила, а він інші думки думав. Пощо нам пхатися між старих і нових іміґрантів? Небезпечно, треба нераз вибирати по якому боці стати, не завжди можна бути невтральним, бо все хтось має рацію, а хтось ні! Тому він радить їхати між американське, тут народжене покоління! Ви все — казав він — між старих їздили, поїдьте тепер між молодих, хоч старших вже союзівців, що тут народилися. Їдемо на наради УНСоюзу і треба нам знати, що думає народ, що думає „сіра людина", а не головні урядовці. Треба нам взяти зразки т. зв. „ґрес рутс сентимент".

Так по союзовому розмовляючи, ми і не зчулися, як минули Індіяну, Огайо і як скрутили з „тирнпайку" в пенсильвенійські гори по лівому боці ріки Огайо. Район цей лежить в царстві головного радного Андрія Джули, тому випадало перше зголоситися у нього.

Клопіт з Америкою є, що вона не узнає хресних імен у звичайній балачці, все їх перекручує. Тому теж Андрій Джула, знаний там всім як Енді, пишеться своїм „нікнеймом". На горі стоїть хата нашого „Енді", а з її вікна та ґанку видно ще більшу гору. Хата окружена шпильковими деревами, довкола гарно й затишно. Застали ми паню Джулу, гарну брунетку, молоду ще, що гарно по — українськи і англійськи говорить і визнається у всіх американсько-українських справах. Значить, є доброю товаришкою до розмови, і час минав швидко і присмно. Заки йшла мобілізація підвод і телефонічні зарядження гідно привітати двох головних контролерів в Ембридж і Аликвиті, ми підкріплялися на дорогу. Приїхала підвода і ми рушили в дорогу оглядати, що мають, що придбали, і чим живуть діти і внуки наших лемків. Оглянули дім 161-го Відділу УНСоюзу в Ембридж, як теж дім 120-го Відділу. Ембридж це громада, в якій наші Відділи доробляють домами і клюбами. Замість тратити час ввечорі деінде, люди йдуть до клюбу, до якого належать, і там на розмові проводять час. Жінки й діти їхні знають, де знайти батьків в разі потреби. Крім „драйвера", який нас возив, товаришував нам в дорозі председник 161-го Відділу п. Антошак, якого всі знають і кличуть „Шорті". Він не дуже малий, але менший від інших, бо українсько - американське

(Закінчення на стор 4-ій)

ДРУК ПРОТОКОЛУ НАРАД ГОЛ. УРЯДУ УНС

започаткований у двох попередніх числах „Свободи", перериваємо на два дні з уваги на друк кінцевомісячної „Трибуни УНСоюзу" в сьогоднішньому числі „Свободи" та на спеціяльний випуск англомовного „Українського Тижневика" в завтрішньому числі. Друк Протоколу продовжуватиметься в „Свободі" з 2-го вересня та в дальших числах.

ЗАКЛИК

ГОЛОВНОГО ЕКЗЕКУТИВНОГО КОМІТЕТУ УНС У СПРАВІ ОРГАНІЗАЦІЙНОЇ КАМПАНІЇ

Із недалеким уже Днем Праці кінчається формальний вакаційний сезон, а з ним і час відпочинку та більшого чи меншого безділля в громадській роботі. З початком вересня знову наші діти вертаються до шкільних зайнять, а ми, старші громадяни, до своєї праці та до своїх буднів в наших громадах.

І тепер, на початку нашого нового громадського сезону, треба нам пригадати собі наше головне завдання: організаційне скріплення нашої української спільноти в Америці і Канаді, бо це є головною передумовою її успішного змагання до високих цілей та здійснювання її високих ідеалів. Тільки зорганізовано ми можемо запевнити собі і нашим країнам та нашому народові краще майбутнє. А найбільш певною і найбільш тривкою та найбільш поширеною формою нашої зорганізованости є організаційні рямки нашої найдавнішої і найбільшої установи — Українського Народного Союзу.

На початку цього року Головний Уряд УНСоюзу проголосив окрему організаційну кампанію, ціллю якої було заокруглити організаційні ряди УНСоюзу до 75,000 членів. Крім великих моральних вартостей, що їх дає організаційна праця для УНСоюзу, Головний Уряд для ще більшої заохоти признав цілий ряд поважних грошових і подібних нагород для успішних учасників у цій кампанії.

Все ж таки, досі ця кампанія мала тільки частинний успіх і ми ще досить далеко віддалені від її кінцевої мети — 75,000 членів УНСоюзу. Тому то тепер, на початку нового сезону в громадсько-організаційній праці, знову пригадуємо цю важливу кампанію і кличемо:

Головні Урядовці, Секретарі і Урядовці Відділів, Організатори і Члени УНСоюзу:

Уже від першого дня нового сезону докладіть усіх зусиль, щоб наша організація досягнула свою цьогорічну мету — 75,000 членів! Напевно немає між нами ні одного такого, що впродовж тих чотирьох місяців, які залишаються ще до кінця цього року, не міг докласти до цієї великої будівлі, якою є УНСоюз, ще бодай кілька нових цеголок у формі нових членів. Історія нашої організації, це історія все нових і нових зусиль її членів за її невпинний ріст і розвиток. Своїми організаційними зусиллями допишімо до кінця цього року нову славну сторінку цієї історії нашими новими організаційними зусиллями і досягненнями!

Українці, Громадяни! Вступайте в члени Українського Народного Союзу, збільшуйте наш Союз Ідей, Праці та Інтересів для добра усіх Вас, Ваших нащадків та Вашої спільноти! Український Народний Союз своєю національно-демократичною плятформою, своїми найширшими організаційними рямками, своєю активністю і своїми цілями кожному з Вас, без уваги на те, де і коли він народився, до якої партії він належить та в якій церкві він Богу молиться, відкриває широко двері для забезпечення себе і своєї родини на випадок нещастя та до рівноправної участи в усіх малих і великих починах нашої спільноти в змаганні до її великих цілей! Зменшуймо ряди байдужих між нами, зменшуймо кількість тих, що їх „хата скраю" та всі разом, в одній великій сім'ї Українського Народного Союзу будуймо краще завтра для себе і своїх дітей та свого народу!

ГОЛОВНИЙ ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ УНС

У НОВОМУ СЕЗОНІ

Хоч із формальним закінченням літнього вакаційного сезону з кінцем серпня ще далеко не кінчаться у нас гарячі дні, то не одному з нас пройде „мороз поза шкіру", як подумає про безліч всіляких громадських обов'язків, що нас у цьому новому сезоні очікують. Кожна бо громада і кожна організація має свої більші і менші проблеми та завдання, а охочих до праці людей, на жаль, далеко менше, ніж їх потрібно. І це, мабуть, чи не головна проблема в новому сезоні: здобути і втягнути до громадської праці нових людей. Вважаємо, що жаден з наших піонерів чи старших працівників не повинен відійти навіть на найбільш заслужений відпочинок, як довго він не знайде і не підхоає собі такого наступника, який поділяв би його ентузіязм та продовжував би його працю.

Ми не бачимо кращої можливости здобувати і виховувати нових народних робітників, як ті, що їх дає Український Народний Союз. На це є багато переконливих аргументів, з яких назвати б тільки деякі.

Український Народний Союз має з одного боку велику і славну історію-традицію, а з другого боку — великі цілі. Піонерське минуле цієї організації та дотеперішні її досягнення можуть запалити до громадської праці навіть найбільш зневохочену чи байдужу людину, якщо вона з тим минулим із тими цілями познайомиться.

В Українському Народному Союзі є місце для кожного, без уваги на його походження, вік, професію, політичну приналежність чи віровизнання. Скільки то людей відійшло у нас від праці в інших організаціях саме тому, що не погоджувались з їхньою виключністю чи однобічністю! Немає української людини, яка не могла б проявитись в УНСоюзі, і немає ділянки, яка в праці УНСоюзу не була б заступлена.

Третя справа, яка дає велику заохоту до праці саме в організаційних рямках УНСоюзу, це ідеальне сполучення особистих та родинних інтересів з інтересами нашої громади-спільноти.

Коли ми сьогодні приглянемось працівникам УНСоюзу, ми знайдемо між ними людей усіх наших суспільних прошарків і ще найбільших ентузіястів нашої громадської справи. Між працівниками УНСоюзу ми ще сьогодні знайдемо сідоголових піонерів Американської чи Канадійської України, знайдемо найбільших ентузіястів — нових поселенців, знайдемо багато працівників однаково, як з народженої в Америці чи Канаді, так і поселеної в цих країнах молодшої української генерації. Це тільки потверджує сказане вгорі: Український Народний Союз дає можливість і заохоту проявитись для кожного, хто тільки цією організацією заінтересується.

Саме тепер, на початку нового нашого громадського сезону, Головний Екзекутивний Комітет окремим закликом пригадує теперішню організаційну кампанію УНСоюзу, кінцевою метою якої є збільшити організаційні ряди нашої передової установи до 75,000 членів. В наших обставинах, участь у цій кампанії повинна стати першим обов'язком у першу чергу кожного союзового працівника, як і кожного свідомого громадянина. Якщоб так кожний з нас уже на початку сезону усвідомив собі цей великий та похвальний обов'язок і його виконав, ми не тільки досягнули б організаційну мету цієї кампанії, але й двигнули б нашу спільноту на нові вершини та створили для неї основну, організаційну передумову для дальших великих успіхів у її всебічному розвитку та в змаганні до її великих цілей. Тому то й видвигаємо гасло для нашої праці в новому сезоні: Через Український Народний Союз до певнішого і кращого майбутнього!

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ ОПІКУЄТЬСЯ МОЛОДДЮ

В неділю 7-го серпня ц.р. в найбільшій пластовій таборовій оселі канадійського Пласту, яка приміщується в Ґрефтоні, коло Торонта, над берегом великого Онтерійського озера, відбулася святочна передача до вжитку пластовій молоді окремого куреня (палатки), уфундованого УНСоюзом. Цей стилево побудований будинок, за плянами інж. Юрія Пясецького, доповнює гарний таборовий майдан, на якому вже красуються три інші курені, побудовані раніше. На курені, який на всеноситиме назву УНСоюзу і в якому примістилося тридцять пластових новаків, поміщено таблицю, на якій написано: „Цей курінь уфундував для пластової молоді, щоб вона тут виростала на славу і користь української спільноти, Український Народний Союз". Акту передачі куреня доконав гол. секретар УНСоюзу, а водночас пластовий сеньйор, Ярослав Падох, при співучасті екзекутивного секретаря Канадійської Канцелярії УНСоюзу та гол. радного Богдана Зорича, який також є пластуном-сеньйором. В часі передачі виголосили промови з признаннями для УНСоюзу голова Канадійського Пласту інж. Омелян Тарнавський та заст. станичного Торонта пл. сен. Роман Вжесневський. Б. Зорич вітав Пласт від Канадійської Канцелярії УНС. Після акту передачі відбулася дефіляда пластових таборів, в якій взяли участь, як почесні гості, також названі представники УНСоюзу та пластові провідники з інж. О. Тарнавським та був. головою Пласту в Канаді, Цьопою Паліїв на чолі. **На фото:** — почесна трибуна, перед якою відбулася дефіляда всіх таборів, що провели цьогорічне літо на Пластовій Січі в Ґрефтоні к. Торонта. П'ятим від лівого боку є гол. секретар Я. Падох, а направо від нього голова Пласту в Канаді інж. О. Тарнавський, заступник станичного Р. Вжесневський, о. В. Жолкевич, пласт. капелян, кол. голова Пласту в Канаді п-ні Ц. Паліїв, а другий від права — гол. радний Богдан Зорич.

Ярослав Падох

МИ СТАЄМО ПЛЕЧИМА ДО ПЛЕЧЕЙ

Промова на відкритті пластового куреня УНСоюзу в Ґрефтоні в Канаді, 7-го серпня 1960.

Я прибув на це свято пластової Канади, як репрезентант УНСоюзу, формально на те, щоб узяти участь у відкритті цього нового куреня на цій центральній таборовій оселі Канадійського Пласту, до будови якого причинився УНСоюз. Наділі ж я прибув для того, щоб у Вашій пам'яті й пам'яті тих, що будуть згодом радісним трудом наповнювати цей курінь, зберігалася свідомість єдности Пласту з цілою українською громадою, а зокрема з її найстаршою й найбільшою не лише в Америці, але в цілім вільнім світі, установою, — Українським Народним Союзом, навіть у таких віддалених від громади місцевостях, як цей табір.

Це не випадок, що не тільки тепер і не тільки тут, на цій Оселі, але й на широких просторах Канади й ЗДА зійшлися уже нераз і дальше сходяться шляхи обох наших установ: Пласту і УНСоюзу.

І не випадок це, що, вибираючись сюди, я мав трудну ділему, яку відзнаку пришпилити на груди: пластову чи союзову? Думаю, що подібну проблему мав і репрезентант Канадійського УНСоюзу — пластун Богдан Зорич.

Обі ці організації, хоч дуже різні, водночас дуже наближені до себе. Обі в свою основу поклали працю, чесну, органічну працю для добра громади, всієї громади, без різниць, без поділів, і обі свою працю й свою мету розкладають на десятиліття. Обі вони є базами єдности, згідливости й вирозуміння, отого Шевченкового єдиномислія і братолюбія, серед бурхливого моря наших еміґраційних пристрастей й майже традиційної незгідливости. І обі вони віру у кращу долю народу спирають на нашій молоді. Свідчать про це: видавання УНСоюзом єдиного журналу для молоді „Веселка", поміщування в органі УНСоюзу „Свобода" окремих сторінок для молодечих організацій і ось цей новий будинок на Вашій чудовій оселі.

Від років, сливе з кожним місяцем і днем збільшується число молоді в рядах УНСоюзу, й він із щораз старшим віком більше молодніє.

Різні ці наші установи. УНСоюз — в першу чергу господарська установа, Пласт — виховна. Але які подібні вони! Побіч господарської мети УНСоюз дбає, як рідко яка національна установа, про загальні національні вартості.

Ви знаєте нелегкий шлях й вагу тих Союзових трудів впродовж 66 років у ЗДА і 44 років в Канаді. Не для слави й реклями УНСоюзу я це пригадую. — Але, як немає розділу між господарським і національним, так немає змоги й потреби ділити національні установи на виключно економічні і виключно культурні, чи виховні. Має свої господарські проблеми і завдання і свою господарську активність Пласт. Має і мусить мати свої культурні проблеми УНСоюз! І це теж зводить їх разом.

Перша українська організація, поза рідними Церквами, на цім континенті, УНСоюз поклав основи для національної організованости, національного освідомлення й національного збірного труду для української справи. З-під крил Батька-Союзу, майже ідентично, як з-під захисної руки Львівської Матері-Просвіти вийшло багато національних установ, а й ті, що утворилися самостійно,

(Закінчення на стор 4-ій)

ПРОТОКОЛ

НАРАД ГОЛОВНОГО ЕКЗЕКУТИВНОГО КОМІТЕТУ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, які відбулися дня 13-го серпня 1960 р. на „Союзівці" в Кергонксон, Н. Й.

В нарадах узяли участь всі члени Головного Екзекутивного Комітету, а саме гол. предсідник Д. Галичин, заступники гол. предсідника — Й. Лисогір та Анна Герман гол. касир Р. Слободян і гол. секретар Я. Падох, як такоя гол. ред. „Свободи" А. Драґан.

Наради відкрив гол. предсідник Д. Галичин, подаючи порядок нарад, який приявні одобрили.

Внаслідку розгляду намічених справ винесено наступні ухвали:

I. ІНВЕСТИЦІЇ

а) Морґеджі.

Прийнято до відома уділення, згідно з попередніми ухвалами, морґеджів на наступні реальности:

R. D. No. 1, Spring Grove, Ill.	$ 26,250.00
240-242 E. Treamont Ave., Bronx, N. Y.	38.500.00
1748 North Mason Ave., Chicago, Ill.	15.000.00
2435-7 West Chicago Ave., Chicago, Ill.	28.000.00
2717 N. Kedzie Ave., Chicago, Ill.	15,000.00
55 Marble Hill Ave., New York, N. Y.	6,500.00
1950 Gleason Ave., Bronx, N. Y.	8.000.00
59 Prince Arthur St., West, Montreal, Que.	8,000.00
1704 67th Avenue, Philadelphia, Pa.	5,000.00
4812 Jefferson St., N. E., Minneapolis, Minn.	11,000.00
2326 W. Walton St., Chicago, Ill.	10,500.00
Fond Eddy, N. Y.	5,500.00
53 Brinkerhoff St., Jersey City, N. J.	7,000.00
98 Second Ave., New York, N. Y. (addl.)	10,000.00

б) Бонди.

В останньому часі доспіли такі бонди:

50M Province of Manitoba 5½% Bonds due June 1, 1979/76; Yield — 5.56	$ 49,937.50
F.H.A. Mutual Mortgage Insurance Fund, Debenture Series "A" 3% due 7-1-60.	$ 4,230.00

II. РІЗНІ СПРАВИ

Ухвалено:

а) Започаткувати з днем 1-го липня 1960 р. Пенсійний Фонд, згідно з постановами Головного Уряду УНСоюзу, на основі пляну, виготованого актуарієм УНСоюзу та уповажнити гол. касира перенести до того Фонду потрібну суму.

б) Перенести до адміністраційного фонду — згідно з ухвалою Гол. Уряду, відповідну частину вкладок тих членів Молодечого Відділу УНСоюзу, які були суспендовані, або з інших причин припинили важність своїх грамот перед упливом двох років членства, за роки 1957-1959.

в) Взяти участь в Конвенції Конґресу Братських Організацій Америки, яка відбудеться в Монтреалі в днях 26-28 вересня 1960 р. та доручити одному зі союзових діячів у Вашинґтоні заступати УНСоюз на річній конференції National Conference on Citizenship в днях 16-20 вересня ц. р.

У зв'язку з приступленням до друку протоколу останнього річного засідання Головного Уряду УНСоюзу передискутовано деякі актуальні проблеми.

Після вирішення цих справ гол. предсідник Д. Галичин закрив наради о год. 6 вечора.

Ярослав Падох, гол. секретар

Із діяльности 364-го Відділу УНСоюзу у Клівленді

Річні сходини Братства св. Василія Великого, 364-го Відділу УНСоюзу відбуваються кожного року в перших днях січня, звичайно з окремим прийняттям після них для членів Відділу. Місячні сходини відбуваються у другу неділю кожного місяця і на цих зборах секретар Відділу має можливість зібрати вкладки.

Відділ 364-ий має свій осідок у східній частині Клівленду в Народнім Домі і тому теж є завжди можливість обговорити із членами Відділу потрібні справи, порадитись, почитати, заплянувати такі чи інші імпрези тощо. Такий союзовий дім придавбися б дуже і в західній частині міста Клівленду, щоб і тамошні Відділи УНСоюзу могли відбувати свої збори і вести культурно-освітню працю.

Найголовнішим із завдань нашого часу — втримання нашої молоді при УНСоюзі, щоб вона не розгублювалася і не тікала від свого рідного.

Управа Відділу зокрема предсідник його Григорій Кукіз, що займає свій пост уже 15 років, дбає завжди про те, щоб відзначити в лютому не тільки роковини Линколна і Джорджа Вашинґтона, але й теж вшанувати пам'ять українських героїнь — Олени Теліги й Ольги Басарабової, які згинули мученицькою смертю.

В березні цього року наш Відділ влаштував по зборах концерт на пошану Тараса Шевченка, виконавцями програми якого були молоді члени Відділу та діти із парохіяльної школи при церкві св. Діви Марії. Підготовою концерту і його проведенням керував проф. Михайло Пап. Чистий дохід із концерту передано на шкільні потреби. Фото з учасників концерту подане із цією статтею.

В квітні місяці членки Відділу займалися писанням писанок та культивуванням інших великодніх традицій.

В травні кожного року Відділ влаштовує День Матері. Відбувається це звичайно по зборах. Цього року крім Дня Матері відзначено теж День Американського Громадянина, що припадав на 18 травня.

На місячних зборах в червні предсідник Гр. Кукіз запропонував скласти від Відділу пожертву на Семінарію в Стемфорді, на що вирішено виплатити з каси 100 долярів, додаючи до цього 35 долярів, зібраних між членами. На цю останню суму склалися пожертви: Гр. Кукіз, Вол. Владика, Вас. Факадей і Михайло Лев по 5 дол., Ст. Макарик — 3 дол., Йосиф Небожук й Агафія Ольхова — по 2 дол., та А. Балко, Ів. Коренич, М. Чарський, Йосифина Сподар, Т. Баюн, Дм. Бохняк, П. Кореневич і Василь Брездун — по 1 дол. Крім того виасиґновано з каси 10 долярів на влаштування Наукової Конференції Осередку НТШ у Клівленді і 10 долярів для Комітету Тижня Поневолених Націй. Виплачено теж щомісячну допомогу хворим членам.

За останнього півроку відпроваджено на вічний супочинок чотирьох старших членів Відділу й одну 3-річну дитину, яка втопилася таки біля своєї хати в купальному басейні. В похороні останньої — Олександра Попадик взяла численну участь молодь і члени 364 Відділу. Трагічна смерть цього хлопчика повинна бути пересторогою для всіх батьків, щоб вони дивилися за тим, що діти роблять і як бавляться. Смерть Олександра, сина Степана і Марії Попадиків, сталася протягом 5 хвилин, в час як він вибіг з дому, щоб скупатися в басейні.

Цього року вписалося до Відділу всього шість членів. Це повинно спонукати до призадуми тих батьків, що є членами УНСоюзу, а ще досі не повписували дітей до своєї організації. Уже час, щоб ми навчилися шанувати чуже, а своє любили і до свого змагали та його піддержували.

Марія Кукіз

Діти-члени Братства св. Василія Великого, 364-го Відділу УНС в Клівленді, Огайо, під час Шевченківського концерту в березні 1960 року.

ДО ТОРОНТА НА НАРАДИ УНСОЮЗУ

(Закінчення зі стор. 3-тої)

покоління в горах Пенсилвенії — хлопи, як дуби! Високі, стрункі, гарно збудовані, усміхнені і пристійні. Мало говорять, але як щонебудь скажуть, то пізнати з ким масться до діла. Вони тішаться своїми здобутками. Їх союзові доми виплачені, гроші є в касі, робітникам платять. Дбають теж про своїх дітей, дбають по американськи. Як ми там були, то по народних домах і телефонічних стовпах я бачив вивіски, що розголошували імпрезу під назвою „Юкрейнієн Найт ан ді Огайо Ривер", а головною атракцією цього вечора мала бути „Бетл оф Мюзік".

Українська Ніч над Огайо це велика імпреза, яку влаштовують Злучені Українські Організації Західньої Пенсилвенії. В домах в Eмбридж ще життя не було, бо п'ятниця, і за скоро вечером ми його оглядали. Тому поїхали ми до Аликвіпи, де теж союзова громада має новий, модерний дім. Аликвіпська громада мала всього 40 родин, і до клюбу належать теж американці, що платять річну вкладку, але голосу не мають. Я спеціяльно не записував всіх подій і цифер, але те, що міг затямити чи записати, представляється в Аликвіпі так:

Дім має вартість 120 тисяч. Клюб, що має т. зв. „сервіс бар", залю бенкетів, штучне охолоджування, кімнату для жінок, обвішену дзеркалами, модерні вбиральні і ще одну бару, представляє теж величезний вклад капіталу. В разі потреби, дім має ще вільну площу, де можна зробити добудівку. Клюб мав минулого року 98.000 дол. обороту, він затруднює 44 робітників, між ними 14 бартендерів. Все те ми маємо — казали нам — і життя і гроші, але хочемо більше — культурного життя, якого сподіваємося дістати при помочі УНСоюзу. Ви там ідете — казали нам — то говоріть на ті теми, бо ми хочемо задержати серед наших дітей і внуків нашу спадщину. Про яку культуру ви думаєте? — питав я. Звичайно, замало нам українських танків і співу, що ми плекаємо. Замало шаравар і сорочок. Нам треба бібліотеки. І наші книжки в українській мові для нас недоступні, нам тяжко їх читати і не знаємо в чому діло. Треба читати нам англійські наші видання, а таких мало.

До нашої розмови долучився теж капітан поліції, українець, здається Шлондик називався. Він втішився, що мова зійшла з верхів на реальні речі. Нас прийняли вечерею, і на відході — щож я міг їм сказати? Сказав так, як сказав американський генерал Шерідан „Голд дет форт фор ай ем комінґ". Тримайтеся, казав я, бо УНСоюз іде Вам на зустріч.

Неможливо описати всіх вражень цієї візити. Задовго взяло би оповідати. Одно лише мушу ствердити: українсько-американське покоління гідно репрезентує Україну, країну їх батьків. Жити буде УНСоюз, як має такі громади як Eмбридж і Аликвіпа.

В суботу під вечір ми в Ню Йорку, у зовсім іншому, великоміському світі. Шкода вечора, треба і тут йти „між люди" і збирати опінію. Нема людей дома, нема як довідатися, що діється в українській громаді. Вкінці відізвався Майк Пізняк. Взяв він контролера Пуцила на баль інженерів, а я пішов на засідання центральної управи ОДВУ. По засіданні і я зайшов до Народного Дому. Зустрів там багато знайомих, яких давно не бачив, а з тих, що бачив — Галичина, Пізняка, д-р Левицького і інж. Лепкалюка, який, вірний своїй традиції і розмахові, зайнявся шикаґовськими гістьми. На жаль всюди, де ми поїхали оглядати нічний Ню Йорк, вже було закрито, бо вже „треті півні відспівали". Про контролю УНСоюзу в Джерсі Сіти, „Свобода" писала і ще напише. По контролі, через Союзівку, де заночували, виїхали ми до Торонта. На Союзівці видно розмах, нові поліпшення і досягнення. До Торонта мали за пасажира ще головного контролера інж. Коссара. Він знає Канаду, а вона його, обіцяв показати її красу і вартість.

В неділеньку вранці були ми в церкві св. о. Миколая. Церква тісна і вулиці тісні, не підходить добре до розмаху і просторів Канади. В середині розмальована. Мене заінтересували герби ріжних українських земель. Досі я не знав, які герби мають Чернигівська, Перемиська чи Белзька земля і які границі тих земель. А там на стелі, над якою є хори, все як на долоні розмальовано. Якби не те, що ми прийшли до Божого Дому молитися, то був би я собі кілька гербів, от хочби Перемишля, мойого міста, запям'ятав. В Торонті в неділю урядова мова українська. Інших людей ми й не бачили на вулицях — самі українці, зовсім так, як казав Франко: куди глянеш — Боже мій, всюди русин, всюди свій! Мій друг інж. Коссар не мав нагоди помалювати Торонта на рожево, як обіцяв, бо не мав часу. В день наради уряду УНСоюзу, а ввечорі навідувалися до нас місцеві гості. Василь Гультай запросив увесь уряд УНСоюзу до панського клюбу у гарному льокалі над берегами озера Онтаріо. Українські бизнесмени, члени цього клюбу з п. Бойком на чолі, заопікувалися нами. Було що їсти і чим закусити, були й промови.

Всі чекали четверга, бо в цей день Головний Уряд в комплеті з кількома гістьми з Торонта мали виїхати на т. зв. Козаківку, 40 миль від Торонта. І виїхали довгими крутими дорогами і серед старокрайської куряви приїхали ми на Козаківку. Щорічно Головний Уряд має традиційну спільну вечерю і відповідну програму, зложену власними силами. Козаківка, що носить назву свого творця і властителя д-р Козака, лежить в глухих горах, імени яких не знаю. Лежить в селі Гоклі, біля Оренджвил. Над рікою побудував д-р Козак мотель, є там кілька менших домів, все для літників і для лещетарів, що зимою відвідують Козаківку. Не знаю, який бизнес робить д-р Козак в тих двох сезонах, бо вложив він там великі гроші і мусить мати відповідні звороти, щоби видержати. По дорозі до дому бачили ми ще одну українську оселю з написом „Підлюте", а по англійськи „фор сейл". Шкода було мені власників „Підлютого", хоч не знаю хто вони і нікого не було, щоб спитати. З Торонта по дорозі до дому мали компанію в особах п. Шмаґали і її чоловіка, головного радного. Добрі люди, добрі співтоварищі подорожі, а які гостинні! В Клівленді ми зупинилися і хотіли дальше мандрувати, та не пустили Шмаґали. Переночуйте, спочиньте — казала п. Шмаґала — я вас раненько збуджу. Так і сталося. Раненько виїхали, і в дорозі до Шикаґо товаришував нам головний радний з Eмбридж, Енді Джула, якого одружений син живе в Шикаґо, до нього в гості приїздив він як і на відвідини добрих приятелів, від яких же перві є п-ство Олексики. Пані Олексик є секретаркою 22-го Відділу УНСоюзу і під її проводом Відділ зростає. Вона належить до тих кількох нечисленних жінок — секретарок, імена яких ми зустрічаємо у „Свободі", в Трибуні УНСоюзу під заголовками і в повідомленнях про нові успіхи в нашій організаційній праці.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ!

Виправдання назви

„Союзівку", оселю Українського Народного Союзу біля містечка Кергонксон у стейті Ню Йорк, називають „шматком України на вільній американській землі". Багато дечого на цій оселі виправдує таке її окреслення. Поодинокі будинки названі там іменами міст соборної України, упродовж сезону більшість культурної і розвагової активности проходить там під знаком української культури і українських традицій, а на найкращому місці там пишається пам'ятник найбільшому Синові України, Тарасові Шевченкові, здвигнений з добровільних пожертв союзовців. Тепер цю назву плянується підкреслити ще й пам'ятником найбільшому українському державному мужеві, що став символом української національно-державної незалежности гетьманові Іванові Мазепі. Ідею здвигнення такого пам'ятника апробував Головний Уряд УНСоюзу на своїх останніх річних нарадах, схваливши на ту ціль і символічну пожертву зі свого Народного Фонду. Необхідні фонди на ту ціль, подібно як і раніше на здвигнення пам'ятника Шевченкові, збиратиметься з добровільних пожертв між членами. На фото: мистець-різьбар Сергій Литвиненко із своїм моделем пам'ятника Мазепі, що у відповідно збільшеній величині має бути здвигнений на Союзівці. Фонди на ту ціль уже збираються.

НАШІ НАЙМЕНШІ „АМБАСАДОРИ" І МИ

(Батькам до уваги)

Часто можна почути закиди на адресу нашої молоді, що вона втрачена для нашої української справи, не говорить по-українськи та не цікавиться нашими старокрайовими звичаями. Чи ж справді воно так є? Щоб відповісти на такі закиди та представити справедливо справу молоді, треба приглянутися ближче її життю та обставинам, в яких вона знаходиться. Тоді побачимо, що і між нею є золоті душі, є розум, відвага, охота та вміння виступити в ролі „амбасадорів" нашої поневоленої України. А що так є, то про це може свідчити нижче поданий приклад з життя.

На викладах всесвітньої географії в четвертій клясі народної школи в Норт Белмар, Н. Дж., учитель після показу і пояснення географічних карт Франції, Англії, Росії та інших держав, звернувся із закликом до учнів, щоб вони нарисували карту та описали побут і звичаї країни, з якої вони чи їхні батьки вийшли. На заклик учителя позголошувалися учні з бажанням описати ту чи іншу державу, а між ними теж одна з учениць, десятилітня українка Ґеня. Вона зголосилася описати нарід і країну, про яку досі ніхто в цій школі не згадував. Вибрала темою свого завдання Україну. Збентежений, але зрівноважений вчитель, запитав спокійно Ґеню, на якому континенті знаходиться Україна. Одержавши відповідь, що в Европі, учитель знайшов гасло про Україну в енциклопедії, де сказано, що Україна це житниця Европи, що це один із стейтів Росії і що український прапор червоно-синій із серпом та молотом.

Вернувшися додому після розмови з учителем, Ґеня нарисувала на великому аркуші паперу карту України з Чорним морем, Дніпром, золотоверхим Києвом, як столицею, і всю карту прикрасила навколо фотографіями українських красвидів, малюнками української ноші та писанок (виданими, до речі, Ліґою Північно-Американської Молоді). Вшивши невеликий український синьо-жовтий прапор, причепила його над картою, додаючи ще й напис — Україна. З цією картою й озброївшись ще англомовною Історією України М. Грушевського, виданою заходом УНСоюзу, пішла Ґеня до школи, наче той „амбасадор" — борець за правду про свій народ проти нерівного противника — вчителя із його енциклопедією.

Стала перед учителем із своєю працею й учитель, оглянувши докладно усе, здивувався, чому прапор синьо-жовтий, а не червоний. Ґеня сміливо відповіла, що на всіх українських святах у ЗДА, на яких вона тільки була, завжди повівав тільки синьо-жовтий український прапор і для виясненя своєї праці і своїх слів подала вчителеві історію України М. Грушевського. Учитель переглянув книжку, подякував і похвалив Ґеню за те, що вона зуміла відважно обстояти правду. Зроблену Ґенею карту України доручив вивісити на почесному місці, щоб учні і вчителі школи могли її оглянути.

Призадумаймося на хвилину над вчинком цієї нелітньої дівчинки, що народжена і вихована тут уже і не вміє добре говорити по-українськи (хоч і все розуміє), але ж спромоглася виробити собі образ України на підставі книжок про Україну, карток, писанок і вишивок, що з ними зустрілася в себе дома, або ж на сторінках українських англомовних часописів і журналів, чи фотографій української ноші, писанок і танків, друкованих в американських газетах. Під цими впливами, що здебільша є вислідом наполегливої праці української молоді у ЗДА, вона, як і багато її однолітків, виростає і виховується.

Чи не варто б нам використати приклад маленької нашої школярки по всіх американських школах, де тільки є хоч одна наша дитина? Чи не добре було б приготовитися, щоб як вийде англомовна енциклопедія українознавства, обдарувати нею кожну школу в Америці? Так же само, чи не варто заопікуватися над дорослою вже українською молоддю і заохотити її до вищої освіти, даючи їй матеріяльну і моральну допомогу.

Не витрачаймо сил та часу на необдуману критику чи партійні суперечки, ми ж усі маємо одну мету — визволення поневоленого українського народу. Осягнути ту ціль зможемо тільки тоді, якщо спільними силами і заходами зуміємо виховати нашу молодь, допомогти їй у студіях і в добуванні потрібного для державного проводу знання і вмілостей. Тому теж ідім за закликом Головного Уряду УНСоюзу, який створив і розбудовує Стипендійний Фонд Українського Народного Союзу, призначений для піддтримки української молоді у студіях.

Ст. Ковальчук
голова Комітету Стипендійного Фонду
УНС у Ню Йорку

ЗДОБУТКИ КАМПАНІЇ

ЗА ПРИЄДНУВАННЯ НОВИХ ЧЛЕНІВ У ЛИПНІ 1960 р.

Ч. В. Організатор	Приєд. в лип.	Разом у Відд.	Ч. В. Організатор	Приєд. в лип.	Разом у Відд.
1 Чернеґа	1	1	257 П. Сильчак	1	7
5 І. Сидор	1	6	261 П. Аркотин	4	6
7 Гелен Словік	2	4	266 В. Труфин	2	11
14 М. Отрок	1	5	270 М. Баран	3	5
15 О. Зинюк	1	8	287 Т. Литвинюк	1	4
22 Гелен Олек-Олексик	3	10	291 Марґарета Рутенська	3	4
25 Квітка Стецюк	2	16	292 П. Федик	1	14
А. Шаран	2		304 М. Гнатик	1	6
30 М. Філіпо	3	3	305 М. Гентош	1	10
38 С. Гонза	1	6	310 М. Долгун	1	1
47 Анна Гарас	1	1	315 В. Гавриляк	1	25
52 Д. Хрупалик	1	1	316 В. Гавриляк	1	25
59 М. Галькевич	3	11	325 В. Цюпа	5	6
63 М. Турко	7	110	327 А. Копистянський	3	8
70 П. Костик	1	1	330 М. Скасків	1	6
78 І. Петрунцьо	2	20	336 Г. Кисіль	1	8
81 А. Блауцяк	1	1	338 П. Янковський	2	2
83 С. Гавриш	1	4	341 В. Коссар	1	1
94 В. Крушельницький	7	22	343 Гелен Босий	1	4
102 М. Бобечко	1	2	345 М. Дербуш	5	37
104 Г. Мисак	8	13	350 Т. Фінів	1	3
106 Г. Дацьків	1	5	354 Д. Війтик	2	17
121 О. Гадз	1	4	356 М. Воробець	8	13
122 М. Попович	1	8	361 П. Кучма і д-р В. Вишиваний	5	41
127 П. Володка і І. Була	2	7	365 М. Заходник	1	1
147 І. Зазворський	2	6	367 В. Попович	1	5
155 І. Будняк	1	11	372 Д. Ґеча	2	24
161 А. Джула	2	3	379 М. Семків	6	25
165 Марія Пелехата	2	8	386 О. Попов	5	5
168 Г. Бабин	1	2	388 Евфемія Воловиляк	1	1
175 С. Крупка	1	5	399 З. Дзядик	3	8
189 П. Котельницький	6	16	414 Софія Брезіцька	1	12
191 В. Колодій	20	41	418 С. Левицький	1	11
192 М. Політило	1	5	423 Т. Носієвич	5	11
194 В. Никифорук	4	48	427 П. Цибуляк	2	7
204 д-р В. Палідвор	1	21	430 О. Бакай	1	8
211 Т. Соколовський	1	1	432 Б. Зорич	12	63
217 К. Шевчук	1	5	451 Є. Омельченко	2	3
221 Т. Шпікула	7	45	455 Віра Соболта	1	2
230 П. Ліщак	2	6	471 В. Цимбала	4	51
237 М. Крика	1	7	473 О. Чайковський	2	10
239 М. Ковальчук	1	8	486 д-р В. Оренчук	1	1
240 Осипа Олінкевич	2	10	495 В. Коссар	1	5
і А. Стецяк	4		497 Д. Петрів	1	3
251 Ф. Бенко	4	7	498 В. Коссар	9	14
253 П. Пилипів	2	6	503 В. Янда	1	3

Ми стаємо плечима до плечей

(Закінчення зі стор. 3-ої)

жили й живуть у великій мірі 66-річним трудом УНСоюзу.

І Пласт користав та користає з шляхів протертих нашими союзовими піонерами на цій багатій, але трудній американській Землі. Може дещо інакше тут, — але фактом є, що „Свобода" була першим українським часописом, що поширився в Канаді. В літописі українського життя не тільки в ЗДА, але й в Канаді, УНСоюз записаний на самому початку. Від нього у великій мірі пошла єсть Канадійська Україна.

Ні, воно далеко не випадок, що УНСоюз бере участь у сьогоднішнім святі. Ви згадуєте про те, що УНСоюз уфундував Вам цей новий курінь. Це не зовсім вірно. Вам не дав і не повинен дати його ніхто. Йдучи за пластовим кличем: „Хочеш мати — зроби собі самий" — Ви запрацювали, чи ще запрацюєте собі цей курінь. Він є і буде вислідом Вашої праці і Вашого пластового заробітку. УНСоюз тільки покредитував Вам його кошти. Цей кредит, цей моральний морґедж УНСоюзу на цім Вашім курені, має своє символічне значення.

Нехай цей кредит і цей курінь, як тих 5 окремих Пластових відділів УНСоюзу в ЗДА і Канаді буде запорукою щораз більшої і щораз глибшої співпраці тих двох великих установ для кращої майбутности не лише УНСоюзу й не лише для Пласту, але й всієї української громади у вільному світі.

Як гарно повторити сьогодні за поетом:

„Ми стаємо плечима до плечей
І світ відчинений, як двері".
Світ української долі й волі!

ПЕРШУНИ ЧЛЕНСЬКОЇ КАМПАНІЇ 1960 РОКУ

(Стан з 31. липня 1960 р.)

Відділові Організатори:

Ч.П. Організатор	Приєднав членів
1 В. Колодій (191)	41
2 В. Никифорук (194)	31
3 В. Гавриляк (316)	25
4 Д. Ґеча (372)	24
4 В. Семків (379)	24
6 І. Пиндус (39)	23
7 В. Крушельницький (94)	22
8 І. Петрунцьо (78)	20

Спеціяльні організатори:

1 М. Турко (63)	110
2 Б. Зорич (432)	63
3 В. Цимбала (471)	51
4 Т. Шпікула (221)	49
5 І. Одежинський (153)	48

Постійні організатори:

1 І. Скочиляс	84
2 М. Дербуш	71
3 М. Ткачук	59
4 В. Коссар	42
5 В. Запаранюк	26

ВІДДІЛИ-ПЕРШУНИ

які приєднали в цій кампанії найбільше число членів
(Стан з кінця липня 1960 р.)

ч.п.	ч.Від.	місцевість	приєд. нових членів
1	63	Форд Сити, Па.	110
2	432	Торонто, Онт.	56
3	472	Монтреал, Кв.	51
4	114	Шикаґо, Ілл.	50
5	194	Ню Йорк, Н. Й.	48
6	153	Филаделфія, Па.	45
6	221	Шикаґо, Ілл.	45
8	192	Трой, Н. Й.	41
8	361	Ню Йорк, Н. Й.	41
10	345	Міннеаполіс, Мінн.	37
11	20	Дітройт, Міш.	25
11	174	Дітройт, Міш.	25
11	316	Рочестер, Н. Й.	25
11	379	Шикаґо, Ілл.	25

ОРГАНІЗАТОРИ-ЧЕМПІОНИ

за місяць липень 1960 р.

Ч.п. Організатор	Приєднав членів
1 В. Колодій	20
2 Б. Зорич	12
3 В. Коссар	11
4 Г. Мисак	8
4 М. Воробець	8
6 М. Турко	7
6 В. Крушельницький	7
6 Т. Шпікула	7
9 П. Котельницький	6
9 М. Семків	6
11 В. Цюпа	5
11 М. Дербуш	5
11 О. Попов	5
11 Т. Носієвич	5

Загальна сума забезпечення приєднаних членів організаторами в цьому місяці:

Б. Зорич	$22,500
В. Колодій	22,000
С. Левицький	21,000
В. Коссар	10,500
В. Цимбала	9,000
Г. Мисак	8,000
М. Воробець	8,000
В. Крушельницький	7,000
Т. Шпікула	6,000

ЗВІДОМЛЕННЯ ГОЛОВНОГО СЕКРЕТАРЯ У. Н. С.

ЗА МІСЯЦЬ ЛИПЕНЬ 1960 РОКУ

ДЕП. СТАРШИХ ЧЛЕНІВ

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:
1 Когут Іванна.
7 Багрій Агнеса Г.
14 Борковський Петро.
15 Максимчук Богдан.
22 Ларсон Ольга, Мельник Григорій Ф.
25 Венгрин Йосип.
30 Мартин Гаролд.
38 Бриндак Степан.
47 Яновяк Ольга.
52 Тхір Андрій.
59 Красіцька Текля.
63 Ангелло Йосип Ф., Браверс Василь А., Вилсонкрофт Роман К., Вослонович Павлина В., Рицер Кеннет І.
78 Горощак Олена, Спольський Євстахій.
81 Кравчук Іван.
94 Палаташ Олександер, Ольга.
104 Вашкевич Цецилія, Ликош Франя.
121 Капшо Петро.
122 Кейн Тома В.
127 Борківська Казимира, Бучинський Іван, Гринчак Володимир, Цигинка Володимир, Степанія.
147 Чорний Михайло, Анна.
155 Кудрик Михайло.
165 Юркевич Мирослав.
168 Бурдзяк Людовик.
189 Дульнявка Петро, Северина; Ценко Микола.
191 Джинджириста Маргарита Е., Калиник Ольга, Клим Петро, Телецький Пилип, Тисяк Іван, Калина; Філюта Михайло, Хомич Іван.
192 Блов Меланія А.
194 Копчинський Мирон, Юлія; Струк Ірина.
204 Чорний Степан.
211 Солган Іван.
217 Фалат Андрій.
221 Засадна Герта М., Кущинський Антін, Василина; Мацьків Василь, Ніна; Чаховська Карін.
230 Амброзіно Анна, Гольман Анна, Тима Михайло мол., Чижовський Михайло.
240 Олінкевич Марта І., Попадюк Анна, Струк Михайло, Уляна.
251 Бідак Микола, Антонина.
253 Чорнобай Павло, Марія.
257 Наконечна Анна.
261 Панарелло Олена, Савицька Катерина.
266 Вількевич Ольга, Теліга Катерина.
270 Заяць Михайло, Пігура Ольга.
287 Ландис Роман А.
292 Гуменюк Степанія Е.
310 Дун Марія.
325 Гнідовець Павло, Одомірок Іван, Проць Іван, Соколовський Євген І., Толопка Ярослава.
341 Когуч Анна.
343 Парута Анна.
354 Богачевський Роман.
356 Глуховецький Михайло, Анна.
361 Барик Іван мол., Варвара; Сухоцький Михайло.
367 Попович Ольга.
372 Дибайло Володимир.
379 Каламай Василь, Павлина; Матрипула Володимир, Ольга.
399 Прокопій Андрій, Марія.
418 Бойко Йосип.
423 Свистун Степанія, Ухин Роман, Анна.
427 Дяків Петро, Медвідь Софія.
430 Луцький Микола П.
432 Вареница Леонія, Дубельт Богдан, Ольга; Лисанюк Надія А., Романюк Євстахій, Сагрин Тамара, Сенишин Петро Д., Фок Ольга.
451 Берник Михайло.
455 Вербовий Михайло.
471 Богира Василь, Григорук Микола, Дирда Роман.
473 Колодій Юрій.
486 Блищак Ярослав.
495 Савидчук Роман.
497 Петрів Дмитро.
498 Павлусь Орися Б., Скотинський Юліян А., Марія; Татарнюк Ярослава.
503 Богатчук Микола.

ЧЛЕНИ ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відділ:
27 Панчак Іван.
45 Белдик Іван.
96 Ткач Юрій*.
106 Федчина Марія, Чорній Василь, Ольга.
127 Гарас Роман, Катерина.
150 Біляк Олександер, Смичерко Євстахій Е.*
159 Петрик Михайло.*
165 Ковалиско Михайло*.
184 Липцан Василь.
189 Дульнявка Петро, Северина.
233 Микитка Михайло, Катерина.
239 Овсянецький Йосип.
254 Гудима Іван.
304 Процишин Геновефа.
337 Гунт Меланія Р., Скибик Марія.
345 Войценко Ольга.
365 Хорват Текля.
379 Ковальська Анна, Максимець Іван.
414 Подригула Петро, Валентина.
424 Колісник Йосип.
430 Петрів Марія.
452 Попик Роман Р.*
461 Берекета Володимир, Чоловський Роман, Тетяна.
473 Кос Степан.*
497 Войтів Степан.*
498 Мацевко Антін*, Раїса.

ЧЛЕНИ ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
25 Орловський Василь.
177 Стирпак Іван, Степанія.
220 Ткачук Петро 2, Софія 2.
223 Гринчишин Текля, Кутний Іван.
251 Юхнович Омелян.
277 Бабинець Іван.
336 Шанковський Лонгин А.
342 Воробель Ілля.
353 Білінський Ярослав, Наталія.
372 Дибайло Володимир.
397 Яськів Елеонора А., Марія.
450 Дурбак Тарас.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ (ПЛАТЯТЬ ФОНДИ):

Відділ:
324 Терпелюк Павло*, Ольга.

ЧЛЕНИ, ЩО ЗМІНИЛИ КЛЯСУ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
22 Зубрицький Йосип*.
191 Тисяк Іван, Калина.
345 Войценко Ольга.
350 Паньків Анна.
352 Гавриляк Михайло 2, Анна 2.
372 Добуш Григорій Г.*
423 Денисенко Євген С.*, Ухин Меланія.
432 Волинець Франя.
434 Роніш Йосип.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:
1 Терефенко Володимир*.
8 Дутчак Анна.
9 Ковальчук Йосип*.
20 Маційовська Марія.
30 Мушала Мирослав В.*
42 Олешкевич Йосип*, Ольга.
85 Паровська Павлина М.
94 Менкаль Євгенія.
102 Вудкевич Іван.
106 Сорока Осип, Ярослава.
123 Коханська Константина.
127 Муцин Микола, Марія.
130 Прадищук Андрій, Сидор Микола, Марія.
141 Плоский Володимир, Ольга.
147 Дячишин Михайло.
171 Муравів Микола.
194 Амарович Іван, Бакалець Володимир, Марія; Вацик Євгенія, Вінтоняк Іван, Галій Іван, Дацько Кирило, о. Міненко Тимофій, Мотуз Микола, Ольхова Марія, Салдан Михайло, Степанія; Суський Михайло, д-р Цегельський Михайло Р.
254 Мазур Павло*, Марко Уща Г.
266 Срібняк Антін, Анна.
283 Іваницький Йосип Р.*
293 Лехицький Володимир*.
304 Маліщак Роман.
325 Крук Іван мол.*
375 Буртик Іван П.*
379 Возний Василь, Піганюк Петро, Рудак Григорій.
397 Банась Марія.
498 Лянге Брунон В.*, Аліція Н.; Саганський Борис*.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
99 Гринчишин Текля, Кутний Іван.
238 Білінський Ярослав, Наталія.
253 Стирпак Іван, Степанія.
277 Лубинська Анна.
324 Яськів Елеонора А., Марія.
335 Орловський Василь.
361 Дибайло Володимир.
364 Юхнович Омелян.
461 Чоловський Роман, Тетяна.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ЗІ ЗВОРОТОМ У ГОТІВЦІ:

Відділ:
9 Бендер-Боднаренко Іван К.*
14 Єднака Любов.
38 Бриндак Степан*.
45 Белдик Іван.
96 Ткач Юрій*.
109 Литвин Йосип*.
114 Калужний Олександер, Галина, Євгенія.
150 Смичерко Євстахій Е.*
153 Юрак Михайло.
165 Ковалиско Михайло*.
175 Патерин Богдан, Валентина.
189 Дульнявка Петро, Северина.
206 Солінко Петро*.
219 Іваник-Пфіценмаєр Анна, Пальма Розалія.
229 Славський Антін.
230 Мушинська Іванна В., Стефко Доротея Є.
245 Трух Юстин*.
263 Зарічна Степанія.
276 Махник Степан І.*
277 Лубинський Лев М.
317 Мельник Олена.
319 Кловп Микола*.
320 Яворський Михайло.
325 Смитонич Олена.
352 Гавриляк Михайло, Анна; Пацановська Марія.
379 Максимець Іван.
383 Шевчук Олександер І. мол.*
406 Даниляк Олексій*.
423 Ухин Павлина.
424 Колісник Йосип.
432 Масний Петро* 2.
452 Попик Роман Р.*
456 Гарасимович Зиновій*.
473 Біловус Анастасія.
497 Петрів Дмитро.
503 Бойко Ольга.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАЧЕНОЮ ПОВНОЮ СУМОЮ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
11 Клим Василь*.
45 Стриковський Лев В.*
63 Валясик Павлина.
143 Когут Володимир*.
164 Киник Микола*.
165 Юркевич Мирослав*.
237 Герман Анастасія.
270 Пігура Ольга.
277 Молява Федір*, Пласконіс Марія Д., Федина Степан, Ярошевич Петро*.
330 Баррета Євгенія, Сендман Сала Т., Худа Марія Д.
341 Назаревич Петро.
406 Хиляк Юрій мол.*
435 Мусякевич Йосип*.
439 Степанчук Федір.
441 Дробот Володимир.
458 Полоз Анна.
464 Полоз Захар.
469 Косар Іван, Примак Марія, Сеник Марія О.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ НА ВИПЛАЧЕНЕ ПОВНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
8 Дучинська Йосипина, Іванчишин Йосип І.*, Масон Павлина, Черко Анна.
20 Мельник Василь*.
22 Лубас Михайло*.
39 Кудлик Йосип*, Михайло*.
42 Майк Володимир*.
63 Вилсонкрофт Роман К.*, Сотник Омелян*.
81 Бавровський Петро*.
83 Рій Василь*.
91 Возничак Петро*, Караман Володимир*, Мудрик Петро мол.*, Палліні Олена.
94 Гай Анна.
96 Кінцак Степан*.
102 Бігановський Мирослав*, Кокетко Іван*, Пивоварник Антін*.
103 Прігель Емілія.
105 Палько Бернард*.
106 Беннет Анна.
116 Іващишин Анна.
120 Деленко Степан*, Москола Катерина.
121 Іванців Євген*, Мандрик Розалія.
147 Худик Богдан*.
165 Корнова Наталія.
170 Мельник Володимир*.
173 Цицик Михайло*.
175 Олексин Йосип*.
179 Стефанів Іван*.
192 Німа Ольга.
206 Ґручка Марія.
237 Кулій Степан*.
239 Сенишин Марія.
251 Кассор Анна.
252 Вуйцік Анна.
254 Явин Лідія.
270 Заяць Михайло*, Сігельська Ольга.
274 Кравець Анна, Ющак Естера.
284 Чорний Іван*.
286 Франчак Андрій*.
287 Василик Іванна.
291 Буковець Стела.
296 Лобур Федір*.
305 Тихоневич Василь*.
316 Ров-Романів Данило М.*
323 Янчишин Лев*.
324 Бурак Іван*, Зенюк Іван*.
330 Тимків Мирослав*.
331 Романик Василь*.
334 Ладан Віктор*.
347 Албанізе Павлина П., Мокринський Лев*.
352 Момот Бенні*, Іван*.
362 Осереджук Михайло*, Пончин Анастасія, Цімерман Анна.
364 Юрочко Андрій*, Ярига Ольга
367 Гринів Іван*.
379 Марцінів Петро.
383 Сербенюк Олена, Шимра Йосип*.
387 Ганчар Микола.
400 Бойко Іван мол.*
406 Дюк Михайло*, д-р Качмарик Іван А.*, Костів Йосип*.
452 Клюс Михайло*.
454 Стрик Іван*, Федишин Марія Фірман Петро*.
463 Лужецький Федір*.
469 Чайковський Василь.
490 Бучак Євгенія.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ НА ВИПЛАЧЕНЕ ЧАСТИННЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
9 Бендер-Боднарчук Юлія.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ НА БЕЗПЛАТНЕ ПРОДОВЖЕННЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
498 Мацевко Раїса.

ЧЛЕНИ, ЩО ПОМЕРЛИ:

Відд.:
2 Менсінґер Софія.
8 Гіль Степан.
14 Бутковський Петро 2.
68 Сторожук Григорій.
69 Щебивлок Іван.
106 Гніздор Дмитро.
121 Іванців Меланія.
130 Дроботій Анастасія.
151 Біленька Ева.
155 Мельникевич Олена.
161 Вороновський Карло.
167 Зарічна Анна.
196 Цінорчин Микола.
204 Смолій Іван.
206 Чубай Онуфрій*.
219 Жухович Іван.
221 Матушак Йосафат*, Плешкевич Омелян.
223 Проць Ева 2.
232 Страхоцький Федір.
238 Берестецький Іван.
252 Бойчук Кінрад.
277 Салевич Юрій.
296 Головчак Михайло.
300 Зорило Василь*.
301 Медзяк Марія.
316 Пілюк Іван.
319 Парцель Емілія.
325 Лебедь Іван*.
333 Мечнич Юлія.
360 Марчук Дмитро 2.
361 Гаймер Говард Р.*
365 Хорват Текля.
371 Бартошик Євген.
388 Яворський Йосип.
106 Зілинський Євстахій.
409 Марцінко Андрій.
418 Лупинець Григорій.
432 Воробець Григорій 2*.
434 Гарбачевський Іван*.
441 Мозіль Мирослав Д.*
469 Король Григорій*.
471 Зепух Марія.
490 Чорненький Семен.

Завваrа: Зіркою (*) є позначені прізвища тих членів чоловічої статі, які не платять оплати за газету.

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

НОВОВПИСАНІ ДІТИ:

Відд.:
5 Борух Данило М.
7 Багрій Євген.
22 Страйків Микола.
25 Венгрин Петро П., Кричак Ілейна З., Володимир Р.
30 Мартин Гаролд, Памела Є.
59 Триюда Іван М. мол., Флонц Давид Б.
63 Пісоні Йосип А. 2.
70 Кричковська Каролина Л.
83 Кусин Леся.
94 МекКейн Кетлін А., Палаташ Еліза, Такконеллі Іван А., Черіл А.
102 Пиндор Роналд Ст.
104 Ликош Володимир, Євстахія, Йосип, Люба, Софія, Христина.
106 Молочій Анастасія А.
161 Джула Андрея Є., Лапич Іван Р. мол.
165 Тарановський Даґлес Л.
175 Білецький Терентій Ю.
189 Дульнявка Марія, Петро Б., Савина.
191 Боднар Павло, Боско Іван А. мол., Катерина А., Тимотій М.; Древецький Тимотій, Млинарик Іван З. мол., Паслів Лідія М., Смит Маврін Д., Павло Е.; Тисяк Марія, Марта, Ярослав.
194 Копчинська Лідія.
221 Кущинська Василина.
239 Балась Василь.
240 Дрозд Роман Ст., Струк Ольга.
251 Бідак Василь, Микола.
261 Вітео Михайло Ст., Степан І.
270 Шаран Софія А.
291 Гузіль Терентій М., Рутенський Данило П., Михайло Фр.
304 Вороняк Марія А.
305 Стець Михайло мол.
316 Кубарич Михайло І.
327 Зарицький Ілярій мол., Марія; Підгородецький Олександер.
330 Скаськів Лілея М.
336 Шнайдер Давид І.
338 Голда Глен М., Карпчак Рут Е.
345 Сорока Геновефа, Линетта М., Марія, Роанна, Черіл А.
350 Фінів Марія А.
354 Війтик Юлія А.
356 Глуховецький Донна А., Іван, Олена С., Петро В., Степанія, Ярослав Т.
361 Барик Лідія З., Михайло Д.
365 Козел Франко Т. мол.
372 Гусак Андрій.
379 Гриневич Михайло, Матушак Дарлена М.
386 Ворона Вернон Ф., Донна Є.; Городиська Патриція Н., Лисогір Давид М., Цинтія А.
388 Голкрофт Анна М.
399 Прокопій Роман.

Відділ:
114 Серра Йосип мол.
123 Садова Шеррі А., Ухин Марія
132 Дубельт Ірина, Гичар Михайло І., Корантенґ Алфонс, Романюк Романа А.
51 Берник Володимир М.
171 Дейнека Тарас Ф.
173 Кос Степан мол.
198 Гадим Анна О., Марія С. А.; Павлусь Арета К., Скотинські Марія М. К., Солтис Софія Н

ДІТИ ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:
106 Федчина Володимир, Чорній Андрій, Богданна.
175 Терлецька Лідія Я., Христина
89 Білик Любомира І., Марта О. Христина М.; Дульнявка Петро Б. 2, Садовська Марія 2.
254 Гудима Ольга, Ковальчик Роберт В.
368 Кокінакіс Ілейна, Юрій Н.
94 Ковадла Роберт В.
97 Бартків Орися, Ярослав О.
114 Подригула Галина, Олег, Ольга.
32 Вільк Роман Ст.
157 Геймур Віктор, Юрій.
173 Кос Марія, Ярослава; Стащишин Іванна.

ДІТИ ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
12 Ковінко Володимир.
20 Ткачук Микола П., Петро.
342 Воробець Евелина А., Роналд І
172 Дибайло Христина Т. 2.
397 Смит Варвара Є.

ДІТИ, ЩО ЗМІНИЛИ КЛЯСУ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
12 Крайло Калина, Каролина.
191 Тисяк Марія, Марта, Ярослав
355 Волошин Богдан, Євген; Ковалевич Євген А., Федір Р.
388 Єдинак Ярослава Є.
423 Ухин Василь Й., Роман І.
486 Блищак Христина.

ДІТИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відділ:
45 Портер Едвард мол., Михайло Б.; Шиляк Ірина.
106 Сорока Леся, Марія, Степанія, Тарас.
127 Муцин Василь, Михайло, Юрій.
131 Кекиш Галина.
141 Пасіка Євгенія, Іван, Ірина, Любов, Ольга, Тарас.
194 Наум Роман.
266 Срібняк Анна, Марія, Михайло, Ярослав.
283 Іваницька Лоріна М.
302 Закала Даяна М.
348 Адамс Давид.
367 Малафіїв Євген.
432 Калавур Павло, Текля.
471 Дороховський Едвард П., Лисиманко Орест М.
498 Лянґе Бриян В.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
27 Ковінко Володимир.
277 Лубинський Олег Л., Роман М.
324 Смит Варвара Е.
345 Матис Марко А., Роберт Я., Степанія Дж., Тома С.
361 Дибайло Христина Т. 2.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ДО СТАРШИХ ЧЛЕНІВ УНС:

Відд.:
127 Борківська Казимира, Бучинський Іван, Гринчак Володимир.
230 Тима Михайло мол., Чижовський Михайло.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАЧЕНОЮ ПОВНОЮ СУМОЮ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
57 Динко Михайло 2.
240 Паньків Роман.
430 Семків Зенон.
458 Миколин Марія.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ЗІ ЗВОРОТОМ У ГОТІВЦІ:

Відд.:
59 Галькевич Ричард М.
102 Шило Іван Б.
114 Калюжна Віра, Тамара.
121 Фіцик Павло мол.
150 Кіннос Євгенія А.
164 Дотій Ярослава Л.
189 Білик Любомира І., Марта О., Христина М.; Дульнявка Петро Б. 2., Садовська Марія 2.
264 Бівер Розалія М.
296 Вардокліп Маріянна.
313 Геншов Рут І.
362 Ільченко Ілейна К.
383 Шевчук Ілля.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ДО СТАРШИХ ЧЛЕНІВ УНСОЮЗУ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ (ПЛАТЯТЬ ФОНДИ):

Відд.:
324 Терпелюк Ольга, Павло.

ДІТИ, ЩО ПОМЕРЛИ:

Відд.:
353 Самборський Василь Т. 2.
445 Шеремета Михайло С.

ЗІСТАВЛЕННЯ, ЗГІДНО З КЛЯСАМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ

(Стан 30-го липня 1960)

Старий рід забезпечення	154
Кляса O	553
Кляса T	7,935
Кляса W	11,990
Кляса P20	15,665
Кляса E20	11,097
Кляса E65	806
Кляса P65	592
Кляса DP	137

ДОРОСЛІ ЧЛЕНИ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ:

Кляса 4P	143
Кляса 5E	108
Кляса E20	10
Разом	49,190

ЗІСТАВЛЕННЯ, ЗГІДНО З КЛЯСАМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ МОЛОДЕЧОГО ДЕПАРТАМЕНТУ:

(Стан 30-го липня 1960)

В клясі 1-ій на $ 500	1,862
В клясі 1-ій на $1000	415
В клясі 2-ій на $ 400	428
В клясі 3-ій на $ 100	490
В клясі 4P на $ 250	125
В клясі 4P на $ 500	3,470
В клясі 4P на $1000	1,715
В клясі 5E на $ 250	257
В клясі 5E на $ 500	4,392
В клясі 5E на $1000	1,678
В клясі 6C на $ 500	981
В клясі 6C на $1000	593

НОВІТНЯ СІЧ

„Во время оно" — наша молодь мріяла про нашу славну Січ за порогами Дніпра. Туди линули мрії наших київських спудеїв і семинаристів, що „гризли ґраніт науки" в задушливих мурах древнього Києва. Погуляти на славу по широких козацьких степах на низу Дніпра, покозакувати і змірятися з татарином — це було вершком мрій нашої загартованої і заправленої до твердого життя молоді.

Не було тоді, на щастя, ані „каміксів", ані кримінальних фільмів і телевізійних передач, як „Три волокити", — але зате наші кобзарі й бандуристи розповідали при звуках кобзи чи бандури про козацькі подвиги, про безсмертну козацьку славу, що полонила душі не тільки запальної молоді, але — цілого народу.

Проминули віки і на наших очах, на вільній землі Вашингтона — постала новітня Січ — Союзівка. Вправді вона не лежить за порогами Дніпра, на острові, серед Диких Піль, у сусідстві диких наїздників — татарів, — одначе деякі подібності можна найти.

Союзівка — це немов український острів серед чужого, хоч і не ворожого нам, — моря. Союзівка — це мета мрій нашої молоді з недалекої метрополії світу — Ню Йорку, що з літньої спеки, з розпечених камінням і бетоном вулиць новітнього Вавилону — бажає вирватися у край веселий і зелений густими лісами, де шумить гірська річка з водопадами, де гірські стежечки-плаї манять на прогульки, як у наших зелених Карпатах. Союзівка стала улюбленим місцем зустрічі української молоді з Ню Йорку та околиць, з сусідніх стейтів.

Тим, чим були колись герці наших козаків з татарами на степах Диких Піль — цим є тепер різноманітні роди спорту, що процвітають на Союзівці від ранньої весни аж до пізньої осені. Копаний м'яч і софтбол, теніс, відбиванка, кошиківка, столова ситківка, лодкування і плавання — численні змагання за першість — усе це є великою атракцією для нашої молоді, що відзначається корисно від іншої молоді великих міст — наскрізь активною поставою до спорту, — а не тільки — спогляданням його в телевізії...

Та не тільки спортові розваги приманюють нашу молодь до Союзівки.

Неменш важливими є і духові розваги, численні мистецькі імпрези на дуже високому рівені — це справжній душевний пир для наших гостей на цьому „клаптику України" в Кетскильських горах. Виступи незрівняного Гриця Зозулі, двох фейлетоністів Ікера та Понеділка, наших премилих співачок, співаків, музиків, танцюристок і танцюристів — відсвіжують зачерствіле серце, розбуджують духове життя, що так занепадає серед наших сірих буднів.

Принагідні доповіді визначних гостей і наших заслужених діячів — підносять духа і спрямовують його до високих летів. Велику заслугу має проф. В. Стецюк, що веде український літній університет для нашої молоді, яка в американських школах не має змоги студіювати українознавство.

Крім цього — на Союзівці відбуваються численні зустрічі, з'їзди різного характеру, наради, конференції, дискусії, розмови на всі теми нашого життя.

Новітня Січ різниться від старої, запорізької Січі найбільше хіба тим, що не заборонений там вступ для рішуче кращої половини нашої нації. Навпаки, іноді здається, що жіноцтво має чисельну *перевагу над „хлопством"*, що назагал в Америці находиться у відступі.

За кілька літ свого постійного розвитку вгору Союзівка станула справжньою літньою столицею Американської України. Головна Управа УНСоюзу опікується ревно своєю перлою в Кетскильських горах, не щадить праці й коштів на постійну розбудову та покращування Союзівки під кожним оглядом. Союзівка з року на рік зростає і здобуває собі чимраз більше симпатій серед нашого громадянства, — зокрема серед нашої молоді, що так любить „козакувати" в цій новітній Січі, але з тією „малою різницею", що не на степах — у герцях з татарами, але — на спортових площах і на танцювальній площі „Веселки", під зоряним небом літньої ночі, при звуках чарівної оркестри „Амор".

Всі погодяться, що наша „новітня Січ" має неабиякий вплив на взаємне зближення нашої молоді, на творення нових українських родин. Чи не добре було б, як би за прикладом Гока Кравцева, Геруса та деяких інших, вся наша молодь справляла свої весілля на Союзівці?

Нехай дарують мені всі ті ревні й неструджені працівники Союзівки та мистці, що їхні імена зв'язані з Союзівкою, коли я поминув їх, — бо пишу тільки особисті свої враження з коротких оглядин, а не вичерпний звіт, що зроблять краще від мене покликані до цього особи.

Одне певне, що наша „новітня Січ" — Союзівка залишає в кожного гостя тугу за поворотом до неї, як до чогось рідного, дорогого всім нам...

Мандрівник

НОВІ КЛЯСИ

E20 на $ 500	1,648
E20 на $1000	1,350
E20 на $1500	8
E20 на $2000	16
E20 на $2500	—
E20 на $3000	—
E18 на $ 500	796
E18 на $1000	1,300
E18 на $1500	14
E18 на $2000	47
E18 на $2500	2
E18 на $3000	11
E18 на $5000	1
E65 на $ 500	48
E65 на $1000	26
E65 на $1500	3
E65 на $3000	1
E65 на $4000	1
P20 на $ 500	1,136
P20 на $1000	1,737
P20 на $1500	11
P20 на $2000	21
P20 на $2500	1
P20 на $3000	1
P20 на $4000	1
P65 на $ 500	45
P65 на $1000	45
Разом	24,676

З кінцем місяця липня 1960 р. в УНСоюзі було всіх забезпечених 73,866

ЧИСЛОВЕ ЗІСТАВЛЕННЯ ПРО РУХ ЧЛЕНСТВА УНСОЮЗУ:

	Дорослі	Діти	Разом
Стан з 30-го червня 1960	49,287	24,612	73,899
ПРИРІСТ:			
Нові члени	133	109	242
Прийняті наново	42	30	72
Прийняті з переступ. листами	19	8	27
Зміни кляс забезпечення	17	13	30
Разом	211	160	371
УБУТКИ:			
Суспендовані члени	74	39	113
Відійшли з переступ. листами	14	10	24
Зміни кляс забезпечення	13	15	28
Відійшли до дорослих		5	5
Померли	48	3	51
Вибрали грошові звороти	47	19	66
Відійшли з випл. пов. сумою забез.	25	5	30
Відійшли на випл. забезп. вповні	85		85
Відійшли на част. випл. забезп.	1		1
Відійшли на безпл. продовж. забез.	1		1
Разом	308	96	404
Стан з 30-го липня 1960	49,190	24,676	73,866

УВАГА:

яку кожний відділовий урядовець і член УНСоюзу повинен прочитати і відповідно до неї достосуватись.

Ті повнолітні члени та члени молодечого департаменту, що тут проголошені в рекорд. звіті за липень 1960 року суспендованими, можуть бути ПРИЙНЯТІ наново в члени УНСоюзу, якщо зголосяться до секретарів своїх Відділів і заплатять за час суспензи залеглі вкладки, бо інакше, вони будуть позбавлені всіх членських прав, запомог і привілеїв з виїмком тих прав, які є застережені грамотою і статутом. Те саме відноситься також до тих членів які впродовж липня 1960 року взяли переступні листи й ще досі не зголосилися з ними до інших повноправних Відділів УНСоюзу.

Ярослав Падох, гол. секр.

У НЕВПИННОМУ РОЗВИТКУ

ВЕЧІР
на „Союзівці"
Оркестра „Амор"
No Place like
SOYUZIVKA
812

Невпинно росте і розвивається Український Народний Союз, невпинно росте і збагачується його надбаннями Американська Україна. До великих надбань УНСоюзу в останньому десятиріччі треба зарахувати і його виховно-відпочинкову оселю Союзівку, що стала вже невід'ємною життєвою частиною нашої спільноти. Не диво, що вона входить і в побут, як це виказує хоч би видана недавно фірмою „Арка" в Ню Йорку грамофонна платівка „Вечір на Союзівці", мистецька обкладинка якої показана на цій фотознімці. На платівці награні переважно співи і мельодії до танців, у виконанні „союзівкової" оркестри „Амор". Між ними є танґа „Сонце низенько", „Далекий світ", „Марія", „Як ти, мій сне", „Вже осінь", як і цілий ряд інших пісень до популярних танків.

Річні Збори 277-го Відділу УНСоюзу та їх рішення

Братство св. Івана Хрестителя, Відділ 277 УНСоюзу в Гартфорді, Конн., відбуло свої річні збори в дні 19 червня ц. р. На зборах обрано нову Управу Відділу, до якої увійшли: Володимир Василенко — предсідник, Тиміш Мельник — заступник предсідника, Ярослав Гук — касир, Богдан Мусій — рекордовий секретар і Володимир Гафткович — фінансовий секретар. До Контрольної Комісії обрано: Евстахія Гомотюка, Юрка Селевича, Осипа Гладуна й опікунами майна — Василя Дерлицю і Ілька Вельґана.

У висліді своїх нарад Загальні Збори вирішили відсвяткувати 50-ліття існування Відділу ще в цьому році й уповажнити Управу, щоб вона покликала для влаштування цього ювілею окремий ювілейний комітет.

З нагоди 50-річчя Відділу Збори вирішили скласти 250 долярів на будову дому на площі Українсько-Американського Горожанського Клюбу і крім того влаштувати окрему імпрезу з призначенням усього прибутку на будову цього ж дому.

Крім того вирішено скласти пожертву 50 долярів і закупити за ці гроші 14-томовий „Кобзар" Т. Шевченка для гартфордської публічної бібліотеки, повести широку кампанію для проведення між членами збірки фондів на семінарію св. Василія в Стемфорді й улаштувати на ту ціль теж окрему імпрезу, як теж розпропаґувати серед членства широку кампанію за складення дивідендових чеків і пожертв на Фонд Наглої Потреби.

На закінчення зборів вирішено звернутися із закликом до всіх членів Відділу, щоб вони більше цікавилися справами Відділу, точно вплачували вкладки і не доводили до того, щоб управа була примушена їх суспендувати.

Управа.

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВ. КАСИРА У. Н. СОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ЛИПЕНЬ 1960 РОКУ

ДЕП. СТАРШИХ ЧЛЕНІВ

ПРИХІД:

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1	406.22	185	38.40
2	196.24	186*	48.16
3	364.74	187	85.16
5	753.29	188	18.48
6	121.29	190	34.72
7	256.02	191	709.47
8	983.86	192	326.91
9	132.83	193	24.32
10	107.17	194*	1,368.37
11	156.89	195	19.06
12*	263.14	196	43.98
13	236.31	197	21.37
14	636.57	198	10.76
15	205.87	199	38.39
16	85.82	200	347.95
17	56.46	201	41.54
18	66.30	202	41.20
20	970.06	204	2,676.77
21	297.11	205	44.16
22	313.16	206	615.18
23	224.34	207	104.21
24	101.97	208	44.97
25	902.61	209	61.84
26	14.88	210	65.25
27	751.73	211	329.79
28	163.21	212	64.29
29	373.75	213	344.29
30	109.15	214	68.49
31	145.39	215	59.72
32	19.48	216	8.96
33	308.51	217	998.36
34	13.31	218	344.17
36	249.64	219	696.92
37	247.27	220	748.36
38	503.83	222	81.65
39	1,137.19	223	420.74
40	59.75	224	187.92
41	52.85	225	19.43
42	875.16	227	59.53
43	36.04	228	39.89
44*	110.30	229	119.08
45	545.18	230	1,042.27
46	203.23	232	64.49
47	61.28	233	405.59
49	229.28	234	480.53
50	188.63	235	93.91
52	102.18	236	219.68
53*	259.46	237	168.56
54	164.92	238*	618.07
55	278.09	240	1,173.02
56	157.76	241	197.02
57	550.39	243	76.76
58	224.49	244	23.38
59	727.25	245	493.19
60	83.78	246	49.23
61*	51.40	247	185.56
62*	397.51	248	99.73
63	798.87	249	30.35
64	237.88	250	6.90
65	188.40	251	510.87
66	53.79	252*	232.62
67	257.64	253	212.41
68	62.82	254	432.69
69	271.46	255	44.40
70	355.78	256	263.88
71	133.74	257*	367.13
72	41.52	258	79.67
73	188.59	259	285.89
74	35.26	260*	22.28
75	391.46	261	121.61
76	592.32	262	30.43
77	124.76	263	38.66
78	150.19	264	62.90
79	14.42	265	50.93
80	93.91	266	685.54
81	131.16	267	118.82
82*	53.46	268	453.06
83	558.26	269	18.16
84	208.29	270	605.50
85	258.25	271	309.00
87	160.24	274	314.02
88*	83.01	275	97.33
89	31.38	276	638.27
90	322.75	277	1,680.02
91	270.36	278	26.02
92	27.17	279	34.71
93	125.76	280	170.19
94	3,075.77	281	362.48
95	87.78	282	58.01
96	326.82	283	364.32
97	181.00	284	119.50
98	59.52	285	149.53
99	173.63	286	107.09
100	161.45	287	450.20
101	24.15	288	492.00
102	1,580.67	289	333.98
103	83.84	290	133.01
104	320.15	291	666.04
106	1,268.78	292	1,949.16
107	100.06	293	656.01
108	138.70	294	17.50
109	245.97	295	419.74
111	39.92	296	660.99
112	516.94	297	47.14
113	303.49	298	175.76
114*	906.54	299	126.45
116	206.13	300	111.44
117	385.65	301	375.20
118	99.93	302	37.32
119	139.48	304	676.31
120	513.46	305	183.71
121	430.70	306	120.41
122	36.77	307	197.88
123	201.01	308	97.90
124	137.84	309	40.54
125	632.81	310	152.02
126	101.85	311	17.03
127	1,142.61	312	76.29
128	175.75	313	12.16
130	699.23	314	10.93
131*	518.43	315	88.15
132	107.30	316	941.88
133	330.75	317	157.94
134	105.22	318	102.87
135	42.50	319	79.01
137	188.60	320	455.36
138	53.34	321	214.44
140	101.23	322	79.81
141	187.46	323	124.60
142	342.85	324	508.79
143	305.26	325	1,104.27
144	100.81	326	84.71
145	277.37	327	499.85
146	291.82	329*	18.33
147	783.61	330	163.45
148	82.44	331	122.88
149	217.06	332	110.66
150	231.72	333	134.98
152	56.35	334	751.83
154	33.84	335	199.37
155	786.90	336	941.09
156	390.65	337	168.76
158	566.31	338	240.11
159	100.38	339	208.56
160	74.40	340	12.85
161	844.36	341*	1,665.37
162	110.82	342	425.71
163	504.68	343	344.30
164	199.56	344	84.62
165	73.10	347	241.90
166	37.14	348	377.70
167	162.87	349	175.77
168	291.65	350	585.81
169	53.85	351	63.55
170	391.08	352	160.42
171	332.47	353	193.60
172	105.98	354	154.89
173	362.16	355	150.24
174	130.69	356	325.60
175	1,218.72	357	41.92
176	524.23	358	150.25
177	458.03	359*	24.97
179	197.62	360	20.20
180	240.66	361	3,056.72
181	140.14	362	203.93
182	269.44	363	114.43
183	729.18	364	953.96
184	523.90	365	42.75

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
366	23.42	437	539.78
367	1,474.02	438	126.32
368	189.22	441	489.38
369	215.58	443	2.26
370	418.31	444*	33.63
371	549.19	445	422.88
372	664.41	446	142.87
373	198.12	447	23.29
374	411.49	448	81.76
375	456.49	449	19.65
377	13.94	450*	24.46
378	52.33	451*	105.75
379	2,111.64	452	130.60
381	14.45	453*	113.99
382	18.84	454	3.52
383	288.85	455	138.28
384	62.16	456	187.33
385	789.56	457	529.08
386	188.01	458*	494.71
388	419.70	459*	148.11
489*	61.44	460	108.80
391	78.09	461	131.18
392	9.09	463*	5.75
393	110.27	464	288.74
394	63.84	466	97.47
396	111.14	467	27.47
397	607.13	469*	135.35
398	79.63	471	790.25
399*	466.11	472	342.01
400	183.92	473*	978.65
401	46.62	475	97.95
403	146.24	476	209.26
404	46.78	477	232.23
405	35.41	480*	65.82
406	518.72	481	140.65
409	67.98	482	76.44
410	18.23	484	599.98
411	19.60	485*	59.16
413	194.19	486	39.86
415*	15.26	487	255.12
418*	150.62	488	47.14
419	69.11	489	332.38
421	71.58	490	215.82
422	7.68	492*	22.68
423*	712.68	493	7.24
424	75.00	494*	34.09
427	445.57	495*	238.82
428	20.34	496	70.05
429	58.25	497*	514.47
430	530.72	498	200.05
432	6,265.55	500*	58.58
433	276.57	501	24.18
434	193.85	502*	175.40
435	125.49	506	178.03
436	178.38		

З місячних вкладок від членів обезпечених в нових родах обезпеч. $134,493.52

При відділах, означених зіркою (*), в даних сумах є включені залеглі місячні вкладки.

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1	4.65	216	3.69
3	1.31	225	6.36
28	2.37	234	11.95
30	4.26	237	1.46
37	25.55	243	2.68
39	15.73	245	1.06
65	6.63	264	2.91
70	3.19	275	4.86
90	3.90	286	22.69
101	1.94	305	1.84
102	14.22	316	1.41
106	2.38	321	1.13
112	8.04	325	8.70
117	3.06	326	3.95
127	2.87	342	3.39
143	6.65	358	9.72
147	20.73	367	1.54
170	4.02	370	3.83
185	3.68	384	10.38
194*	.81	388	5.58
206	2.65	482	3.01
209	2.97		

З місячних вкладок від членів обезпечених в старім роді обезпечення $248.75

Разом з місячних вкладок від членів	$134,742.27
Відсотки від бондів	43,723.93
Відсотки від морґеджів	13,717.40
Відсотки від членських позичок	953.43
Чинш від реальности в в Джерзі Ситі, Н. Дж.	1,250.00
Приходи від реальностей в Керґонксон, Н. Й.	53,577.57
Приходи друкарні і книгарні	16,861.68
Зворот стипендії, Йосиф Парницький	50.00
З переносу резерви за переписаних членів до інших кляс обезпеч.	83.00
Вплачення на покриття коштів при морґеджових інвестиціях	320.00
З переносу з молод. деп. за відділових секретарів	7,431.84
З переносу федерального податку за помічні сили	1,097.56
З переносу стейтового податку за помічні сили	34.31
Сплати морґеджів	47,691.07
Сплати бондів	4,250.00
Сплати членських позичок	2,715.04
Разом	$328,499.10

РОЗХІД:

Виплати посмертних запомог по бл. п.:

Відділ:	
1 Кухта Іван	$1,000.00
8 Гілл Стефан	1,000.00
14 Бутковський Петро	500.00
14 Бутковський Петро	500.00
91 Пончак Петро	1,000.00
106 Гніздор Дмитро	500.00
108 Тухавич Марія	1,000.00
117 Драбик Петро	500.00
121 Іванців Мелянія	500.00
151 Біленька Ева	1,000.00
155 Мельникевич Гелина	1,000.00
161 Вороновський Кароль	1,000.00
179 Федина Михайло	1,000.00
179 Зілінський Войтко	1,000.00
184 Іваськів Анна	500.00
191 Калиник Чалий	1,000.00
196 Ціньорчин Микола	500.00
204 Смолей Іван	500.00
206 Чубай Онуфрей	1,000.00
218 Пущак Катерина	500.00
221 Плешкевич Омелян	500.00
221 Матущак Йосафат	1,000.00
223 Проць Ева	500.00
223 Проць Ева	500.00
257 Пітяк Семен	500.00
276 Томашевська Анна	1,000.00
277 Кравець Варвара	500.00
301 Медзяк Марія	500.00
319 Парцей Василь	500.00
319 Парцель Емілія	500.00
325 Турко Михайло	1,000.00
325 Лебедь Іван	1,000.00
333 Мехнич Юлія	1,000.00
360 Марчук Дмитро	1,000.00
360 Марчук Дмитро	500.00
361 Барик Михайло	500.00
361 Цільник Катерина	500.00
361 Геймер Р. Говард	500.00
379 Головачук Петро	1,000.00
385 Павлек Іван	500.00
388 Яворський Йосиф	500.00
406 Зілінський Стенлі	1,000.00
409 Марцінко Андрій	1,000.00
437 Мудрий Ярослав	1,000.00
459 Калушка Теодор	1,000.00
469 Король Григорій	500.00

Інші виплати посмертного фонду:

Відійшли з виплаченим обезпеченням в готівці (ендавмент)	11,000.00
Грошеві звороти	8,976.82
Виплати на реальності в Джерзі Сіті, Н. Дж.	467.85
Премія на додаткове обезпечення	131.72

Виплати з Сирітського Фонду по бл. п.:

Відділ:	
37 Палюк Франка	83.34
270 Гук Юрій	238.40

Виплати з фонду народного:

Український Конгресовий Комітет	1,000.00
Праці при зладженні англомовної енциклопедії	163.97

Виплати з фонду спеціяльного:

Направи і праці на реальностях в Керґонксон, Н. Й.	15,000.00

Виплати з фонду Захисту-Сиротинця:

Направи і праці й інші виплати на реальностях в Керґонксон, Н. Й.	45,505.16

Виплати допомог із Допомогового Фонду:

Відділ:	
7 Тіма Андрій	$35.00
8 Олекса Юстина	30.00
8 Коб'ялка Мартин	35.00
8 Расмуссен Ольга	25.00
8 Шиманський Микола	35.00
8 Тутко Мілян	35.00
8 Ващин Михайло	40.00
10 Рубас Гарри	35.00
10 Смеречняк Никифор	35.00
16 Терпелинець Юлія	25.00
18 Дзядик Пазя	25.00
27 Пеленська Софія	25.00
28 Карлицький Франк	35.00
29 Грозьо Стефан	35.00
29 Мешко Василь	35.00
31 Вилота Марія	30.00
39 Корнак Василь	35.00
39 Луцишин Теодор	35.00
39 Порциналюк Гнат	35,00
52 Околіта Микола	35.00
76 Гамадик Йосиф	40.00
85 Мельник Іван	35.00
96 Федин Анна	25.00
102 Бобечко Теодор	35.00
106 Гавришків Петро	40.00
106 Якубовський Дмитро	35.00
108 Дзят Іван	30.00
108 Якимов Стефан	35.00
111 Павчак Яків	35.00
112 Волошин Марія	35.00
119 Мамрич Ольга	25.00
123 Панас Катерина	25.00
150 Никорчук Аксент	35.00
153 Іваш Стефанія	25.00
155 Васараб Йосиф	30.00
155 Макар Марія	25.00
155 Марусяк Гелена	25.00
155 Мельникевич Юрій	35.00
158 Мисик Василь	35.00
160 Воробець Василь	35.00
164 Минюк Настуня	25.00
168 Іванило Алекс	35.00
192 Ціко Текля	25.00
195 Вігуняк Андрій	35.00
200 Мороз Катерина	25.00
201 Борецький Гілярій	30.00
211 Кравчук Гарри Г.	35.00
219 Озга Петро	35.00
221 Дибська Анна	25.00
221 Гриценко Антін	30.00
221 Пологa Олекса	35.00
223 Вацлавський Юрій	35.00
233 Кульчицька Марія	25.00
233 Левицький Василь	25.00
236 Гир'як Ю.	35.00
270 Заяць Катерина	25.00
277 Придзімирський Петро	40.00
280 Бучинський Семко	35.00
288 Гойсан Марія	25.00
292 Бродяк Василь	35.00
295 Циц Михайло	25.00
295 Набережна Марія	25.00
296 Марійка Михайло	50.00
296 Пельтц Теодозія	25.00
305 Касіян Євдокія	25.00
318 Глущак Анна	25.00
318 Гуцалюк Анна	25.00
320 Карп'як Василь	25.00
320 Левко Юрій	40.00
321 Костира Іван	35.00
337 Ремська Марія	25.00
338 Адамів Іван	35.00
350 Дорош Марія	25.00
352 Матковська Марія	25.00
367 Колметц Чарлз	35.00
367 Руда Павлина	25.00
367 Зелез Ярослава	25.00
369 Куба Анна	25.00
369 Олива Феська	25.00
379 Решетник Петро	35.00
379 Василенко Уляна	25.00
383 Грозинський Валтер	25.00
383 Козак Семен	35.00
383 Шибал Гнат	35.00
385 Бородай Анастасія	25.00
390 Бойко Марія А.	25.00
396 Федьків Марія	30.00
403 Середницький Іван	50.00
490 Білоус Марія	25.00

Виплати з Адміністраційного Фонду:

Нагорода відділовим секретарям за другий квартал 1960	$28,997.89
Виплати друкарні і книгарні	17,410.20
„Свобода" за орган	8,300.00
Платня помічних сил	4,572.68
Платня головного уряду	2,583.34
Федеральний податок за помічні сили	1,680.45
Канцелярійні друки і прибори	1,356.91
Нагорода за нових членів	1,000.00
За опікунчу обслугу над бондами	988.77
Кошти подорожі і репрезентації	794.66
Кошти подорожі організаторів	791.75
Чинш за офіси у власному домі	625.00
Винайм машин (IBM) для зладження звітів і статистики	561.00
Вкладки до доброчинних організацій	520.88
Стейтовий податок за помічні сили	454.07
„Свобода" за праці і друки	368.25
Канадійська канцелярія	345.84
Лікарі за нових членів	291.50
Прибори для зладження виказів (IBM)	193.10
Телефон	138.56
Стейтове обезпечення помічних сил	63.20
Фотографічні знимки чл. аплікацій	54.60
Праці при виданні Історії України англійською мовою	50.00
Оголошення	40.00
Направи і чищення машин	25.91
Асекураційні департаменти за дозволи	15.00
Асекураційні журнали	14.99
Видатки на пошту	10.85
Вода	5.10

Інвестиції:

Інвестовано в бондах	43,000.00
Позички членам	2,628.42
Разом	$237,215.19

ЗІСТАВЛЕННЯ ГОТІВКИ

Готівка з кінцем червня 1960 р. осталася	$370,719.09
Прихід за липень	328,499.10
Разом	$699,218.19
Розхід за липень	237,215.19
Готівка з кінцем 31-го липня 1960 остається	$462,003.00

БАЛАНС:

Стан чинний:

Готівка	$462,003.00
Морґеджі	2,779,346.40
Бонди	14,919,579.31
Позички членам	306,457.64
Реальності	305,732.78
Друкарня	10,543.79
Разом	$18,783,662.92

Стан довжний:

Посмертний фонд нових родів обезпечення	$17,994,612.94
Адміністраційний фонд	63,914.90
Конвенційний фонд	47,327.64
Запомоговий фонд	303,614.91
Народний фонд	6,781.49
Посмертний фонд старого роду обезпечення	49,202.86
Резервовий фонд	22,277.00
Сирітський фонд	126,815.08
Спеціяльний фонд на обезпеку інвестицій	150,914.77
Фонд Захисту Сиротинця	18,201.33
Разом	$18,783,662.92

Роман Слободян, гол. касир

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

ПРИХІД:

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1	39.97	120	176.03
2	10.37	121	145.33
3	441.13	122	24.14
5	94.93	123	15.45
6	57.65	124	17.13
7	48.67	125	873.43
8	400.49	126	2.87
9	20.40	127	177.90
10	32.66	128	139.52
11	55.17	130	354.95
12*	51.25	131*	372.26
13	128.18	132	13.00
14	291.59	133	38.58
15	77.14	134	8.97
16	82.25	137	31.11
17	4.68	138	15.17
18	6.64	140	58.32
20	282.38	141	103.72
21	220.80	142	245.82
23	44.67	143	105.21
24	2.48	144	76.14
25	181.08	145	73.61
26	1.35	146	97.48
27	299.82	147	217.15
28	8.45	148	2.70
29	103.51	149	64.66
30	17.76	150	65.35
33	98.30	152	2.70
34	4.95	155	226.86
36	49.43	156	206.83
37	51.71	158	110.52
38	493.10	159	2.33
39	397.90	160	2.89
40	15.28	161	178.63
41	3.25	163	223.77
42	341.02	164	89.36
44*	14.28	165	45.07
45	232.80	167	150.89
46	145.73	168	325.56
47	40.07	170	237.31
49	98.25	171	164.41
50	93.03	172	10.91
52	83.26	173	136.63
53*	187.25	174	9.45
54	156.16	175	144.10
55	89.25	176	94.10
56	65.84	177	125.66
57	430.54	179	45.74
58	128.68	180	51.87
59	309.90	181	10.71
60	5.32	182	47.00
61*	5.94	183	285.70
62*	24.32	184	58.29
63	419.33	185	8.78
64	24.73	186	16.19
65	55.62	187	29.98
66	7.65	189	237.08
67	15.70	190	8.58
68	91.72	191	382.65
69	52.39	192	99.88
70	94.70	194*	449.52
71	96.72	196	3.72
73	72.92	199	27.70
74	2.12	200	146.56
75	187.14	201	1.22
76	155.61	202	4.75
77	9.22	204	926.52
78	14.25	206	102.34
80	22.65	207	.90
81	102.59	208	27.91
82*	2.67	209	3.81
83	199.29	210	11.15
84	63.66	211	138.31
85	74.81	212	6.81
87	20.39	213	97.36
88*	33.65	215	36.59
89	.93	217	253.25
90	36.54	218	194.67
91	20.11	219	123.99
92	2.70	220	296.44
93	43.58	222	46.04
94	793.10	223	133.61
96	174.45	224	32.71
97	11.92	225	3.73
98	16.55	227	1.86
99	28.53	229	7.82
100	56.35	230	256.22
102	468.98	232	16.62
103	31.79	233	107.32
104	56.93	234	374.91
106	282.20	235	14.90
107	37.54	236	121.64
108	38.68	237	114.25
109	25.23	238*	404.71
111	6.92	240	744.60
112	205.50	241	35.61
113	15.92	243	47.22
114*	240.65	244	2.93
116	46.67	245	204.64
117	97.85	247	42.65
118	42.39	248	24.29
119	32.56	251	107.99

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
252*	25.45	366	.90
253	6.29	367	541.36
254	296.72	368	54.03
255	4.88	369	25.74
256	75.01	370	126.44
257*	221.82	371	177.89
258	12.05	372	150.66
259	42.40	373	24.86
260*	1.92	374	217.45
261	38.48	375	135.22
262	13.07	377	11.02
263	7.80	378	1.35
264	28.67	379	1,077.02
265	37.93	383	187.64
266	330.21	384	32.92
267	28.94	385	224.92
268	104.86	386	42.15
269	6.19	388	163.93
270	215.34	389*	16.47
271	190.08	391	21.10
274	104.33	393	45.31
275	43.52	394	125.70
276	128.55	395*	109.56
277	460.84	397	231.59
278	39.77	398	1.07
279	5.26	399*	243.44
280	4.75	400	24.56
281	148.84	401	4.56
282	10.37	403	10.23
183	52.37	404	28.69
284	25.79	405	2.22
285	13.11	406	126.05
286	51.14	409	3.53
287	147.22	410	66.99
288	50.14	413	132.01
289	133.88	415*	1.80
290	70.19	418*	77.43
291	184.73	419	50.26
292	444.83	420*	3.00
293	394.68	421	48.92
295	232.66	423*	242.80
296	44.55	424	6.91
298	7.59	427	292.98
299	111.45	428	62.99
300	7.20	429	6.08
301	141.66	430	383.59
304	267.65	432	2,424.03
305	100.43	433	231.81
306	60.79	434	1.00
307	153.51	435	114.61
308	18.51	436	240.46
309	18.23	437	201.15
310	26.56	438	63.49
311	1.35	441	291.99
312	11.75	443	13.51
313	36.21	444*	60.25
314	8.10	445	179.70
316	496.08	446	39.86
317	52.80	447	23.84
318	13.92	448	35.11
319	15.86	449	21.12
320	179.09	450*	30.41
321	93.07	451*	11.62
322	14.68	452	51.75
323	63.19	453*	98.35
324	129.44	454	4.12
325	336.01	455	17.07
326	56.50	456	159.75
327	416.89	457	112.41
330	123.23	458*	510.93
331	29.78	459*	11.77
332	3.90	460	11.27
333	13.38	461	96.03
334	213.49	463*	37.24
335	8.73	464	314.05
336	367.04	466	115.49
337	60.24	467	1.80
338	107.51	469*	77.49
339	20.37	471	985.84
341*	497.13	472	140.56
342	83.75	473*	325.52
343	134.46	475	16.57
344	21.03	476	31.29
347	122.78	477	95.58
348	121.48	480*	1.35
349	79.87	481	79.41
350	197.45	482	4.59
351	17.01	484	260.35
352	117.62	485	6.88
353	51.12	486	54.49
354	22.17	487	89.42
355	72.42	490	98.66
356	125.58	492*	15.03
357	7.62	493	5.89
358	111.26	495*	165.71
359*	-2.70	497*	150.73
361	1,657.93	498	54.59
362	76.11	500*	34.89
363	4.11	501	17.09
364	320.87	502*	47.73
365	4.58	506	54.36

З місячних вкладок від членів	$50,239.59
З переносу на звільнення членів від плачення вкладок (дивіденди)	7.25
Відсотки від бондів	6,541.45
Відсотки від морґеджів	5,119.75
Відсотки від членських позичок	168.51
Уневажнений грошевий зворот	22.72
З переносу федерального податку за помічні сили	326.19
З переносу стейтового податку за помічні сили	7.79
Сплати морґеджів	16,815.29
Сплати членських позичок	496.22
Разом	$79,744.76

РОЗХІД:

Виплата посмертних запомог по бл. п.:

Відділ	
221 Куриляк Орест	$500.00
345 Левицький Ігор	1,000.00
362 Дзіндзюра Богдан	500.00

Інші виплати посмертного фонду:

Відійшли з виплаченим обезпеченням у готівці (ендавмент)	1,314.44
Грошеві звороти	4,179.76
Заплата вкладок за дітей, родичі яких померли	54.91
Дивіденда (звільнення від плачення вкладок)	7.25
Перенос резерви за переписаних членів до інших кляс обезпечення	83.00

Виплати з адміністраційного фонду:

Нагорода відділовим секретарям за другий квартал 1960 р.	9,041.90
Платня помічних сил	2,179.27
„Свобода" за „Юкрейнієн Віклі"	600.00
Федеральний податок за помічні сили	503.21
Стейтовий податок за помічні сили	143.73
Виплати на пошту	90.00
Стейтове обезпечення помічних сил	63.20
Лікарі за нових членів	8.00

Інвестиції:

Інвестовано в морґеджах	36,500.00
Позички членам	2,008.51
Разом	$58,777.18

ЗІСТАВЛЕННЯ ГОТІВКИ:

Готівка з кінцем червня 1960 р. осталася	$143,854.89
Прихід за липень	79,744.76
Разом	$223,599.65
Розхід за липень	58,777.18
Готівка з кінцем 31-го липня 1960 року остається	$164,822.47

БАЛАНС:

Стан чинний:

Готівка	$164,822.47
Морґеджі	1,307,576.92
Бонди	3,164,756.39
Позички членам	46,794.73
Разом	$4,683,950.51

Стан довжний:

Посмертний фонд	$4,586,873.94
Адміністрац. фонд	97,076.57
Разом	$4,683,950.51

ЗАГАЛЬНЕ ЗІСТАВЛЕННЯ МАЙНА У. Н. СОЮЗУ:

Майно старших членів УНСоюзу з кінцем липня 1960	$18,783,662.92
Майно молодечого департаменту УНС	4,683,950.51
Разом	$23,467,613.43

Роман Слободян, гол. касир

ЯКИЙ ФАХ ВИБИРАТИ?

Абсольвентам гайскулів і їх батькам під розвагу

Під кінець літніх ферій перед абсольвентами гайскулів виринає питання, чи далі вчитися, чи покінчити з наукою, брати „джаб", „кару" на виплат і залишитися на все малофаховим, слабо платним робітником.

Амбіція, рахунок виплатности студій і розумні батьки промовляють за першим рішенням: далі вчитися. За ним є й здорова громадська опінія. Інтерес української громади вимагає, щоб молодь здатна до науки продовжувала студії, здобувала фахове знання й кращі життьові позиції, очевидно при збереженні тісного зв'язку з рідним середовищем. Правда, по гайскулі треба ще кілька років учитися. Одначе наука того, що нас цікавить, це не тільки труд але постійна радість, з поширення овиду з щораз кращого розуміння того, що довкола нас діється. Правда, не всі батьки заробляють досить, щоб могти оплачувати денні студії дітей, особливо як тих дітей є в родині декілька. Одначе є досить стипендій. Наша молодь здібна, працьовита, розмірно легко дає собі раду з вимогами для їх одержання. Найбільша трудність з першим роком студій, в якім за стипендії досить трудно. Розв'язка — поміч батьків, банкова позичка або вечірні студії з заробітною працею в день. В дальших роках можлива стипендія. Та навіть, якщо не вдасться її одержати, залишається можливість вечірніх студій. Такий спосіб вже є широко вживаний. Він повільніший і менше вигідний, але куди легший від тих направду тяжких умовин, в яких студіювала колись велика частина нашої молоді в краю.

З радістю треба ствердити, що й з теперішньої молоді багато вчиться з не меншою енергією і завзяттям. Треба, щоб це явище стало загальним, щоб всі наші студенти, які без великого труду пройшли гайскул, студіювали далі й здобували вищі становища. Таке наставлення повинні послідовно піддержувати батьки й ціла наша громада.

Видатне збільшення нашої освіченої верстви може значно поліпшити життьові можливості нас усіх, піднести наш добробут, престіж і політичне значення. Тому треба з признанням привітати рішення Нюйоркського Окружного Комітету УНСоюзу про створення власного стипендійного фонду, з якого студенти могли би одержувати безпроцентові позички на студії. Побажати б, щоб цей плян знайшов піддержку в усіх членів Союзу.

Вслід за рішенням далі вчитися, виринає питання, що саме студіювати, яке звання вибирати. На це треба знати, яких спеціялістів нам найбільше потрібно й на яких є попит на тутешнім ринку праці, а з другого боку, який фах найкраще відповідає окремому кандидатові. Передусім більше уваги треба звернути на гуманістичні фахи — історію, зокрема Сходу Европи, мовознавство, зокрема славістику й українознавство, педагогіку, теологію, журналістику, зокрема чужомовну, соціологію і психологію. На останні два роди спеціялістів, а також на бібліотекарів є тепер великий попит. Важливі також ділянки: права й політичних наук, економічних наук, зокрема торгівлі, банковости, адміністрації, публичних зв'язків і реклями, а також військові й військово-технічні студії. З природничих фахів і спеціяльностей важливі для нас: математика, фізика, зокрема нуклеарна, біологія, бактеріологія, медицина, а з технічних: хемія, машино будівництво, зокрема летунське, електротехніка, зокрема електроніка.

Коли йде про окремого студента, то рішальним чинником при виборі фаху мусить бути передусім його особисті здібності. Сам він, звичайно, не знає всіх вимог бажаного фаху, не вміє також оцінити належно своїх власних особистих прикмет. Тому вибір треба переводити при допомозі доброї порадні. Порадня обслідовує кандидата й устійнює, наскільки його особисті фізичні і психічні прикмети відповідають вимогам бажаного ним фаху і якщо треба, вказує йому інші професії, які краще підходять до його здібностей. Відомості про порадні абсольвент може одержати в своїй школі або в котрім-небудь коледжі. Оплати невисокі тому із послуг цих пожиточних установ безумовно варто скористати. За додатковими інформаціями про студії в коледжах і інших вищих фахових школах можна писати до Союзу Українських Студентських Товариств Америки (СУСТА). Його адреса:

Federation of Ukrainian Student Organizations of America, 2 E. 79th Street, New York 21, N.Y.

ОУК „Самопоміч"
Комісія Опіки над Молоддю

ГОЛОВНИЙ УРЯД У. Н. СОЮЗУ

ГОЛОВНИЙ ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ:

Головний предсідник:
DMYTRO HALYCHYN
81-83 Grand Street
Jersey City 3, N.J.

Заступник гол. предсідника:
JOSEPH LESAWYER
141-09 Hoover Avenue
Briarwood, L.I., N.Y.

Заступниця гол. предсідника:
Mrs. GREGORY HERMAN
601 Maywood Avenue
Maywood, N.J.

Головний секретар:
JAROSLAW PADOCH
81-83 Grand Street
Jersey City, N.J.

Головний касир:
ROMAN SLOBODIAN
81-83 Grand Street
Jersey City 3, N.J.

ГОЛОВНА КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ:

WLADIMIR KOSSAR
150 Eugenie Street
Winnipeg, Man., Canada

WALTER GALAN
7039 Limekiln Pike
Philadelphia 38, Pa.

STEPHEN KUROPAS
3301 N. Newland
Chicago 34, Ill.

PETER KUCHMA
115 Austin Avenue
Tappan, N. Y

PETER PUCILO
10111 South Artesian Street
Chicago, Ill.

ГОЛОВНІ РАДНІ:

BOHDAN ZO[illegible]YCH
604 Bathurst
Toronto, Ont., Canada

DMYTRO SZMAGALA
4037 Riveredge Rd., W. Park Sta.
Cleveland 11, Ohio

JOHN KOKOLSKI
229 Huntington Ave., P.O. Box 467
Woonsocket, R.I.

TARAS SHPIKULA
5466 W. Haddon Avenue
Chicago 51, Ill.

IVAN ODEZYNSKY
5909 North Camac Street
Philadelphia, Pa.

WILLIAM B. HUSSAR
35 Hardison Rd.
Rochester 17, N.Y.

Miss ANNA CHOPEK
117 Greenfield Rd.
Mattapan, Mass.

ANDREW JULA
15 Sands Avenue
Ambridge, Pa.

Mrs. HELEN SHTOGRYN
4753 N. Hutchison Street
Philadelphia, 41, Pa.

WALTER DIDYK
6711 Rutland Avenue
Detroit, Mich.

NICHOLAS DAWYSKYBA
41 Rosewood Street
Mattapan, Mass.

RUSSELL HUK
157 Adelaide Street
Hartford, Conn.

Головна Канцелярія УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ знаходиться у власнім домі під ч. 81-83 Grand Street Jersey City 3, N. J.
Поштова адреса УНСоюзу: P. O. Box 76, Jersey City 3, N. J.
Telephone: HEnderson 5-8740

КИЇВСЬКЕ „МАЛЯТКО" І ДИТЯЧІ ЖУРНАЛИ НА ЕМІҐРАЦІЇ

В Українській ССР для дітей видаються журнал „Барвінок", газетка „Зірка", а з початком цього року і журналик для дошкільнят під присмною назвою „Малятко". Всі ці видання виходять з рамені ЦК ЛКСМ України, тобто найвищої партійної інстанції, що відає вихованням дітей. Тираж їх хитається від 35 до 80 тисяч примірників; російськомовні видання в УССР для дітей мають подібний тираж, але неперіодичні (книжки, брошурки тощо) — вищі.

Загальні настанови політичного виховання дітей в Україні (навіть на тему естетичного виховання там з'являється надзвичайно мало статтей, оповідань та віршів) залишаються незмінними: виховування в дусі „інтернаціоналізму", під яким розуміється: пошана до російського народу, відданість комсомолові - партії, засвоєння поняття Україна, як поняття майже географічного. Останнім часом до цих напрямних додалася ще одна тема, і її всюди підкреслюють: тема праці, дитячої праці, починаючи від дошкільного віку.

На еміґрації було багато спроб видавати журналики для дітей, починаючи від „Школяра" і Школярика", що виходив у Реґензбурзі, в Західній Німеччині в 1945-46 рр. Виходили сумівські і пластові дитячі журнали, навіть циклостилеві видання. Нарешті розбурхане видавниче море устоялося, і нині маємо такі журнали для дітей: „Веселка" — мистецького і виховно-українського рівня, якого не досягав ніколи ні один дитячий журнал в УССР та й не міг досягнути через партійну контролю; „Юні Друзі" — видання СУБ-у, Лондон, Англія, журнал, який після передчасної смерти свого молодого ініціятора і редактора А. Бідося ніяк не може знайти відповідного редактора, а все ж і він часто містить цікаві виховні матеріяли; журнал „Наш Приятель", якому дуже давно вже потрібно мовного редактора та ширшого тематичного діяпазону; місячник „Соняшник" у Канаді, що складається переважно із передруків з української клясики або ж із совєтських журналів для дітей (не бачимо в тому великої рації, бо тут маємо досить письменників для дітей, а ще більше таких, які для дітей пишуть). Крім того, при журналі „Наше Життя" постійно виходить фахово редаґована дитяча сторінка; час від часу такі сторінки з'являються в паризькому часописі „Українське Слово", в українській пресі в Австралії і т. д. 1) У Филаделфії, Па., виходить місячник „Наша Школа". Журнал Школи Українознавства.

Таким чином, бачимо, що українська еміґрація, не зважаючи на важке становище видавництв, що займаються дитячою літературою (українські батьки ще не збагнули, що вони оминають одно із своїх найголовніших завдань супроти нації), — має більше періодичних видань для дітей, ніж УССР. А про естетично-національну перевагу еміґраційних видань над виданнями в УССР не має що й говорити. Об'єднання Працівників Дитячої Літератури ім. Л. Глібова, на чолі з невтомним, видатним фахівцем з ділянки дитячої літератури ред. Б. Гошовським, — зуміло підвищити вимоги до дитячих письменників, навіть підвищити загальний рівень нашої дитячої літератури, що помітно й на багатьох виданнях, не позначених маркою ОПДЛ.

Ми маємо багато творів, друкованих у періодичних журналах, для дітей дошкільного віку, між ними й позначені справжнім розумінням дитячої психіки, вникненням у світ казки та гри (бо в цьому полягає життя дошкільної дитини), з тактовним підкресленням українськости теми, подій, героїв та ідеї. Дуже мало творів для такого віку дитини публікувалося дотепер в Українській ССР. Нарешті з початком цього року почав виходити в Києві журнал для дошкільнят „Малятко". З почуттям радости і тривогою ми взяли в руки перше число. Невже і для малесеньких українців та україночок там, на Батьківщині, подаватимуть на його сторінках комуністично - соціялістичні страви?

Так. Навіть у „Малятку" не пропустили нагоди!

Новонароджений журналик в УССР має повно хиб, не лише ідеологічного характеру. Він — малого, непоказного формату, має всього 6 сторінок, друкований на поганому папері. Напис на обкладинці — виконаний без елементарного мистецького смаку, без найменшого натяку, що йдеться про українське малятко. Хоча журналик кольоровий, однак барви його не викликають і найменшого бажання взяти журналик у руки: брудні, жовто-цеглясті. Щодо змісту, то рядки, наприклад,

Криголам - атомохід
В океані трощить лід.

належать ще до найкращих! Зацікавить маленького читача (вірніше — слухача, бо переважно батьки читатимуть журналик своїм дітям) хіба що оповідання про Тимка-астронавта, який літав на Місяць, та десятки разів передруковане оповіданнячко М. Коцюбинського „Десять робітників" (про десять пальців). Всі інші матеріяли в „Маляткові" не відповідають ніяк вікові дітей, на який журналик розраховано, зате повністю відповідають вимогам партії чи окупанта України — готувати робочу силу малощо не з колиски. Так навіть біля новорічної ялинки в „Маляткові" хлопчик із Харкова з'являється на електровозі, дівчинка полтавчанка запрягла кукурудзу, гуцулик їде на баранчикові, хлопчик із Донбасу, ледви дибаючи ніжками, вже тягне шахтарську лямпочку. . .

Відносно художньої майстерности вміщених у „Маляткові" оповідань і віршів, то, — як читаємо навіть у київській „Радянській Культурі" ч. 18 ц. р., — „ідейні й естетичні критерії у друкованому для дітей матеріялі насправді далекі від дитячого світовідчування, дивні, чужі їм. На цих творах позначаються особисті уподобання людей старшого віку"... (останнє не рідко зустрічається і в еміґраційних виданнях).

З київського „Малятка" хоча воно й друкується українською мовою, викреслена Україна. Те саме спостерігаємо і в „Барвінку" чи в газетці „Зірка". Вся „Зірка" ч. 9, наприклад, присвячена темі праці, партії і Хрущову. Ось заголовки: „Починаємо змагання юних птахівників!", „З'їзд комуністів України", „Переможцям — нагороди!", „Виростимо 5 мільйонів штук птиці" (це — вимоги до дітей!), а „вірші":

Один в нас прапор —
прапор Ілліча,
Одно звання в нас горде —
комуністи і т. п.

На цьому похмурному тлі становища української дитячої преси в УССР ще яскравіше видно наші обов'язки тут, на еміґрації. Вони стосуються рівною мірою всіх — і письменників, і батьків, і редакторів дитячих журналів.

В одному із Бюлетенів ОПДЛ читаємо: „Хто здобуде душі дітей, — здобуде майбутнє". В переважній більшості ми вже здобули у З'єдинених Державах і Канаді власні будинки чи бодай авта, радіо і телевізори. Що далі, то гостріше наростає питання: звернення всієї громадської уваги на здобуття найважливішого!

Л. П.

Кирило Цепенда

МИСТЕЦТВО — СПОРТ — ВАКАЦІЇ

Хто вибирається на вакації, робить собі плян, щоб побачити найближчих друзів і знайомих, поділитися з ними думками і враженнями, оглянути гарні околиці, і при тому відпочити. Коли це вдасться осягнути, ми задоволені. Комунікаційні удогіднення за 12 годин переносять нас з Дітройту до Филаделфії, а радше до Кемдену, першої зупинки в нашій дорозі, до гостинного дому о. І. Нагаєвського. Цього року о. парох І. Нагаєвський відзначав 25-ліття свойого священства, 25-ліття плідної праці, як священик, патріот, диригент, різьбар, науковець і журналіст. Береза Картузька, Дивізія, розлука з родиною, побут в Італії, переїзд до Америки, наукові досягнення, ступінь доктора, гарний іконостас у церкві св. Михайла у Кемдені, Н. Дж., стали перед очима о. І. Нагаєвського в дні, коли парохія цю подію відзначала скромно, але щиро. Ювілят не любить галасливих церемоній. Це серйозна людина, віддана праці. Його дружина, гостинна п. Оля дбає про дім і родину. Вона в потребі провадить церковний хор і мандоліновy оркестру, без розголосу, подібно як і її чоловік.

Не забавляючи довго у гостинному домі о. Ногаєвського, того самого дня ввечорі були ми вже вдомі д-ра А. Рудницького у Томс Рівер, Н. Дж., над океаном. Там застали ми дириґентів і представників наших найвизначніших хорів, яких запросив до себе господар дому, як: Л. Крушельницького, І. Задорожного, нового дириґента хору „Думка" з Ню Йорку, дириґента з Нюарку, голову Союзу хорів інж. Осадцу, а в їх товариство попав також і я, як дириґент хору „Трембіта" з Дітройту.

Зближаються Великі Роковини нашого генія Тараса Шевченка, 100-ліття Його смерти. Хори Ню Йорку, Филаделфії, і Нюарку об'єднюються, симфонічна оркестра доповнюється, репертуар збагачується новими творами. — Композитор А. Рудницький, побіч інших своїх творів, ілюструє нам свій новий 4-частинний твір, симфонічну поему „Посланіє" Т. Шевченка на хор зі солістами і симфонічною оркестрою. У його домі 4 фортепіяни, бо ж там живуть 4 музичні індивідуальності.

Починається домашній концерт! Сам композитор імітує хорову партію на однім фортепіяні, його син Роман, відомий віртуоз, імітує партію оркестри на другому фортепіяні, молодший син Доріян виконує сольові партії на чельо, а мати — солістка европейських і заграничних сцен, п. Марія Сокіл-Рудницька сольові партії в новому творі. Дириґенти з розложеною партитурою слідкують за ходом музичних думок. Це справжня святиня мистецтва, гідна похвали і шляхетної заздрости.

Пізно вночі роз'їхалися гості, тільки підписаному припала честь переночувати у цім гостинним домі, щоб на другий день частинно переглянути неоцінену музичну бібліотеку українських творів. Сумніваюся, чи хтось з дириґентів, чи наших музикологів, міг би похвалитися таким великим, різнородним музичним надбанням.

З Томс Ріверу поїхали ми до Ню Йорку. Ню Йорк має все свій чар для приїжджих. „Арка", чи „Сурма" притягають кожного. Там, як у Львові, все дістанете! Народний Дім гордо пишається при рухливій другій Евеню. На поверсі студія п. Змія, який інформував нас про нові пляни. Стрінули ми групу дискутантів. Футбольні змагання Бразилія-Югославія. Поїхали і ми. 21,000 різнородної публіки. Українці поділені на дві партії. Одна за югославів, інша за бразилійців. Виграють бразилійці 2:0. Копаний м'яч здобуває собі горожанство у Америці.

З Ню Йорку поїхали ми на „Союзівку". Гарно там і романтично. Замріяні гості не помічають новоприїжджих з Дітройту. Одначе орлине око нашого фейлетоніста-гумориста п. І. Керницького зі солодкою усмішкою вітає і поздоровляє нас, обдаровуючи нас своєю гостинністю, включно з правом вживати його кімнати, щоб припровадити себе до „фасонового стану". Там забава „з фасоном", в краватках і маринарках. Старша ґенерація на чолі з президентом Д. Галичином і п. Лисогором при столиках. В їх очах радість, „Союзівка" — це їх твір. Оркестра „Амор" настроєва. Ґітарист знаменитий, акордеоніст на висоті завдання. Трубка технічно добра, — але заголосна; в цілості побажано б дати більше настрою. Коло півночі велика частина гостей виїжджає, бо „Союзівка" переповнена. Ми залишили романтично освітлений басейн зі замріяними парами навколо нього і від'їхали на вакації до недалекого Гантеру, хоч згадували клич: — „Нема то, як на Союзівці".

Незабаром ми були в Гантері, де по короткім шуканні, ми були на „Кетскіл Фарм Парк", а по українськи „Никифоряківка". Прекрасний в'їзд і положення настроїло нас гарно. П. Оля вітала нас чемно і конкретно, просячи на перекуску. Апетит тут знаменитий. Повітря гірське, чисте. Проф. Никифоряк завів нас до гарних кімнат. І товариство тут культурне, веселе, ввічливе! Побачили ми нашого „аса" у малярському світі, п. Михайла Мороза, якого музи не опускають з-під своєї опіки. Перебування в його товаристві — це духова насолода. Його образи оглядають та подивляють з гордістю усі. — Тут не брак і критиків і фахівців різних мистецьких галузей. Артист маляр Бутович висказує своє задоволення, оглядаючи образи. Скульптор п. Литвиненко заінтересований образотворчою виставою в Дітройті, д-р Прокопович, д-р Федорців, д-р Возняк, Ігор Соневицький з дружиною, д-р Борковський з родиною, пп. Мартинюки, п. Труш, проф. Завицький з дружиною, пп. Пастушенки і багато інших спільними силами створюють прекрасну товариську атмосферу.

В неділю Служба Божа. Тут професійні дяки не дармують! Самолівка з цілою церквою. По Службі Божій зустрічі зі знайомими. Бо треба знати, що у горах Кетскил коло Гантеру вже поселилося коло 70 українських родин. Неофіційний „війт" нової громади п. Кобзяр всім служить радою, і всім імпонує розмахом. Це ж він перший „стрілив голя" 8 років тому, а за ним пішли інші. І тут пригадуються слова пісні: „Де не глянеш оком, брате, всюди рідна сторона". Вже плянують будувати свою каплицю. Коли їдете з Гантеру до Лексінґтону, читаєте написи, крім Кобзярівки і Никифорівки, — Клюфасівка, Кулиничівка, Макаревичівка, і т. д., і т. д., аж серце радується тими написами. Це — побіч Союзівки — найкраща відпочинкова околиця для українців і між українцями.

Плянують видання творів Ст. Риндика

1-го лютого 1959-го року в Шикаґо створено Комітет прихильників літературної творчости Степана Риндика з метою видати збірку творів письменника й передати її в подарунок авторові.

Свого часу на сторінках українських часописів було повідомлення про початок праці Комітету та про його адресу разом із закликом про допомогу в здійснюванні мети Комітету. Завдяки щирій допомозі перших, що відгукнулися на заклик, Комітет зміг виконати головну частину свого завдання і тепер може подати до загального відома, що книжка Степана Риндика під назвою „Пригоди і люди", розміром на 400 сторінок, у художній кольоровій обкладинці, є вже на передодні свого виходу в світ. Але, згідно з умовою з друкарнею, Комітет зможе перебрати в своє розпорядження й передати авторові книжку лише після внеску відповідної суми грошей, тому він звертається ще раз до читачів і прихильників творчости Степана Риндика, як також до всіх видавництв українських газет та журналів, де так часто друкуються оповідання письменника, поспішити негайно з допомогою та надіслати якнайшвидше пожертви на адресу фінансового секретаря Комітету:

Mrs. Ludmyla Marcyniuk,
4216 W. Cullerton St., Chicago 23, Ill.

Найближчим часом опублікується повний фінансовий звіт Комітету, і списки жертводавців.

За Комітет:
Т. В'юн, голова
Л. Вдовиченко, секр.

Делеґатка Союзу Українок Америки в Істанбулі

20 серпня відлетіла з Ню Йорку п-ні Анастазія Вокер, делеґатка Союзу Українок Америки, на Конґрес Міжнародної Жіночої Ради до Істанбулу. Пані Вокер, яка є організаційною референткою Гол. Управи СУА, увійшла у склад делеґації Американської Жіночої Національної Ради.

Головна Управа СУА підготувала на Конґрес письмові матеріяли, що будуть вручені комісіям і делеґаткам Конґресу. Це є „Українські втікачі" (з нагоди Року Втікача) англ. мовою і „Виховний Семінар Української Матері" — французькою мовою. Окрім того СФУЖО зладила огляд про „Значення Дня Жінки, 8 березня в СССР".

Конґрес Міжнар. Жін. Ради триває від 22 серпня до 1 вересня 1960 року.

Союз Українок Америки вже втретє бере участь в такому Конґресі — Гельсінки, Монтреал, Істанбул.

Цього року Союз Українок Канади вирядив свою представницю п-ню Галю Гнатишин у складі канадійської делеґації на згаданий Конґрес.

Присова Реф. СФУЖО

Після трагедії на „Великому Лузі"

Два місяці минає від тієї великої драми, що потрясла всією нашою національною спільнотою, а враження від цього болючого випадку ще і сьогодні безпокоять уми і серця наших людей і ці враження ще довго, довго не сходитимуть із нашої пам'яті.

Попри пресову дискусію, що проходить на сторінках „У. Ж." в Шикаґо і попри відгуки на цю справу в усіх органах української вільної преси, усюди, на кожному кроці зустрічаємось з настирливими питаннями громадськости:

Що діється за лаштунками
Що далі?

Пластової Станиці в Шикаґо, якої Провід склав свої мандати до рук Головної Станичної Ради (Контрольної Комісії), що опинилася в ролі господаря і репрезентанта усіх пластових і з Пластом пов'язаних справ на терені нашого міста.

І саме з кол Пластової Станичної Ради ми одержали ряд інформацій, якими ділимось з нашими читачами.

1. Після внесення формальної резиґнації члени Пластової Старшини, на доручення і за вказівками Ради продовжують вести справи Станиці аж до відбуття чергових Загальних Зборів, що мають бути вкінці м. вересня ц. р.

2. Пластова Станична Рада відбула три засідання і двоє сходин. Перші сходини відбулися 13 серпня а в них, крім членів Ради, взяли участь батьки потонулих юнаків, члени управи Пласт-Прияту і члени Комісії для переведення слідства. До складу тієї Комісії входять: пп. Орест Городиський, Ярослав Кульчицький і О. Держко.

3. Згадана Комісія буде укомлектована в найближчих днях і почне свою працю.

4. З ініціятиви Ради відбулися 20 серпня ширші сходини пластунів-сеньйорів, разом із старшими пластунами і пластунками, на яких переведено ширшу дискусію над справами подій на Великому Лузі. Крім того обговорено пляни дальшої праці Пластової Станиці. На цих же сходинах обрано Номінаційну Комісію, що має завдання призадуматися над вибором нової Пл. Стан. Старшини і намітити перед Заг. Зборами відповідні кандидатури.

Заупокійна Служба Божа на Великому Лузі

В неділю 21-го серпня на Великому Лузі при співучасті батьків потонулих юнаків, пластової старшини, Пл. Станичної Ради, Управи Пластприяту, пластунів і пластунок, що були з своїми прапорами та делеґацій сумівців і сумівок теж з прапорами, відправив о. д-р М. Ваврик Заупокійну Службу Божу. Він теж виголосив відповідну до моменту проповідь.

(„Укр. Життя", Шикаґо).

ДО НАШОГО ВИМБЛЕДОНУ!

(Закінчення зі стор. 2-ої)

Мій стратегічний плян був розбитий у самому зародку. Не зважаючи на мою многократну провірку терену й бездоганний (під поглядом технічно-спортовим) десант через паркан, мене зараз же арештував із землі вирослий поліцист і запровадив на комісаріят. А тут протокол, підозра політичного саботажу — і до холодної!...

Під вечір мене випустили й я, очевидно, зараз же поновив свою спробу, з тим, що десант через паркан заступив легальним виходом на перон (20 грошів позичив у стрічного товариша). Пів-дороги йшло добре. Але, потім до поїзду вступив контролер. Разом з кондуктором вони загнали мене (несвідомо, звичайно) у своєрідний „чотирокутник смерти". На глухій статійці, серед глухої ночі доводилося вилазити — як і не може бути инакше — знову просто в руки поліцистові (якого не знаю, який нечистий у ту пору на стації загнав). Новий арешт, новий втрачений день. Коли під вечір мене випустили, я пішов 5 км до поблизького міста, відшукав голову місцевого українського спортового клюбу, позичив 5 злотих і тоді вже явно-славно поїхав до Львова. Саме на час: турнір саме починався...

Наче вчора було — чітко стоять передо мною постаті певний себе левик — Сасик з твердим-сухим драйвом з обох сторін, філіграний Славко Рожанківський (найкращий „бекгенд" турніру) з двома братами, в'юнкий вундеркінд — Л. Чайківський, брати Кулечки — старший з граційними, типово-тренерськими рухами й кіночою усмішкою, молодший забочений „тенісовий Зарава" — милий, мужний при всій панськості своїй постави Пачовський, товариський деблевий товариш Сасика — „Коля" Дрогомирецький, тенісовий жартун — Геньо Хамула, романтичний ліворукий коломиєць — Володя Маруняк і багато інших. А серед жінок спокійна, опанована Могильницька з Коломиї (сестра Л. Чайківського), золотоволоса ревеляція Перемишля — Мальвіна Гурська, молода надія Львова — Ліщинська, досвідчена Дмоховська й інші. Позатиралися в пам'яті докладні вислідн... Пригадую тільки, що в першому півфіналі Я. Рожанківський (теперішній д-р Ярослав Рожанківський) дослівно в маратонській дві і пів годинній боротьбі замучив Кулечка II (Дмитра) 3 : 2, а в другому Сасик несподівано легко зламав ревеляційного Любчика Чайківського 3 : 1... Фінал безапеляційно виграв Сасик 3 : 0. В двійній ігрі, очевидно, тріомфували Сасик з Дрогомирецьким. Серед жінок бомбами несподіванок ударили перемоги Гурської над Дмоховською і Ліщинською. Але в фіналі перемишлянка мусіла коритися досвідові Могильницької.

В закінчення — слово про себе... Ваш слуга, діставши за суперника Маруняка, мав до вибору: боротися (до такої то й такої) смерти — або мати легку смерть і як „усопший" в першій рунді, дістали право змагатися з такими ж за нагороду розради. Товариство, до речі, було непогане: проф. Дзерович (привіт до Торонта!), який мабуть спізнився на визначений час і програв воковером, Федак, Назар і добрий десяток інших. Тому, що проф. Дзерович (мабуть із протесту) не з'явився до змагань, я дістав воковер, а далі вдарив (чи не Горбаня?), потім Назара (його власною ракетою) і дійшов до фіналу з Федаком. Після моєї перемоги 6 : 4, 0 : 6, 6 : 1 „Діло"-Львів писало: „ОНО може вважати цю перемогу своїм великим успіхом"...

III

Потім я не видів тенісу десять років, лизьнув щось трохи воєнних обскубаних м'ячиків у 1943 р., і знову нічого до 1958 р. А тепер іду на „Союзівку" і заповідаю, що — як мені так піде (як напевно, не піде) то я всій своїй конкуренції (або вона мені) го-го-го!...

Я викликаю на „велию рать" достойного проф. Дзеровича (за десять років різниці в мою користь даю 4 гейми „фора"! — але чи мені дарують ті, що мають 40 років від роду?...), нашого вічно-молодого Метюза д-р Павлічку, з Филаделфії (тільки для рівноваги прошу трохи підгодуватися — я, рахувати, якийсь „геві-вейт"..). Олега Лисяка (тільки прошу: без дітройтського капелюха, бо він „гет-трік" — три пункти під ряд — гарантує, а ми хочемо, щоб з нами, без чарів-марів, змагалися звичайні „люди такі, як ми"; свого друзяку з первопочатків свого тенісу на згаданих кортах Академічного Дому — п. Софрона Федева, інж. Лепкалюка, д-ра Б. Каратницького і всіх інших. А як свідка запрошую нестора спортових журналістів, п. Галактіона Чіпку-Купчинського. Згаданий тут турнір 1933 р. завдяки ньому увіковічнений у фейлетоні. Цікаво, як схарактеризує він нашу тенісову трибуну тепер, захарактеризовану рукою часу на одну генерацію старшою, з суперанглосаською вимовою (тоді казали „шот", тепер — „шат", тоді „льоб", тепер — „лаб"...)

Як самозрозумілу річ приймаю, що на турнірі стрінуся і з усією спортовою „старою войною" і з Ікером і з Понеділком і прочими і прочими...

Словом — приїжджайте в Каховку чи пак на „Союзівку"! А покищо дозвольте зробити скок до Гантеру, на „Кобзярівку". Мушу з своїм колишнім клюбовим товаришем, Володею Кобзярем,наздігнати одинадцять років нашої розлуки й підгодуватися до тенісового турніру.

(Кінець)

Король спорту на „Союзівці"

Якщо прийнято назвати королевою спорту легкоатлетику, то вже теніс-ситківку зовсім слушно можемо назвати королем спортів, тим більше, що від кількох років на тенісових турнірах „Союзівки" перемагає... Ю. Король з СК „Черник", Дітройт. Не сумніваємося, що і цим разом Ю. Король покаже направду таку саму королівську форму, що її виявив і в минулому році. Напевне й інші змагуни доложили багато зусиль, щоб свою форму довести до високого рівня й посягнути по титул мистця краю, тобто іншими словами — перемогти дотеперішнього короля в білому спорті. Тому тенісові стрічі за першість УСЦАК на 1960 р., що відбудуться 3, 4 і 5 вересня ц. р. на всіх кортах „Союзівки", заповідаються незвичайно цікаво.

Організатор турніру — К. Л. К.-Ню Йорк

Як щорічно, так і цим разом перевести турнір доручено „Карпатському Лещетарському Клюбові" в Ню Йорку, що має вже за собою поважний досвід з минулорічних турнірів. Це запевнює й дальший організаційний успіх у цьогорічному турнірі.

Досвід підшепнув КЛКлюбові ввести, слушну й усюди примінювану, іновацію: розставлення змагунів, що добули досі поважні успіхи, а в нашому випадку — розставлення фіналістів. До них належали б: першун Ю. Король, Л. Воробкевич, М. Миколенко (всі змагуни „Черника", Дітройт), Ю. Савчак (КЛК-Ню Йорк), а при більшій кількості змагунів треба б взяти до уваги і наступну чвірку. Та про ці справи вирішить вже сам організатор. Такий принцип в цьогорічних змаганнях треба вважати правильним; розльосовуючи гри на зразок попередніх розгривок: могло б довести до того, що завдяки сліпому випадкові — вже в перших розгривках могли б зустрінутися найкращі. Якщо ж проте котрийсь з невідомих досі змагунів подолав би розставленого, тоді була б це вже своєрідна сенсація на нашому ситківковому ґрунті.

Молодь на старті

Потішаючим явищем є більше заінтересування ситківкою між нашим юнацтвом. Як повідомляють нас з Клівленду, вибирається на Союзівку велика група юнаків, які заповідають зробити всім несподіванку. Неменшу групу молоді хочуть вислати і з інших міст. Здається, що цим разом поважніше, як у минулих роках, запрезентуються і наші юначки. Про наших пань і сеньйорів не треба, мабуть, згадувати поганим словом: як звичайно стануть вони вповні своїх сил і доброї форми.

Чаші УНСоюзу

Як звичайно, ждуть на переможців у турнірі чаші УНСоюзу. Правда — не є вони спеціяльною і в собі замкненою ціллю змагань, проте про них треба згадати хоч би тому, що деякі з них є перехідної натури. Отже — останні власники будуть намагатися задержати їх і на наступний рік, а нові, потенційні переможці будуть мати охоту присвоїти їх собі.

Плавацькі змагання на новому басейні

Союзівка дістане вже, мабуть, і нову, додаткову назву: „Каелківка" від того, що КЛК-Ню Йорк, крім щорічних змагань у ситківці, стрілянні з лука, чи з малокаліброві зброї (а то й змагань у кічці), влаштовує на новозбудованому плавацькому басейні плавацькі змагання за першість СУАСТ-Схід в тих же самих днях, 3, 4 і 5 вересня.

Після вступних змагань, що їх влаштував КЛК недавно на тому ж басейні, приходить черга на влаштування і змагань за першість СУСТА-Схід. Багато молоді вправляє такий побажаний для всіх, всесторонній спорт, і щоб дати їм змогу поміряти свої сили та заохотити для дальшої праці, КЛК-Ню Йорк і ланка плавання СУАСТ-Схід влаштовують змагання за першість. Мірилом поступу будуть дотеперішні осяги, добуті недавно змагунами КЛК-Ню Йорк. — Напевне ті осяги будуть кращі. Сподіваємося, що вся наша плавацька молодь видасть собі спортову зустріч на басейні „Союзівки".

Чаші, медалі і нагороди

Чаші, медалі і нагороди ждуть на всіх пливаків. Підкреслити треба, що УНСоюз і „Союзівка" не жалували придбати поважну кількість нагород для всіх учасників.

Подвійна імпреза стає своєрідним спортовим Здвигом молоді на Союзівці. Якщо й допише ще старше громадянство і численною участю прибуде на Союзівку, щоб виявити свою підтримку для зусиль намаганні у всесторонній пропаганді спорту серед нашої молоді, тоді ціль таких змагань буде вповні досягнена.

Домагаються окремого департаменту для міських проблем

Ст. Луїс, Мізурі. — На першій сесії Крайової Католицької Конференції для Міжрасової Справедливости ухвалили резолюцію, в якій домагаються зорганізувати окремий федеральний департамент для міських проблем. На чолі цього департаменту стояв би урядовець в ранзі члена кабінету, який відповідав би за координацію всіх урядових заходів в мешканевій ділянці. Головну увагу треба б звернути на те, як здійснюється мешканеву програму серед так званих меншостевих груп. В резолюції звертається увагу на те, що тепер немає координації між будівельною програмою федерального уряду і місцевими аґенціями, які займаються відновленням окремих міст. В окремій резолюції домагаються більшого зусилля при здійснюванні інтеґрації.

Науковці хочуть зорганізувати коледж на острові Елліс під Ню Йорком

Ню Йорк. — Група визначних науковців плянує зорганізувати на славному під Ню Йорком „острові сліз" Елліс, на якому давніше був іміграційний центр, „коледж майбутнього". Цей плян мають в жовтні цього року предложити федеральному урядові до затвердження. Цей коледж був би високою школою досвідного характеру. Для влегшення комунікації з цим островом плянують збудувати міст із Ню Джерзі. Покищо є більше віри як реальних даних на те, щоб цей плян вдалося здійснити. Але науковці вірять, що вдасться зібрати 6 мільйонів долярів, щоб зорганізувати цей коледж. Інший плян хотів би зорганізувати на тому острові міжнародний університет для закордонних студентів. Дехто плянує влаштувати на острові Елліс дослідний центер для хронічних наркоманів і алькоголіків. Існують ще й інші пляни, як використати той острів і його будинки, в яких давніше містився іміграційний центр для тих, які незаконно прибували до ЗДА як іміґранти.

Сенатор Бирд проти головного судді Воррена

Вашингтон. — Впливовий сенатор-демократ із Вірджінії Гаррі Ф. Бирд, який є головою Сенатської Фінансової Комісії, промовляючи на зборах Американського Товариства Адвокатів, гостро критикував Найвищий Суд ЗДА, який, під проводом головного судді Ірля Воррена, „присвоїв собі таку владу, якої ніколи не мав". Сен. Бирд казав, що „Ворренів суд підриває нашу урядову систему і виснажує нашу силу". Провідник південного демократичного бльоку виступив ще проти „надмірної федеральної опіки" та проти „щораз більшої зарозумілости робітничих провідників в їхньому впливі на федеральні уряди". На відкритті Конвенції адвокатів промовляв головний суддя Ірл Воррен, який обороняв „вільні інституції" в цій країні, які збудовані на давньому англійському праві, яке прийшло сюди з-за океану.

Короткі Вістки

● **Спеціяліст ракетового відділу фірми Локгід,** яка продукує керовані ракети в Пальо Альто в Каліфорнії — Роллін Джілстай проєктує одягати майбутніх астронавтів в паперову одежу, якої не треба буде чистити ані прати, тільки викидати після ношення, і вдягати нову паперову одежу, яка буде легка і якої космічний астронавт може взяти в більшій скількості. Породож на Марса і назад тривала б коло 300 днів. Маючи паперову одежу, летун не мусів би митися і купатися, бо папір вибирав піт і бруд.

● **Колишній голова** Крайового Демократичного Комітету Пол М. Ботлер хвалить свого кандидата на президента сен. Джана Ф. Кеннеді, кажучи, що він має таку „відвагу і такий динамічний провід", яким відзначався покійний президент Ф. Д. Рузвелт.

● **Кубинський Християнсько-Демократичний Рух,** одна з організацій кубинського Демократичного Фронту в екзилі проголосив в американських щоденниках декларацію із гострим засудженням режиму кубинського диктатора Фіделя Кастра і здійснених ним порушень постанов і принципів Декларації про людські права і Декларації із Сантіяго в Чіле.

● **Батьки засудженого совєтами** американського летуна Френсіза Ґері Поверса вернулися в середу дня 24 серпня ц. р. до Ню Йорку. Поворотну подорож відбули вони літаком з Москви до Копенгаґену і звідтам на Міжнародне Летовище в Ню Йорку. У Москві залишилася ще тільки дружина Поверса, яка чекає на відповідь від Хрущова в справі її прохання про зменшення Поверсові в'язничної кари.

НОВІ ВИДАННЯ

ЛІТЕРАТУРОЗНАВСТВО

● **Михайло Грушевський. — Історія Української Літератури.** Том. IV: Устна творчість пізніх княжих і переходових віків XIII-XVII. Видавниче Тов. „Книгоспілка", Ню Йорк, 1960. 8-ка, стор. 4нп+689. (Фотопередрук з видання, що вийшло в Києві в 1925 році).

ПОЕЗІЯ

● **Митрополит Іларіон. Твори. Вікові наші рани.** Том другий. Драматичні поеми. Вінніпеґ, 1960. Вел. 8-ка. ст. 278.

ПРОЗА

● **Леонід Мосендз. Останній пророк.** Літературна редакція і вступна стаття Богдана Кравцева, пояснення д-ра Юрія Геріча. Графічне оформлення М. Левицького. Видано Діловим Комітетом для видання творів Л. Мосендза. — Торонто, 1960 8-ка, стор. XXXI+3 нп.+456.

● **Людмила Коваленко. Давні дні.** Видання Української Православної Церкви в США. Ню Йорк—С. Бавнд. 1960. 8-ка Стор. 80.

● **Гнат О. Діброва. З джерел буття.** (Афоризми, сентенції, роздуми). Книжка друга Ню Йорк, 1960. 8-ка. Стор. 164

● **Олександра Копач. Неповторні дні.** Історичні нариси В-во „Наша мета", Торонто 1960, 8-ка, стор. 47+1 нп.

ІСТОРІЯ, СПОГАДИ

● **Василь Іванис. Стежками життя.** (Спогади). Книга II-га. Крижаний похід ген. Л. Г. Корнілова на Кубань і втеча генерала А. Денікіна під захист німців. Новий Ульм, Німеччина, 1959. Вел. 8-ка. Стор. 366.

● **П. Полтава. Збірник підпільних писань.** В-во „Український Самостійник", Мюнхен, 1959. 8-ка, стор. 396+2 нп. + IV. (Збірка статтей учасника й ідеолога збройної боротьби 40-50 років).

● **Іван Кейван. Володимир Січинський. Архітект, мистець-графік, мистецтвознавець, дослідник.** Серія: Майстри Українського Мистецтва. В-во „Євшан-Зілля". Торонто, 1957 (вийшла насправді 1960 р.) 8-ка. Стор. 79 + 1 нп.

● **Мґр. Володимир Бучацький. Лемківщина.** Історично-побутова розвідка. Накладом автора. Торонто, Онт., 1959. (Відбитка з „Нашої Мети"). 8-ка. Стор. 16.

ПОЛІТИКА І ПУБЛІЦИСТИКА

● **Василь І. Гришко. Правда говорить сама за себе.** (Ще одна відповідь совєтським фальшівникам). „Ми ще повернемось", Новий Ульм, 1960. — 16-ка, стор. 40.

● **За державную незалежнасць Беларусі.** Виданьне Беларускай Центральнай Ради, Лондан, Англия, 1960. Вел. 8-ка, стор. 198.

РЕЛІГІЯ

● **о. Михайло Щудло, ЧНІ. Велика обітниця Христового Серця.** Йорктон, Саск. Канада. 1960. мала 16-ка, стор. 223 + 1 нп.

БІБЛІОГРАФІЯ І БІБЛІОТЕКОЗНАВСТВО

● **Осип Данько і Мирослав Лабунька. Річник Української Бібліографії 1957.** Українська Вільна Академія Наук у США. Книгознавча Секція, Ню Йорк, 1960. Вел. 8-ка. Стор. 61+4 нп.

● **Юліян Максимчук. Каталог українських недержавних марок.** Доповнення, ч. 2., 1960. Накладом В-ва „Українська Філателістична Бібліотека", Шикаго, 1960. 8-ка. Стор. 74+4 нп.

● **Ф. Богдан. Бібліотека Товариства Взаїмної помочі й Українська Книжка в Ванкувері.** — Друге видання. Українська Вільна Академія Наук. Серія: Літопис УВАН. Ч. 17. Вінніпеґ-Ванкувер, 1959. 8-ка. Стор. 32.

КАЛЕНДАРІ

● **Календар „Праці" на переступний 1960 рік.** 8-ка. Стор 125+19 нп.

РІЗНЕ

● **Українсько - Американська Фундація.** Бюлетень ч. 1. Вінніпеґ, Канада, 1959. 8-ка. Стор. 47+1 нп.

● **Евген Мілер. Молодість славних людей.** Переклала з французького Валентина Завадська. Українське В-во „Говерля", Ню Йорк, ЗДА, 1960. Стор. 257+3 нп. (Фотопередрук з львівського видання 1924 р.).

● **Українська Кредитова Кооператива „Відродження" в Арґентині.** Звіт за рік 1959. Буенос Айрес, 1959. 16-ка. Стор. 32.

Читайте щоденник „Свободу"

ТАРЗАН, ч. 4513. Осяяний череп.

Кожний вдивлявся, немов зачарований осяяним черепом, який маячів в темноті...

— Це обман, — сказав Тарзан. — Дух не здурить нас.

А після того він підстрибнув до яскравого предмета, знаючи дуже добре, що це людина спричинила його появу!